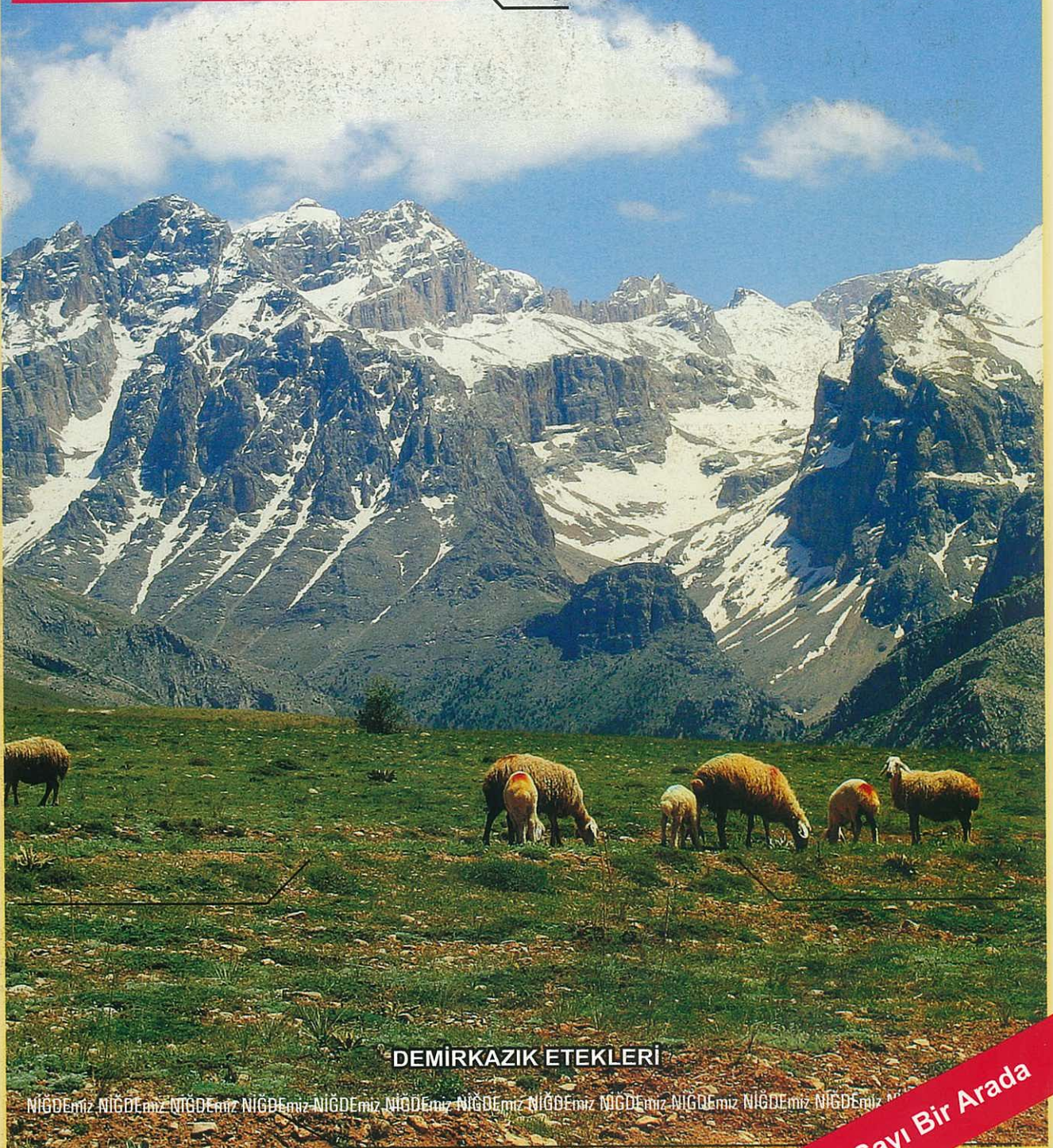

NİĞDEmiz

EYLÜL-EKİM/KASIM-ARALIK 2010 SAYI: 69-70

BAŞKENT NİĞDE VAKFI Yayın Organıdır.

DEMİRKAZIK ETEKLERİ

NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz NİĞDEmiz

İki Sayı Bir Arada

ÖZGÜN ANTIKA

antika ve takı tasarımı

- Eski-Antika ah ap mobilya, aksesuar ve objeler..
- Eski-Antika tarz yeni imal mobilya, aksesuar & objeler..
- Eski-Antika avize, porselen ve cam objeler..
- Osmanlı dönemi tarzlı gümüş takılar..
- Seramik & gümüş birle imi takılar..
- Yöresel gümüş Takılar..
- Do u kültürlerinden çe itli atılın & Gümüş takılar..
- De erli ta lar ve bunlardan tasarlanmı takılar..
- Ve dekorasyon i lerii..

8. Cad. No.160/11 (Ünal Kuruyemiş Üstü) Çayyolu / ANKARA

Tel: 0312. 236 03 54

www.ozguntasarim.com

Mail: ozgun@ozgunantika.com

NİĞDEmiz

EYLÜL-EKİM/KASIM-ARALIK 2010 SAYI: 69-70

Başkent NİĞDE VAKFI
Yayın Organı
(İki ayda bir yayımlanır)
Basım Tarihi: 15.03.2009

Sahibi
Başkent Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Musa BALABAN

Yazı İşleri Müdürü
Fahrettin ÖZALP

Yayın Danışma Kurulu
Hüseyin ÇELİK
Nadi ÖZDAMAR
Hilal ERDİNÇ
Üstün ESEN

Editör
Kezban DALAK

Yazışma Adresi
Genel Merkez
G.M.K. Bulvarı No:55/1
Maltepe-ANKARA 06570
Tel-Faks:(0312) 231 79 91
nigdevakfi@windowslive.com
www.nigdevakfi.com

Kapak Resmi
Demirkazık Etekleri

Yayın Türü: Yerel Süreli yayın
Yıllık dergi abone ücreti: 30.00 TL'dir.
Posta Çeki No: 108 000

Dergimize gönderilen yazılar yayımlansın veya yayımlanmasın iade edilmez. Yayımlanan yazılardan yazarları sorumludur. Dergimizde yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek ıktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz, Basın-Ahlak yasasına uyar. Dergimiz "Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığının 28 Temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazılar" ile, ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri için tavsiyesi uygun bulunmuştur. Yıllık dergi abone ücreti: 30.00 TL'dir. Posta Çeki No: 108000

NİĞDE VAKFI BANKA HESABI
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537777 ANKARA
IBAN NO: TR25000100123534537775001
BURS EĞİTİM YARDIMI İÇİN BANKA HESABI
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası:34537804 ANKARA
IBAN NO: TR600001001235345378045001

Basım Yeri
AMES Matbaacılık
Tel : 0312-257 09 98

Sunuş

Vakfımızın 19. Olağan Genel Kurulu 31.01.2010 tarihinde vakıf merkezinde yapılmıştır.

Genel Kurulumuzca seçilen yeni yönetimin teveccühü ile tekrar Başkanlığa getirildim. Genel Kurulumuz Niğde'ye ve Niğdelilere hayırlı olsun.

Vakfımızın önümüzdeki 2010-2011 dönemindeki hedefleri büyüktür. Niğde Valiliği, Belediye Başkanlığı, Ticaret Odası, Esnaf Kefalet Kooperatifi ve Sivil Toplum Kuruluşları ile yakın işbirliği ve uyumlu bir çalışma yaparak vakfımızın amaç ve gayelerinin tahakkuku konusunda önemli hamleler yapmayı hedeflemekteyiz.

Niğde'mizin kalkınmasında ve tanıtılmasında Niğde Vakfı'mız da sorumluluk taşımaktadır. Bu çorbada bizim de tuzumuzun olması gerekir. Tüm bu düşüncelerle Niğde Milletvekillerimizle de yakın istişarelerde bulunmaktayız.

Tüm belde ve İlçelere ulaşarak Niğdeli hemşerilerimizle daha yakın ilişki içinde olmak en büyük arzumuzdur. Niğde'mize nasıl bir hizmet yapabiliriz düşüncesiyle Ankara'dan ve Türkiye genelinde bulunan Niğdelileri doğdukları köy ve kasabalarıyla ilgilerini kesmemeleri için hepsine çağrıda bulunuyorum.

Niğde'mizin İç Anadolu'nun ortasında şirin ve güzel bir il olması için ellerinden geleni yapmasını siyasilerimizden beklemekteyiz.

Niğdeliler her şeyin daha güzeline layıktır.

Bor, Altunhisar, Ulukışla, Çamardı, Çiftlik ilçeleriyle ve tüm belde, köylerimizle, hepimizin Niğdeli olduğunun bilinciyle, yeni yönetimimiz hepimizin emrindedir.

Saygılarımla
Yönetim Kurulu Adına
Musa Balaban

İçindekiler

Vakıf 19. Olağan Toplantısı3-4	Kaldırılabilir Kadar Yük29 <i>Üstün Esen</i>
Vakfımıza Dair (I)5 <i>Yavuz Demirtaş</i>	Mehmet Çavuş30 <i>Dr. E. İlhan Olgay</i>
Kıssadan Hisseler6-7-8 <i>Hüseyin Çelik</i>	Teknolojik Gelişme31 <i>Muzaffer Tuna</i>
Mezarlıkta Ayağıma Araba Çıktı9 <i>Sabri Özdağ</i>	Muzaffer Ecemiş32
Niğde Çekim Yasası10-11 <i>Alper Göncü</i>	Kayardı'nın Gelini Yörük Kızı Ayşe Hanım33-34
Niğde Kenti İçin Öneriler12 <i>Dr. İsmail Kılınç</i>	Sokak Hayvanları35 <i>Nezahat Çelik</i>
Koca Köyde Bahar13-14-15 <i>Naim Şenol</i>	Kırlangıç Yavrusu36 <i>Celal Kesek</i>
Su Raporu16-17-18 <i>İ. Nurhan Yüce</i>	Kurucu Üyelerimizden Kemal Akman37
Selam Melendiz Güzel Memleket.....19-20 <i>Kadir Tekin</i>	Edebiyatımızın Niğdeli Ustaları.....38-39 <i>Doğan Hızlan</i>
Bir Basın Açıklaması21	Niğde Belediyesi Web Sayfası Yenilendi ...40 <i>Faruk Akdoğan</i>
Dost Ve Dostluk Üzerine.....22 <i>Adnan Özdoğan</i>	Gençlik Kolu41
Bülent Tanık23	Değerli Bir İnsanı Kaybettik.....42 <i>Hilal Erdiç</i>
Geçmişten Bugüne24 <i>A. İhsan Beyhan</i>	Filibeli'nin Ardından43 <i>Halil İbrahim Yaşar</i>
Ebubekir Hazım Tepeyran25-26-27 <i>Üstün Esen</i>	Kısa Haberler.....44-45-46-47-48
Sanayileşmiş Bir Tarım Sektörü İstiyorum28 <i>Ferit Şahenk</i>	

BAŞKENT NİĞDE VAKFI 19. OLAĞAN TOPLANTISI NİĞDE VAKIF BİNASINDA YAPILDI;

Başkent Niğde Vakfı olağan toplantısı divan başkanlığına **Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR**, Kâtipliğe **Hüseyin KABAKSIZ** ile **Muammer TUNA** seçildi,

Toplantıya Atatürk ile şehitlerimiz ve ebediyete intikal etmiş Vakıf üyeleri adına saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın Söylenmesi ile başladı.

Vakıf tüzüğü'nün **16. Maddesinde** değişiklik için verilen önerenin görüşülmesinin kabul edilmesinin ardından Başkan **Musa BALABAN** kısa bir konuşma yaparak; "Bizler 2 yıldır bu görevi yürütmeyi, icazetle yapmadık, genel kurul amirdir, bizim üzerimizdeki yük, çok **BABAL (vebal)** istiyor aday olmadığı için bu göreve tekrar talip edildik ve birleştirici olmaya çalışıyoruz" dedi.

2009 faaliyet planında yapılan dökümünde yeni kurulan www.nigdevakfi.com adresinde site açtıklarını, çok kısa zamanda bu sitenin faaliyete geçerek Niğdeli halkımıza daha faydalı olacağı dile getirilerek, bu sene için de vakıf olarak **Türk sanat müziği korosu** kurulduğu, verilen öğrenci burslarının toplam tutarının **26930 TL** ye ulaştığı ifade edildi...

Vakıf dergisi **NİĞDEmiz** ile ilgili yenileştirme yapılması, yeni alınan 14 mütevelli üyenin tanıtılması yapıldı:

YENİ MÜTEVELLİ ÜYELERİMİZ:

1. MUHARREM ÖZMEN
2. MEHMET ÇETİN
3. A.CELAL KESEK
4. MEHMET ÜREL
5. AHMET ÇİMEN
6. AHMET BALABAN
7. EMİN ÖZER
8. RAMAZAN ALDEMİR
9. GÖKHAN BULUŞ
10. KERİM ÜNVER
11. ERCÜMENT ONAY
12. İLHAMİ BAKIRCIOĞLU
13. İSMAİL ÖZALTIN
14. ORHAN BALABAN

Çankaya Belediye başkanı Sayın **Bülent TANIK** yaptığı kısa konuşmada "...benim için Çankaya da oturan

kişilerle bu vakıf, aynıdır. Ben hem Niğdeli hem Ankaralıyım, sizlerde hem Niğdeli hem Ankaralısınız dedi. Elinden geldiği kadar hemşehrilerimize yardım yapmaya çalışacağım diyerek yeni yönetime başarılar diledi.

Kemal ERDAĞ "Niğde belgeselinin" yapılması için hazırladığı senaryonun Milletvekillerinin de desteği alınarak TRT'ye yaptırılması, girişimde bulunulması için destek istedi,

Genel kurul sonunda yapılan seçimlerde yeni yönetim, denetim ve disiplin kurulu üyeleri aşağıdaki biçimde oluşturuldu.

Divan ve yönetim Kadrosu

Divan Başkanı Dr. Nadi ÖZDAMAR

YÖNETİM KURULU

Sol baştan Fahrettin Özalp, Gülay Baykan, Hilal Erdiñ, Şeyda Doğancıoğlu, Mehmet Kılıñ ve önde Başkan Musa Balaban.

Şahin Sevin

Ali Demir

DENETİM KURULU

Başkan Hüseyin Çelik

Hafize Şahiner

Leyla Alkan

DİSİPLİN KURULU

Başkan Ahmet Soylu

Dr. Y.Nadi Özdamar

Yavuz Demirtaş

VAKFIMIZA DAİR (I)

Bu başlıkla sunmaya başladığım bir seri yazıda Kurucu Başkanlığını yaptığım Başkent Niğde Vakfı senedinin önemli maddelerinin açıklamaları yanı sıra, başta Ankara'da yerleşik tüm hemşerilerimizden beklentilerimizi dile getirmeye çalışacağım.

TARİHÇE: 1991 yılında Eski Bakan ve Merkez Bankası Başkanı Prof. Dr. Cafer Tayyar SADIKLAR başkanlığında bir araya gelen 7-8 kişilik küçük bir müteşebbis grup Ankara'da ki hemşerilerimizi bir araya getirme teşebbüsünde bulundular. Bu amaçla yıl içinde birçok yemekli toplantı tertip edildi. (Hemşerimiz Aktan Yedier'in önemli katkılarıyla).

Yıl, ülkemizde bir erken seçim telaşının yaşandığı bir dönem olduğundan, söz konusu toplantılar oldukça itibar gördü. Ancak Ankara'daki Niğdelileri bir araya getirmeye dönük bu faaliyetler Ekim 1991 Genel Seçimleriyle birlikte 'saman alevi' gibi söndü.

Verilen onca emeğin boşa gitmemesi amacıyla bu defa benim ofisimde ve başkanlığımızda ikinci bir teşebbüsümüz oldu. Bu defa biraz daha kalabalık bir müteşebbis grupta, daha mütevazı fakat gerçekçi hedefler ortaya koyup faaliyetlerimizi yoğunlaştırarak, birkaç ay içinde gerekli şartları gerçekleştirip 67 hemşerimizle Başkent – Niğde Vakfını kurduk. (25 Nisan 1992).

Hemşerilerimizi "Dernek" yerine "Vakfımızda" bir araya getirmemizin en önemli sebebi 12 Eylül Darbesinde kapatılan Niğdeliler Derneğinin yaşadığı zorlukları yaşamamaktı. Bu amaçla vakıf senedine, maceracı grupların bir anda yönetimi ele geçirmelerini engelleyici bazı "kilit maddeler" koyduk.

Hazırlayan: Yavuz DEMİRTAŞ

Ayrıca vakfa ciddi yardımda bulunanların bu katkılarını teşvik etmek ve devamlı hale getirmek için Kurucular dışında "Mütevelli Üyeler Kurulu" ve "Onur Kurulu" gibi kurullar oluşturduk.

Kuruluş safhasında ilk 3 yıl (1991-1994 sonu) vakıf faaliyetlerini ofisimden idare ederek, toplanan bağışları olduğu gibi saklayıp, bugünkü merkez ofisini satın aldık. Bu arada rahmetli Ali Ulvi Arıkan da İsrail Evlerindeki kira getiren küçük bir bodrum dairesini vakfımıza bağışladı.

Ayrıca, 3-4 yıl kadar sonra, yöneticilerimiz ve gönüllülerin inisiyatifi ile bir kampanya daha gerçekleştirilerek üçüncü bir daireyi daha vakfımıza kazandırdık. Bugün merkez ofis dışında, 2 daire sayesinde personel ve diğer vakıf giderlerinin önemli bir kısmı karşılanmakta; hayırsever hemşerilerimizin devam eden bağışları sayesinde de hem diğer masraflarımız karşılanmakta, hem de muhtaç birkaç Niğdeli öğrenciye bazı mütevazı eğitim yardımları yapılabilmektedir.

Yine bu "Kurulu Düzeni" sayesinde diğer Hemşeri Dernekleri Vakfımız Merkezinde çok cüzi bir katkı karşılığı misafir edilmektedir.

Ne yazık ki son zamanlarda bozulan iş ortamında bu bağışlar çok azaldı. Geliri kısıtlı fakat kalbi zengin hemşerilerimize bu hayırlı faaliyete katılmayı bu vesileyle bir kez daha hatırlatmak isterim. Burs bağışlarının normal üyelikten "Mütevelli" üyeliğe ve "Onur Kurulu" üyeliğine geçiş için de bir vesile olacağı şüphesizdir.

Vakıf senedinin önemli maddeleriyle ilgili açıklamalara gelecek sayılarda devam edilecektir. Saygılar ve hayırlı yıllar dileğiyle.

KISSADAN HİSSELER

BURSTA CİDDİYET - BURSİYERDE VEFA

Sevgili hemşerilerim, ben parasız yatılı okuduğum Kayseri Lisesinden 1950 yılında mezun oldum. 850 kişinin girdiği İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ imtihanını altıncı olarak kazandım. İnşaat fakültesini seçip kaydımı yaptırdım. Birinci yılı, mezuniyetten sonra Kayseri de kalarak lise yatahanesinde kalmaya devam edip talebelere ders vererek kazandığım 700 liranın 500'ünü harcayarak geçirdim. 1951 yılında okul açıldığında toplam param 238 lira idi. Bu parayla ders yılı bitmeyecekti; Karaköyde, Eminönünde iş aradım, belki kıyafetim müsait değildi, belki derdimi de tam anlatamadım bir haftalık arama sonunda iş bulamayacağımı anladım. Uykusuz, düşünerek geçen geceler sonunda o yıl okulu bırakmaya karar verdim. Ayrılacağı gün yurt lokantasının ihalesini alan Sabri Toroslu (İ.T.Ü. 4. Sınıf talebesi) ile görüşüp durumumu anlattım ve yurt lokantasında çalışmaya başladım. Bu çalışma üç yıl sürdü, dördüncü yılda işletmeyi talebeye birliği yaparak bizlere yemek karnesini bedava verdi.

İmkansızlık içinde üniversite de okumanın sıkıntısını çok çok iyi bildiğim için Vakıf Başkanlığım döneminde vakfımızın önceden başlattığı burs faaliyetine daha da önem verdim. Bu güne kadar Niğde'mizin her köşesinden yüksek tahsil gören 1500'den fazla üniversiteli vakfımız bursundan yararlanmıştı. Ne yazık ki bunlardan yani burslardan yararlananların vakfımızla ilgileneni ancak 8-10 kişidir. Bu %1 bile değildir. Bizim düşüncemiz bugün iş sahibi olanların üye olması, vakfımızın ve dergimizin gelişmesine yardımcı olmaları; böylece de vakfımızın ve burs verebilme imkanımızın sonsuza kadar yaşaması yönündedir.

Burs, vakfımız aracılığı ile burs veren hayırsever hemşerilerimizin yardımları, Ali Ulvi ARIKAN büyüğümüzün Emek'teki bağışladığı dairenin kirası ve vakfımızın dar imkanları ile sağlanmaktadır. Dönem başında hemşerilerimizle görüşüyoruz kimin ne kadar burs vereceğinin listesini hazırlıyoruz. Burs hakkını kaybetmemiş bursiyerlerimize ilaveten kaç kişiye yeniden burs vereceğimize karar verip, müracaatçılar arasından

seçiyoruz. Dönem başında burs sözü verip ödemeyenler olmaktadır. Küçük miktarlar vakıftan karşılanabilmekte büyük miktarlar yönetimi müşkül durumda bırakmaktadır. Geçmişte cebimden ödeyip seneler sonra alabildiğim paralar vardır.

Geçmişte ve gelecekte vakıf aracılığı ile burs vermiş ve verecek olan hemşerilerimize sonsuz teşekkür ederim. Burs verdiğimiz sevgili öğrencilerimizden bilhassa iş sahibi olanların vakıfla ilgilenmelerini rica ediyorum. Bu arada burs alan ve verenle ilgili ibret verecek temiz bir hikayeyi kısaltarak sizlere sunuyorum. İlgileneceğinizi umarım. Sevgi ve saygılarımla.

Hikayemiz: Kendisini karşılayan sekretere Nazif Beyle görüşmek istediğini söyledi. Bunun üzerine sekreter birden ciddileşti. Nazif Bey mi? Dedi. Evet Nazif Bey diye cevap alınca, hüzünlü bir ses tonuyla Nazif Bey sizlere ömür efendim onu kaybedeli 4 yıl oldu. "Ya! Öyle mi?" diyebilirdi, sadeci, yıkılmıştı suskunlukla bir müddet öylece kaldı. Gözlerine hücum eden yaşlar göğsüne damladı, kendisini toplayıp, "O'nun adına görüşebileceğim bir yakını var mı?" acaba diye sordu. Sekreter, oğlu Selim Bey var, ben kendisine haber vereyim deyip telefonu kaldırdı. Kim diyelim diye sordu. O "kendimi bizzat tanıtmak istiyorum" dedi. Sekreter görüşmeden sonra mütebessim bir çehre ile lütfen beni takip edin dedi, merdivenleri çıktılar, büyük bir kapıyı açarak buyurun dedi. İçeri girdi kendisini ayakta bekleyen gence doğru hızlı adımlarla yürüdü elini uzatarak Merhaba. "Ben Prof. Dr. Mehmet Baydemir" dedi. Gelen adam da bendeniz de Selim Cebeci dedi buyurun oturun deyip yer gösterdi.

Mehmet Bey, kendisine gösterilen yere oturur oturmaz: "Yirmi üç yıl, tam yirmi üç yıl. Vaktiyle bana burs verip okumama vesile olan insanın elini öpmek için bu ânı bekledim." dedi ve dudakları titredi, gözleri doldu. "Ama o büyük insanın elini öpmek nasip değilmiş, Üzüntümü anlatamam. Fakat en

Hazırlayan: Hüseyin ÇELİK
16.Dön.Niğde Mv.-İnş.Yük.Müh

azından o büyük insanın oğlunun elini sıkmakla bahtıyırım." dedi. Misafirin bu sözleri üzerine Selim Bey yerinden fırladı. "Mehmet Baydemir demiştiniz Tosyalı Mehmet Baydemir mi?" Profesör, "Evet" dedi. Bunun üzerine Selim Beyin gözleri sevinçle parladı. "Babamla sizi uzun yıllar aradık; ama bulamadık." dedi.

Profesörün yanına gelerek iki eliyle elini tuttu, candan bir dost gibi sıkı ve "Sizi karşıma Allah çıkardı." dedi. Bu sözler profesörü çok şaşırtmıştı. "Uzun yıllar beni mi aradınız? Peki ama neden?" dedi. Selim Bey gülen gözlerle profesöre bakarak "Bizdeki emanetinizi vermek için..." deyince, profesörün şaşkınlığı iyiden iyiye arttı. "Emanet mi?" dedi. Selim Bey cevap vermeden yerine geçip telefonu çevirdi. Karşısındakine "Gelebilir misiniz?" deyip telefonu kapattı. Mehmet Bey, şaşkın gözlerle Selim Beye bakarken kapı çalındı, odaya iyi giyimli bir bey girdi.

Selim Bey ona bir şeyler fısıldadı. Gelen kişi bir şey söylemeden geldiği kapıya yöneldi. O çıkarken Selim Bey, misafiriyle tatlı bir sohbete başladı. Sohbetleri koyulaştıkça, çehrelerindeki şaşkınlık, yerini birbirlerine hasret kırk yıllık ahbapların yeniden buluşmalarındaki sevinç, samimiyet ve güvene bırakmıştı. Mehmet Bey yurt dışındaki tahsilinden, araştırmalarından ve yirmi üç yıl boyunca her yıl büyüyen memleket hasretinden bahsetti. Sonra Nazif Beyin duvardaki portresini göstererek, "Bu günlerimi şu büyük insana borçluyum." dedi. "Bana yalnızca maddî destek vermedi, mânen de beni hiç yalnız bırakmadı. Yurt dışında tahsil görürken yanı sıra her yeltendiğimde hayalen yanımda hazır oldu. 'Sana bunun için burs vermedim.' diyerek bana istikamet verdi. Ona her zaman dua ediyorum." dedi ve gözlerini Nazif Beyin duvardaki fotoğrafına mıhladı. Sonra gözleri portrenin altındaki ilk anda mânâ veremediği diğer tabloya kaydı.

Son derece şık bir çerçevenin içinde, bazı yerleri yamalı ve tamir görmüş oldukça eski bir çift çorap duruyordu. Biraz daha dikkatli baktığında çerçevede bazı cümlelerin de sıralandığını fark etti:

BİR MÜDDET ZEYTİN YİYECEĞİZ SONRA...

BİR MÜDDET SABREDECEĞİZ...

BİR MÜDDET YÜRÜYECEĞİZ SONRA...
ALIŞACAĞIZ

Sonunda dayanamayıp, "Selim Bey merakımı mazur görün. Şu tabloya bir mânâ veremedim."

Selim Bey, derin bir nefes alarak: "Malumunuz, babam varlıklı bir insandı. Oldukça iyi bir hayatımız vardı. Sonra ne olduysa her şeyimizi kaybettik. O zenginlikten geriye hiçbir şey kalmadı. Köşkümüzdeki hizmetçiler de gitti. Yemekleri artık annem yapıyordu. Hatırlıyorum da bir sabah, kahvaltıya sadece zeytin koyabilmiş. Başka bir şey yok mu?" diye sormuştum. Bu soru karşısında annemin hüngür hüngür ağlayışı gözümün önünden hiç gitmiyor. Annemin ağlayışına mukabil babam: 'Bir müddet zeytin yiyeceğiz, sonra...' dedi ve durdu, güçlü bakışlarını üzerimizde gezdirdi, 'Alışacağız.' dedi. Ve iştahla bir zeytin alıp ağzına attı. Birkaç gün sonra haciz memurları gelip köşkümüzü de elimizden aldılar. Kenar bir mahallede küçük, eski bir eve taşındık. Doğru dürüst bir eşyamız da kalmamıştı. Annem bezgin bir sesle: 'Bu evde hiçbir şey yok! Burada nasıl yaşayacağız.' diye haykırdı. Bunun üzerine babam: 'Bir müddet sabredeceğiz, sonra alışacağız.' dedi. Gittiğim özel okuldan ayrılmış, bir devlet okuluna yazılmışım. Sabahleyin okula servisle gitmeyi umarken, babam elimden tuttu, 'Bu ilk günün, okula beraber gideceğiz.' dedi. Yürümeye başladık. Okul oldukça uzak gelmişti bana, yorulup geride kaldığımı hatırlıyorum. Babam kim bilir hangi düşüncelere dalmıştı. Geride kaldığımı fark etmemişti. Biraz sonra fark edince bana döndü. İsyân dolu bakışlarımı yüzünde gezdirdim. Bir an bana ızdırapla baktıktan sonra, yanıma geldi. Bir şey söylemesine fırsat vermeden, kızgın aynı zamanda nazlı bir tavırla, 'Yorulduğum.' dedim. Babam oldukça sakin bir şekilde: 'Bir müddet yürüyeceğiz, sonra alışacağız.' dedi.

Babamın dediği gibi oldu, zor da olsa zamanla alıştık. Bu hal birkaç yıl sürdü. Bir gün babam eve çok farklı bir yüz ifadesiyle geldi. Ağlamaklı bir yüz ifadesi vardı. Her birimize bir paket getirmişti. Köşkten ayrıldığımız günden beri ilk defa paketlerle eve geliyordu. Bizi bir araya topladı. 'Bugün, benim için ne mânâya geliyor biliyor musunuz?' dedi, kelimeleri boğazına düğümlendi, gözlerine yaşlar

hücum etti. Sözlerini kesmek zorunda kaldı. Her birimize hediyelerimizi teker teker verdi ve bizi ayrı ayrı kucaklayıp yanaklarımızdan öptü, kendisi de bir koltuğa oturdu. Cebinden gazeteye sarılı bir şey çıkardı. O sırada da ağlıyordu. Hepimiz şaşkınlık içinde babama bakıyorduk. Gazeteyi açtı, içinden bir çift yeni çorap çıkardı. Bu gözyaşlarıyla, bir çift çorabın alâkasını kurmaya çalışırken babam, beklemediğimiz bir şey yaptı. Çorabı burnuna götürdü, kokladı, kokladı. Arkasından hıçkırarak ağlamaya başladı.

Hepimiz şok olmuştuk, tek kelime bile söylemeden bekledik. Babam nihayet kendisini topladı ve 'Bir zaman önce, büyük bir borcun altına girmiştım. Borcumu ödeme niyetiyle yeniden çalışmaya başladığım zaman kendi kendime 'bütün kazancım, borçlarımı ödeyinceye kadar alacaklılarımın hakkıdır. Onların hakkını vermeden ayağıma bir çorap almak bile bana haram olsun.' demiştım. Bugün ise, Allah'ın yardımıyla, borcumu bitirdim. Artık kimseye tek kuruş borcum kalmadı.' dedi. Sonra gözyaşları içinde ayağındaki çorapları çıkarıp yeni çoraplarını giydi. Ben de o eski çorapları hem aziz bir baba yadigarı, hem de bir ibret nişanesi olarak sakladım. Bu çoraplar her gün bana: 'Paralarını ödeyinceye kadar bütün kazancın alacaklılarının hakkıdır.' diyor".

O sırada kapı çalındı, biraz önceki beyefendi elinde bir kutuyla içeriye girdi. Kutuyu Selim Beyin masasına bırakıp çıktı. Selim Bey yerinden kalkıp kutuyu alarak Mehmet Beye uzattı. 'Buyurun, yıllarca size vermek istediğimiz emanetiniz.' dedi. Mehmet Bey bilinmez duygular içerisinde kutuyu açtı. İçinden kadife bir kese çıktı. Keseyi açıp içini kutuya boşalttığında merakı iyiden iyiye arttı. Keseden birkaç tane cumhuriyet altını ile bir not çıkmıştı. Mehmet Bey hassasiyetle katlanmış kâğıdı açıp okumaya başladı.

"Sevgili Mehmet Bey oğlum, Bazen istediğimizi yaparız, çoğu zaman da mecbur olduğumuzu... Tahsil hayatınız boyunca size burs vermeyi taahhüt etmişim. Ancak eğitiminizin son altı ayında size burs verme imkânını bulamadım. Bir müddet sonra imkânlarıma yeniden kavuştum; lâkin bu sefer de size ulaşamadım. Dolayısıyla size

borçlandım ve borçlu kaldım. Eğer böyle bir borcu gözyaşı ve ızdırapla ödemek mümkün olsaydı, ben bu borcu fazlasıyla ödemiş olurudum. Veremediğim bursunuzu o dönemdeki değeriyle altına çevirdim. Bu altınlar sizindir bunlar elinize geçtiğinde borçlarımı ödemiş olacağım."

Sevgilerle Nazif Cebeci

Mehmet Bey neye uğradığını şaşırmişti. Bu büyük insanın yüceliği karşısında bir çocuk gibi yalnızca ağlıyor, ağlıyordu. Selim Bey de bir hayli duygulanmıştı. Onun da yanaklarından yaşlar süzülüyordu. Bir ara yaşlı gözlerle babasının siyah-beyaz portresine baktı. Kendisine yıllarca hüzünle bakan gözleri, bu sefer sevinçle bakıyor gibiydi.

2009-2010 BURS VEREN DİĞER HEMŞERİLERİMİZ

KEMAL AKMAN	2240 TL
MÜNEVVER KAYUM	600 TL
NİHAL BİNİCİ	560 TL
KEMAL SAYGIN DOĞANAY	500 TL
ATILLA ÖZDOĞAN	500 TL
ASUMAN ERİŞEN	260 TL

BURS İSTİYORUZ

**EĞİTİMİZİ DEVAM ETTİREBİLMEK İÇİN
SİZLERDEN BURS İSTİYORUZ.
SİZ DE ÖĞRENCİLİK YILLARINIZI HATIRLAYIN.
O YILLARIN ZORLUKLARININ BİLİNCİYLE
BİZLERİ ANLAYACAĞINIZI UMUT EDİYORUZ.
EĞİTİME DESTEKLERİNİZ İÇİN**

BAŞKENT NİĞDE VAKFI
T.C. ZİRAAT BANKASI BULVAR ŞUBESİ HESAP NUMARALARI:
34537777 / 5001 IBAN NO: TR25000100123534537775001
VE 34537804 / 5001 IBAN NO: TR600001001235345378045001
POSTA ÇEKİ HESAP NO: 108000

Hazırlayan: Sabri ÖZDAĞ

MEZARLIKTA AYAĞIMA ARABA ÇIKTI

“Bu kadar palavra olur mu?” demeyin. Oldu bile. 11 Ekim 2009 günü aile büyüğümüzün en saygınlardan birini kaybettik. Mezar yeri için kabristanlığa gittik, dönüşte, sağ arka kapıda yerimi almak için arabaya yarı bindim, yarı binmedim ki araba hareket etti, sağ ayak bileğime çıktı, ayak bileğim çat etti, bende vayvillim koptu, çaktırmayayım dedim, arabadakiler çaktılar bende bir şeyler olduğunu.

Ölen rahmetlinin adı Emin idi, tesadüf bu ya, büyük damadının adı da Emin idi, küçük damadının adı da. Ben kendimi Emin ellerde zannederken, başıma neler geldi? Arabayı kullanan Emin suçlandı, bir şeyim yok, hata benim sağ ayakta, binmekte gecikti diye teselli veriyordum. Bu arada ağrı da artıyordu.

Mezarlığın bitişiği, özel bir hastane idi, oraya o hastane neden yaptırıldı, nasıl yapıldı halen anlamış değilim. Ayağıma basan araba bana acıdı ki, hemen beni o hastaneye götürdü, götürmesine ama doktoru karşımda görünce yüreğim güp güp atmaya başladı, çünkü o doktor (Sabahattin Bey) bundan yıllar önce annemin iki kalçasını kesip, biçip protez takıp üç günde yürütmüştü sağ olsun. Eyvah dedim şimdi benim ayağımı da kesip biçerse ben ne ederim, ölü ortada, elma dalda, iş, güç yığıldı üst üste, güz telaşı başladı derken birçok şey dolaşıverdi kafamın içinde birden.

Doktor bu ya! Ayak bileğimi iki büktü, iki sıktı, iki röntgen çekti, “ Hadi gözün aydın, korkacak bir şeyin yok, ölüne de ağla, elmanı da topla, biraz buz bağla, şu ağrı kesicileri de al.” deyip yüreğimize su serpti. Böylece azıcık

ezikle atlatmış olduk.

Panik yapanlardan değilim, ama o gün neden panikledim anlayamadım, anladığım tek şey, vara yoğa panik yapmamak, kapıların kapanmasını beklemeden arabayı hareket ettirmemek.

Rahmetin bol olsun Emin Ağabey (Üstüntaş), biz yine Emin'lerleyiz, yine Emin'lerle beraberiz, hayat böyle devam ettiği müddetçe Ölü derdi, elma derdi dedik ya değinmeden edemeyeceğim, elmanın durumuna, elma üreticisinin, çare bulunamayan derdine...

DAL KIRILİYOR ELMADAN
DAYAK DAYARIZ DURMADAN
BU NASIL İŞ, NASIL PAZAR.....
SORUP GEÇERLER ALMADAN

Kimse çare aramıyor elmaya, elma üreticisinin haline. Şehirde birçok büyük market açıldı, tezgâhlarında sattıkları elmaların birçoğunu dışardan getiriyorlar, bu memleketin ekmeğini yiyorlar, ama bu memlekete bir şey kazandırmıyorlar. Alanlar da öldü fiyatına almak istiyorlar.

Değerli yazar ve araştırmacımız ÖMER FETHİ GÜRER' in bir sözünü aktarmak istiyorum. “BU KENTTEN ALIP, BU KENTE HİÇBİR ŞEY VERMEYENİ KINIYORUM”

Sıhhatin bol, ömrün var olsun, sevgili ÖMER FETHİ GÜRER Niğde ile ilgili yazmış olduğun, geçtiğimiz günlerde okuyucusuyla buluşturduğun “NİĞDE KAPADOKYA'NIN BAŞKENTİ” adlı eserinin yolu açık, okuyanı bol olsun.

NİĞDE “ÇEKİM YASASI”!...

Hayatımın çeşitli dönemlerinde birbirinden çok farklı mekânlarda şaşırtıcı tesadüfler sonucu çoğu da akrabam olan onlarca Niğdeli ile karşılaştım. Bunların birçoğu Niğdeli olmasalar bile en azından yüzde sekseninin Niğde ile ilgisi vardı.. Meğer ne çok Niğdeli varmış memlekette..hatta yurtdışında

Değerli hocamız Niğde aşığı Adil İzci, yaptığı her konuşmada, yazdığı yazılarda Niğde'den bahseder.. Ben de buna benzer şekilde, her yeni tanıştığım kişi veya girdiğim ortamda lafı ne yapar eder Niğde'ye getiririm veya bir ipucu yakalayıp çevremdekilerin Niğde ile bağlantılı olup olmadıklarını anlamaya çalışırım.. Günlük hayatımda neşeli bir oyun haline gelmiştir bu durum.

Soldan Sağa: Nazım Tuncer, Ebru Çağrı, Serkan Çağrı, Şaban Tuncer, kucağında çağrı çiftinin oğulları Nefes ve Alper Göncü

Hele ABD'de bulunduğum 5 yıl içinde öyle tesadüfler yaşadım ki bugün hala hayret ederim, bütün bu Niğdelilerle nasıl yolum keşişti diye.Bunca tecrübeden sonra anladım ki bir şeyi ne kadar çok sever ve istesiniz, çekim yasası devreye giriyor ve bir şekilde ulaşmak istediğiniz şeye sahip oluyorsunuz, tabii gönülden dilemek şartıyla..Bu tür rastlantıları kendi hayatımda

olduğu kadar yakın çevremden de sıkça duymaktayım. Özellikle birkaç örnek var ki, hatırladıkça şaşkınlığımı gizleyemem.

Birincisi, değerli ağabeyim Osman Kitapçı'nın oğlu Halil'in dâhil olduğu karşılaşmadır.

Genç kardeşimiz, üniversite eğitimi için gittiği New York'ta bir gökdelenin üst katlarında küçük bir eve taşınacaktır. Osman Abi ile beraber daireye bakmaya giderler, o sırada üst katlardan Türkçe sesler duyulur; kulak kabartırlar. Aynı binaya aynı saatlerde başka bir Türk öğrenci de taşınmaktadır, "Kimsin, nesen" derken o öğrencinin değerli hemşerimiz Diş hekimi Prof. Peker Sandallı'nın oğlu olduğu ortaya çıkar. Üstelik Peker Hoca, Osman Abi'nin yakın arkadaşıdır. New York'ta binlerce apartman içinde iki Niğdelinin karşılaşması çok hoş bir tesadüftür.

Buna benzer bir rastlantıyı ABD'de iken ben de yaşamıştım. Virginia'da kiralık ev arıyordum, ve bütçeme uygun olanların listesini çıkarıp dolaşmaya başladım. Birkaç ev gezdikten sonra, sahibi Türk olan bir evin kapısını çaldım.. İsim yabancı gelmemişti... Dr. Mehmet Refik Soyer.. Niğde Milletvekili akrabamız Ruhi Soyer'in oğlu... Bu da inanılması zor bir tesadüftür.. Bunca evin arasından bula bula akrabamın evini bulmuştum.Buna çok benzer bir karşılaşmayı yıllar sonra İzmir'e taşındığımızda yaşadık..ve yine bir Soyer ailesi ferdiyle...

Eşimle birlikte apartmanımıza yeni taşınan komşulara hoş geldin ziyaretine gitmiştik..Sohbet sırası nereli olduğumuza geldi.."Ben Niğde'liyim" dedim..komşumuz Polat Bey şaşırdı " Ben de" diyebildi. Ne çok sevinmiştik bu rastlantıya...9 Eylül Üniversitesi. Hukuk Fakültesi eski Dekanı Prof. Polat Soyer ve akademisyen eşi Serap Hn. ile o gün bugün komşuluğumuz ve akraba

Hazırlayan: Alper GÖNCÜ

muhabbetimiz devam ediyor..

Amerika'da bulunduğum yıllarda, GW Üniversitesi Türk Halk Dansları topluluğunda Esin Mengi ve Georgetown Üniversitesinde öğretim görevlisi Dr. Sezer Ülkü ile de yollarımız keşişmişti..Esin, Halit Mengi'nin, Sezer ise Dr. Hüseyin Ülkü'nün torunuydu. Aynı yıllarda, Virginia'da yakın akrabam ve anaokulu arkadaşım Yaprak (Rahmetli Nazım Aydın ve Hasan Yeğün hocalarımızın torunu) ile de görüşmekteydim.. Yıllar önce ABD'ye yerleşmişlerdi. Hatta bir gün Yaprak ile anneanesi Müzeyyen Hanım Teyze, yeni evime ziyarete geldiler. Tarihi bir andı benim için.. Müzeyyen Teyze keman çaldı.. Çocukluğumda da Niğde Yardım sevenler derneği,anneler günü v.b etkinliklerinde çalardı.. Kendimi 70 li yılların Niğde'sinde hissettim.. nur içinde yatsın..

Amerika'dan döndükten sonra de bu tesadüfler devam etmiştir..Hatta uçakta, Rahmetli Doğan Baran ve oğlu Selim'e rastlamış, yol boyunca Niğde sohbeti yapmıştık.Onlar da tedavi için gittikleri Houston'dan dönüyorlardı.Ne yazık ki Sn.Baran, görüşmemizden kısa bir süre sonra aramızdan ayrıldı.

2003 yılında Türkiye'ye kesin dönüş yaptım ve İzmir'e yerleştim. Manisa'daki iş yerime her gün gidip geliyordum. Burada olmanın en güzel tarafı, Niğdemizin eski valisi, benim de çok sevip saydığım Sn. Refik Aslan Öztürk'ün Manisa'da görev yapıyor olmasıydı. Değerli Valimizle çok sık olmasa da görüşüyor, Niğde sohbeti yapıyorduk. Akrabalarım Muzaffer Ecemiş ve Rasih (Altan) Özbek'de önceki yıllarda Manisa Valiliği yapmışlardı.

Çalıştığım firmada da Niğdeliler ve yolu Niğde'den geçmiş arkadaşlar vardı.Değerli dostum, ağabeyim Em.Subay Savaş Erçin en yakın mesai arkadaşımdı..Kendisinin Niğde'li ve Kunt Hocalardan olduğunu öğrendiğimde ne çok seviniştim.Üstelik her ikimizin nüfus kütüğünde de Songur Mahallesi yazıyordu!

İlerleyen yıllarda Ali Nail Kubalı büyüğümüz ile ortak tutkumuz olan atlar sayesinde tanıştım.

O da akrabamız oluyordu ve o güne kadar hiç karşılaşmamıştık.

İzmir'de Niğde rastlantılarım devam etti..

Milli Eğitim Müdürlüğünde Şube Müdürünün odasında bekliyordum, odada benden başka bir kişi daha vardı ve sessizce bekliyordu. Ben öyle uzun süren sessizlikleri sevmem.. insanlar hep sohbet etmeli diye düşünürüm.. Hemen o arkadaşın nereli olduğunu sordum.. Niğde - Çamardı'lıyım!" demesin mi.. Neredeyse akraba çıktık Yaşar Seyhan ile... Kavlaktepe'li imiş.. hemen sarıldık.. hoş beş ettik.. Müdür bey de odasına gelince, muhabbetimizin derecesinden ikimizin birlikte geldiğine kanaat getirdi. Bu güzel tesadüften bahsedince "Odamda bir süre olmamam ne güzel bir şeye vesile olmuş" deyip sohbeta iştirak etti.

İstanbul ve İzmir'deki taksi şoförleri ile yaptığım Niğde sohbetleri ise ayrı bir yazı konusudur. Kimi, Niğde'de askerliğini yapmış, kiminin yolu Bor'dan, Kemerhisar'dan, Yeşilburç'tan geçmiş, Kimi de Niğde'de bir süre kalmış, etini, ekmeğini yemiş, suyunu içmiş veya Niğde'den kız alıp vermişlerdir. Bu şehirlerde Niğde'li taksici sayısı çok az olmasına rağmen çoğunun Niğde ile bağlantıları bulunmaktadır.

Müzik tutkum ve Niğde sevdası birleşince de Neşet Ertaş, Mehmet Erenler, Tolga Çandar, Bayram Bilge Tokel ve Serkan Çağrı gibi üstadlar ile tanışıp kaynaşmam daha kolay oldu.

Serkan Çağrı'yı ünlü olmadan önce de tanıyor ve takdir ediyordum. Daha sonra dünyaca tanınan bir müzisyen haline geldi. Efendiliği, alçak gönüllüğü ve üstün yeteneği ile gönüllerde taht kurdu. Serkan kardeşimin Niğde sevdalısı Tuncer ailesinin damadı olduğunu öğrendikten sonra bu değerli sanatçımıza olan hayranlığım ve sevgim farklı bir boyut aldı. Ocak ayında İstanbul'da yeni açtığı Notist Müzik merkezinde geçirdiğim bir iki saat, Serkan Çağrı ve Tuncer ailesi ile buluşup, Niğde sohbeti yaptığımız, Serkan'ın klarneti eşliğinde bağlama çaldığım unutulmaz anlardı...

NİĞDE KENTİ İÇİN ÖNERİLER -2

Niğde kentimiz için önerilerimize devam edelim. Amaç kentimizin daha iyi yaşanan bir kent haline gelmesi, hemşehrilerimizin kentlerinde daha mutlu yaşamaları, kentlerinden zevk almalarıdır. Ayrıca kentimizin daha fazla sayıda kişi tarafından ziyaret edilmesini sağlamaktır. Bunun içinde Niğde kentimizin elinde iki önemli koz var: Birincisi kaybolmakta olan 'Amasya' elması (buna üzümü de ekleyebiliriz), ikincisi de tarihidir.

Daha öncede belirtmiştik. Niğde elması kaybolmaktadır. Bodur elma, İtalyan elması derken yakında o meşhur 'külahlı' elma tarihe karışacaktır. Bunun için belki de en iyisi bir enstitü kurulmasıdır. Küçük ve orta boy üreticileri destekleyecek, eğitecek, fidan sağlayacak ,ürünlerini değerlendirecek ELMABİRLİK ile enstitü birlikte çalışma yürütülürse elmamız anı olmaktan kurtarılacaktır. Su için kurulan birlik ile nasıl bağ sulama düzene girmiş ise, Elmabirlik ile elmamız da değerlendirilecek ve üreticiler teşvik edilecektir. Bu arada yıllarca yıpranmış su kanalları yenilenerek su kaybı önlenerek ve daha fazla sulama yapılacaktır. Zaten bir an önce de su kaybının önlenmesi için damlama sistemine geçiş için çalışmalar ve yatırımlar yapılmalıdır. Ayrıca Elma festivali ile bu etkinlikler desteklenir ve festival kapsamında Niğde'nin tarihi de ön plana çıkarılırsa önümüzdeki yıllarda önemli bir gelir kaynağına sahip olabilir kentimiz. Elma festivali her yıl elma ile ilgili bir konu seçilerek daha ilginç hale getirilebilir, şöyle ki; elma her derde deva kapsamı altında elma ile ilgili yemekler, pastalar, elma ile ilgili öykü ve roman yarışmaları, elmanın sağlık açısından yeri gibi konular ele alınarak konferanslar düzenlenebilir. Festival kapsamında gerekirse film şenliği düzenlenebilir. Elma dışında ikinci önemli bir gelir kaynağı ise üzüm olabilir. Ama ne yazık ki üzüm bağları da kaybolmaktadır. Niğde iklimi için uygun olan üzüm çeşitleriyle hem kuru üzüm hem de şarapçılık geliştirilebilir.

Dergimizin 65-66. sayısında belediyenin yeni projeleri ile ilgili de burada birkaç söz söylemek istiyorum. Projeler kent için, kent yaşamı için. Ama bir ayağı eksik gibi görünüyor. O da kültür ya da sanat projelerinin olmaması. Spor etkinlikleri de sadece futbol açısından değerlendirilmemelidir. Su, kent ormanı, toplu konut, otopark gibi projeler önemli. Ama çöp toplama konusunda birkaç sözümüz olacak. Bildiğimiz

Hazırlayan: Dr. İsmail KILINÇ

gibi son yılların en önemli meselelerinden biri çöplerin giderek artmasıdır, özellikle kentlerde. Çöplerin artmasını önlemek için ilk olarak yapılması gereken çöpleri azaltmak. İkincisi de çöpleri değerlendirmek ve dolayısıyla her açıdan enerji tasarrufu sağlamaktır. Değerlendirmek için ilk atılacak adım çöplerin kağıt, plastik, metal, cam olarak ayrıştırılmasıdır. Belediyenin dağıtacağı özel torbalarda her ev ve işyerinin çöplerini ayırması ve Belediyenin de belirli günlerde bu atıkları toplaması daha uygundur. Sonra Atık işleme birimlerince atıklar değerlendirilecek, hem ek gelir kaynağı elde edilecek, hem de çevre temizliği açısından önemli bir adım atılacaktır.

Niğde 100.000 nüfusu ile toplu taşıma kullanılabilir. Üniversite ile yeni terminal arası ve hükümet meydanı ile istasyon arası toplu taşıma için düşünülebilecek güzergahtır. Niğde için en uygun olanı da tramvaydır. Belki şu an için böyle bir yatırım şatafatlı görünebilir. Unutmayalım ki en iyi yönetim ufku görebilmeyi becerebilmektir ve yarın çok geç olabilir.

Niğde'nin turizm açısından çekim merkezi olabilmesi için en başta bazı tarihi eserlerin restorasyon ve onarımı yapılmalıdır. Niğde eski evlerinin bulunduğu bir iki sokak restorasyon yapılarak turizm açısından değerlendirilmelidir. Yoksa yakın zamanda eski evlerden tek bir örnek kalmayacaktır. Ayrıca büyük şehirlerde asılacak afişlerle kentimiz tanıtılmalıdır ve gerekirse Niğde tanıtım günleri için bu kentlerde 'Niğde günleri' düzenlenmelidir ki bir çok kent bu işlevi başarıyla başkentte yapmaktadır.

Kayardı bağları koruma altında olmasına karşın iki üç katlı apartman türü evler ve villalar rahatlıkla yapılmaktadır. Kayardı'nın kendine özgü olan taş evleri korunmalı ve bunun dışında mimariye yer verilmemelidir. Yoksa yakın zamanda burası da yeşilliğini kaybedecek ve apartmanlardan ve belki de günümüz deyimiyle rezidans'lardan geçilmeyecektir.

Kayardı bağları için - tabii sadece burası için değil, başka yerlerde olabilir - getirilecek bir öneride burada organik tarım yapılmasını teşvik etmek olabilir. Organik meyve yetiştirilmesi belki de değeri gittikçe düşen meyveler için bir gelir umudu oluşturabilir.

KOCA KÖY'DE BAHAR

(Eski Senelerde)

Geçen sayıdan devam...

ÖZEL YETKİ

Doğup büyüdüğüm NİĞDE için yazdığım "Koca Köy" adlı yazının, kelime ve cümlelerinde değişiklik yapılmamak, çıkarma ve ek yapmamak şartı ile, dilediği basım birimlerinde bastırılması ve bu konuda anlaşma yapılmasında sevgili yeğenim Prof. Dr. Ahmet Muhittin Özenç'i yetkili kişi tayin ettim.

25 Temmuz 2008 - Karşıyaka / İZMİR

H. Naim ŞENOL

Hazırlayan: H. Naim ŞENOL

Bahar Lodos rüzgarları ile gelir. Hava ısınmaya başlar, fakat kuytu, kuzeye bakan sokaklarda karlar Mayıs ayı sonuna kadar kalır. Bağların görünümü de birden değişir. Parça parça kar yığınları çıplak dağları süsler. Çayırlar, ekinler büyümeye başlar ve ağaçlar açık tatlı bir yeşille yapraklanır. NİĞDE dillere düşecek kadar güzelleşir. Yol kenarlarında bile kırmızı turuncu gelincikler ve papatyalar açar. Bahçelerde ve bağlarda mor sümbül ve deve boynu ile sulak çayırıklarda uzunca sarı su çiçekleri açar. Bu güzellik ve bahar türkülere yazılmış, her yerde hala söylenir. "Yine yeşillendi Niğde bağları"

Bu mevsimde çok göçmen kuş gelir. Leylek, doğan, atmaca (Alicı denir.), şahin, çaylak, gök karga Gök kuzgun, ebabel denen siyah kirlangıçlar vs. sarılık (Sarı asma) ve Melis kuşları (Arı kuşu), sonbaharda göç ederken uğrarlar. Peçeli baykuş (Puhu) kuşu da göçmendir. Tavuktan büyüktür. (U) kuş denir. Kimin evinin yakınına konarsa uğurlu sayılır. Küçük baykuş yıkıntı ve haberlerde yaşar. Konduğu yere uğursuzluk getirdiği inancı ile hemen kovalanır ama adını (Titreyen Çayırı) yakınındaki bağlara baykuş tepesi olarak vermiştir.

Nesli tükenen ala sığırcıklar Temmuz da sürüler halinde gelir. Kanatları siyahımsı, gövdesi kirli beyazımsı, kahverengindedir. En çok dut yerler. Dut mevsimi bitince giderler. Kadınlar hiç sevmez, çünkü, hem dut yiyerek zarar yapar hem de dut ağacının altındaki çayırı temiz bırakmaz, ama avcılar sevinir. Ağaçta ve uçarken bir atışta 3-4 tane düşürürler. Çocuklar teneke çalarak konmasını önlerler. Ellili yıllardan sonra hiç görünmediler. En son 1957 yılında Erzurum'un Şenkaya ilçesinde küçük bir sürüye rastladım. Sürü halinde kendine has ötüşleri hala kulaklarımda. Ayrıca tohum sığırcığı denen siyah, üstü beyaz benekli sığırcıklar hala varlar.

Baharın ilk eğlencesi Hıdırellezdir. 5 Mayıs. O gün çok aile bağlara gider. Kuzularda kesilecek kadar olmuştur.

Niğde'de BAĞ tabiri bilimsel olarak üzüm

omcalarından oluşan kapama bahçeler değildir. Bağda üzümle beraber her türlü meyveli ağaç bulunur. (Nar, zeytin, incir ve narenciye hariç) Kışı sert olduğu için bunlar kış donlarına dayanamaz. Hıdırellezde çok okul yiyecekli gezi tertip eder. En çok gidilen yer çayır denen, şimdiki 1. Sanayi sitesinin olduğu yerdir. Kenarında söğüt ve kavak olan bir çay akar. Talebeler gruplaşır. Çayırdaki yenecek yiyecekler genelde kuru kumanyalar olur. Bu birleşmeye ve yiyecek ortaklığına fefene denir. Çayırdaki çocuklar oyunlar dışında yarışmalar da yaparlar. Telis çuval içine girip koşma, ağızda tahta kaşık içinde yumurta götürme, körebe, saklambaç gibi.

Baharda bahçe ve bağlarda oluşan bazı otlar toplanır ve yenir. Yemlik denen ot ve daha çok (Çukur) hindibağ aranır. Şehre yakın köylerden getirip, (Çilli çukur) diye satarlar. Bu arada şalgamda gelir. Badem ve kayısı çok kere iki üç senede bir olur. Çünkü çiçekleri erken açtığı için bahar donlarına dayanamaz. Kayısının adı zerdali'dir. Son zamanlarda çekirdeği tatlı olana kayısı, acı olana zerdali denirdi. Çok çeşidi vardır. En makbulü şekerpare, Darendede ve tokalıoğlu'dur. Darendenin hoşafı ve reçeli çok aranır.

Mayıs ayı içinde 'Cuma'lar başlar. Tatil günü Pazar olmadan önce, Cuma günü tatil olduğu için ismi devam eder. Cumalarda herkes bahçe ve bağlara gider. Özel yiyecekler hazırlanır, oyunlar oynanır, türküler söylenir. Cumalar sıra ile Kır bağları, Tepeviran, Kayardı ve Tepe Cumasıdır. Ayrıca Gümüşler (Eski Gümüş) beldesinde Kiraz Cuması yapılır. Bu mevsimde çocukların en çok oynadığı met deynek (Çelik çomak), uçurtma ve çember çevirmedir.

Asmalar budanmıştır. Sıra söğüt ve kavağa gelir. Bunlarda budanıp, at arabası ve iş hayvanları ile şehre taşınır ve kışa hazırlanır. Otlaklarda büyüyen otlar gün dönümü (21 Haziran) geçmeden biçilir. Daha geç kalırsa sertleşir ve kurur, hayvan yemez, şehirde hayatta (Avluda) yığın yapılır. Yer yoksa dışarıda bulunan tuvaletin damına ya da ahırın damına konur. Bağ (Asma) çubukları çok yer kaplar. Toplanması kadar, uzun ve eğri olduğu için

yerleştirilmesi de zor olan bu işi kimse sevmez. Çubuklar odun kadar kıymetlidir. Odunları tutuşturmada ve çabuk yandığı için çay ve kahve pişirme gibi işlerde çok yararlıdır.

Tavukların yumurtaları beyaz olur. Koyu kahverengi ve kırmızımsı yumurta yapan tavuklar batıdan çok sonradan geldi. Renkli olsun diye beyaz yumurtalar soğan kabuğu ve kök boyası ile kaynatılır. Gençler fırın ve kahve köşelerinde toplanır ve yumurta tokuşturur. Ortada yumurtacı vardır ve oyuncu genç gelir, yumurtalardan seçer ve dişlerini hafif hafif vurur. Tok ses gelirse alır. Hava boşluğu yoktur, yarıya katılır. Kimin yumurtası yatacak (Altta duracak), kiminki vurucu olacak, yazı tura ile belli olur. Kimin yumurtası diğerini kırarsa, o yumurtayı alır. "Paskalya yumurtası gibi herkesi denedim." tabiri bu oyundan çıkmıştır.

Haziran'da bağlara göç başlar. Şehre işine giden erkekler, öğlede genellikle Niğde tavası yer. Tava tenekeden dikdörtgen biçiminde 5-10 cm. derinliğinde bir kaptır. Kuş başı doğranmış kemikli veya kemiksiz koyun eti konur. Koyun eti erkek koyundan olacak. Dışından etini sakız gibi çiğner durursun. Bazen tamamen kıyma koyarlar. Tava fırında pişer. Şimdi lavaş denen ekmekten biraz değişik ve daha iyi tırnak pidesi ile yenir.

Akşam, tüm çalışanlar için güneşin batmasıyla başlar. Gün, güneşle takip edilir, saatle değil. Gün batarken hayvanı olan binerek, bir kısmı yaya olarak bağların yoluna düşer. Otobüs yok, otomobil yok. Ertesi gün yine şafakla yola koyulur, şehre çalışmaya...

Bu nedenle;

"Bağların sefasını kedilerle kadınlar sürer, cefasını erkeklerle eşekler çeker" denir.

KOCA KÖYDE KIŞ

(Eski senelerde)

Kış çok sıkıntılı ve kasvetli geçer. Sanki bahar ve yazdaki şehir gider, yerine kuru, çıplak, soğuk kuzey rüzgarlarının estiği sessiz bir şehir oturur. Kasım ayında kar yağışı ve tipi başlar. İnsanlar evlerine, evcil hayvanlarda ahıra kapanır. Bir durgunluk ve sessizlik her yeri kaplar. Gökyüzü kirli grimsi, buluta benzemez, sise benzemez ve diğer bulutların yüksekliğinden daha düşük bir örtü ile günlerce değil aylarca gökyüzünü kaplar.

Lise yıllarında okuduğum Pier Loti'nin İzlanda Balıkçısı kitabında kış havasını anlatan tasvirin başka hiçbir kitap ve yazıda görmedim. Yaz aylarında okumama rağmen kendimi kaptırır, kışı yaşıyormuş gibi olurdum ve Niğde'nin kış havasına benzetirdim.

O yıllarda taş kömürü gelmezdi. Herkes yazdan tedarik ettiği odunları yakar, ormansız köyler odun satın alamazsa tezek yakar. Evlerde genelde ekonomik olsun diye bir odada soba yanar ve ev halkı orada yaşar, gelen misafirlerde oraya buyur edilir. Bağı bahçesi olmayanlar, odunu Çamardı ve Ulukışla ormanlarından gelen odunlarla ihtiyaçlarını karşılar. Ayrıca odun kömürü gelir ve mangalda dışarıda yakılır. Alevi geçip köz olunca odaya alınır. Yarı yeri küllenir, hemen ateş sönmessin diye. Çok kere kahve cezvesi de ateşin kenarına sürülüp kahve pişirilir. Köylerden gelen kömür ve odunlar, kamyon ve traktörle değil, katır ve eşek sırtında gelir. Meşe kömürü makbuldür. Mangalda yanarken seyri güzel kıvılcımlar çıkarır. Sobalar sac sobadır. Önde geniş bir kapağı ve küçük hava penceresi olur. Buraya derisi soyulmuş ve kopmadan dilimlenmiş sucuk, maşa ile yanan sobaya sokulur. Kokusu borudan çıkar, damlayan yağlarda yanar. Kolay ve temiz bir pişirim. Sobanın üstünde daima içi su dolu bir çaydanlık bulunur. Bunlar dökülen odun kırıntılarını süpürmek içindir. Soba akşama kadar yanmaz. Bir sabah, bir akşam. Arada mangala alınan ateşle ısırlır.

Bazı ailelerin sobası olmaz. İskembe denilen bir tertip kullanılır. İskembe dört köşe ve her kenarından iki kişinin rahatça oturacağı bir masadır. Ortasına ateşi küllenmiş, yuvarlak toprak mangal konur. Üstüne, özel büyükçe yapılmış her tarafını örten bir yorgan konur. İskembenin etrafına oturmak için yüksekçe minderler konur.

Yorganı kaldırıp ayaklarını uzatacaksın. Ayakların, beline kadar vücudun ısınır ama kolların, omuzların ve sırtın üşür.

Bizim Anadolu'da iskembe dediğimize İtalyanlar tandır sobası diyorlar. İzmir'in Karşıyaka İlçesi 1738 sokakta Dr. Bülent Zeren'in lavantenlerden aldığı tarihi evde disidora köşkünde Disidora Ailesi'nin tandır sobasında çekilmiş resmi Karşıyaka Dergisi'nin Ekim-Kasım 2008 tarih ve 16. sayısında çıkmıştır.

Tipili bir havada, karşında at üstünde beyaz yük gibi bir şey görürsen şaşırma. Bu beyaz görüntü (Yamçı) giymiş başı yün kapaklı bir insandır. Genelde köyden iş takibine gelen muhtar, köy öğretmeni ya da vergi toplayan tahsildardır. Yamçı, beyaz yünden yapılmış keçenin insan vücuduna uyarlanmış kolları olmayan bir nevi pelerindir. Hem karı hem yağmuru içeri almadığı gibi soğuğu da geçirmez. Hep düz beyaz değil, süslü olanları da vardır.

Serçelerden başka diğer çeşitli kuşlar da görülmez. Çocuklar hayat'ın (Avlunun) ortasına karın

üstüne bir kalbur genişliğinde fişki (At- eşek gübresi) dökerler ve üzerine iki çeşit kuş kapanı (Tuzağı) koyarlar. Biri tahta üzerine ayrı ayrı çakılmış ilmekli iptir. Kuşun ayağı ilmeğe girince yakalanır. Diğeri fare kapanına benzer ama değişik telden yapılmış tuzaktır. Tahta kapana yem konmaz. Tel tuzağa üzüm takılır. Ama pencerede bekleyeceksin. Çünkü uyanık hırsız kediler var. Kuş yakalanınca nerden gözlediği belli olmayan kedi, kuşu kapanla beraber alır kaçar. Kediden evvel yetişeceksin.

Çarşıda, çok dükkanın kapısında en az 3-5 tane asılmış (Kınalı keklik) görürsün ve ucuz fiyata alırsın. Bazen tavşanda gelir ama daha çok derisi. Kurt ve tilki derileri ile gelir ve esnaf İstanbul'a gönderir. Kışın keklikler tüfikle avlanmaz. Kar yağarken ve yumuşakken yem aramaya çıkar ve konduğu yerde kara gömülür ve uçamaz. Çocuklar hemen bulur ve yakalar.

Halk yakın zamana kadar dana etine alışmadı, hep koyun eti yenir. Ancak kışın çiftlik ve köylerden koyun gelmediği için kasap dükkanları kapalıdır. Ne mi olacak? Sanbaharda yapılan (Sızgıt) kavurma, kurutulmuş et ve işkembe, pastırma, sucuk ihtiyacı karşılar. Bakkaldan tekel maddesi, lamba ve fenerler için gaz, bir de misafir için pirinç alınır. Çünkü evde bulgur, makarna yerine erişte var, tarhana ve un var.

Bir cami önünden geçersen kapı görünmez. Kapıya boydan boya deriden, içi yünlü yorgana benzer bir türlü örtü asarlar. Ağır olduğu için kapı kenarlarını tutar ve soğuğu geçirmez. Kenarından girersen, kendisi kapanır. Erkekler genelde mest lastik giyerler. Lastik yerine deriden yapılmış ve ağırca (Lapçın) denen bir ayakkabı da giyilir. Gündüz dışarıda olan abdest alırken ayağını yıkamaz. Yaş elini mestine sürer. Buna (Mest verme) denir. Genelde insanlar yün eldiven kullanır. Deri eldiven yoktur. Çoraplar da el örmesi yündür. Esnafın sattığı iplik çoraba tile çorap denir. Yün çorabın ökçesi ve burun kısmı çok çabuk eski ve delinir. Bu atılmaz, her kadın ve genç kızın bildiği (Gözeme) denen yün iplikte tamir görür.

Kışın en zahmetli çileli işi gelir çatar. Evin tüm su ihtiyacı, hayvanlar dahil, omuzluk ile cami çeşmesinden taşınan su ile karşılanır. Sadece ellerin değil her yerin üşür. Çeşmede sıra varsa, vazgeçmek yok, eve su ile döneceksin. Yollarda buzlu ile yürümeni de düşün.

Elektrik yok. 5 numara bir lambanın etrafında akşam aile toplanır. Çocuklar ders çalışacak. Anneler her günkü tembihi yeniler. "Mörekkep hokkanızı devirmeyin." Kadınlar yün ve dantel örer. Radyo yok, TV'nin adı duyulmamış, yani eğlence denen şey

bilinmez. Evin hanımı söylerse aşağıda (ZERZEMİ) den armut, üzüm hevenkleri gelir ve yenir. HEVENK, sonbaharda hasat zamanı ipe dizilmiş meyve salkımıdır. Erkekler kış akşamları sıra gezerler. Mahallenin erkekleri toplanır önce en yaşlı olan gidilir, sonra sıraya konur. Namaz kılınır, bağ- bahçeden, piyasadan, fiyatlardan konuşulur hikayeler anlatılır. Şimdiki gibi politika ve hükümetten konuşulduğunu hiç duymadım. Eğlence yok gibi. En önemlisi fincan oyunudur. Bir tepsiye gelenler kadar fincan konulur. Tepsiyi taşıyan en gençlerden birisi dışarıda fincanlardan birinin içine yüzüğünü koyar. Fincanlar ters kapatılmıştır. İçeri giren en büyükten başlar. Karşıdaki bir fincanı kaldırır, boş ise kurtuldu. Kim yüzüklü fincanı kaldırırsa cezalıdır. Ertesi gün evinde pişmaniye çekilecektir. Toplantıda kuru meyveler ve hevenkyenir. Gündüzleri gidilecek tekyer kahvelerdir. Şehir kulübü, öğretmen ve polis evleri yoktur. Çocuklar kar kayağı olmadığı için altı kabaralı, ökçesi nalçalı ve burun demirli ayakkabı ile buzda kayarlar. En sevdikleri şeyde her evde bol bulunan pekmezi kara dökerek (Kar katması) yemektir.

Kışın cami çeşmesinden su getirmeden daha zor bir iş vardır ki kimse sevmez. Kar lapa lapa yağar. Damlar toprak olduğu için eriyince içeri akmadan ve bazen de damı çökermeden karların atılması gerektir. Kar küreği tahtadandır. Bir dama çıkar ve karları hayata düşürür. Buna kar kürüme denir. Bazı kışlar, aç kurtlar bağlara kadar iner. En az iki bağ komşusu birleşir. Haydi bağlara... Bağ evinin damındaki karlar kürünecek. Bir kış mevsiminde o zaman bu iş 3-4 kere tekrarlanırdı. Son zamanlarda o kar yağmaz oldu ve pınarlar ile tulumba kuyuları da kurudu.

Ev ister yol üzerinde ister içerde olsun, pencereden seyrederek, seni meşgul edecek oyalayacak bir şey yok. Soğuk olduğu için insanlarda az geçer. Çamurla yapılmış (İkilik) denen sarı taşlı duvarları seyrederek ve ömrünün tükendiğini bilerek sıkıntı içinde düşünme düşünme kışın çabuk geçmesini beklersin.

Kış aylarında sert poyraz olur. Nisan ayından itibaren lodos rüzgarları esmeye bahar havası kokmaya başlar.

"Koca Köy" başlıklı Niğde'nin geçmiş yıllarına ait yazılarım, kendi yaşantım ve müşahadelerimdir. Yazılarımda eksik ve yanlışlar görülmüşse, kişi ve kurumları bilmeden üzmüşsem özür diler, kıymetli hemşehrilerime saygıları sunarım.

H. Naim ŞENOL

SU RAPORU

Hazırlayan: İ. Nurhan YÜCE

Dünyanın oluşumu üç ana unsura dayanmaktadır. Toprak, su, hava. Bu üç unsur birbiriyle uyumlu birbirini tamamlayıcı, ancak yaratılan tüm canlılar için vazgeçilmez yaşam kaynaklarıdır.

Toprak yaratılışın, ölümün ve yeniden doğuşun temelidir.

Su hayattır. Yaşamın devamıdır. Kainatta var olan canlı ve cansız bütün varlıkların nedenidir.

Hava nefestir. Yaşamın olmazsa olmazlarından.

Dolayısıyla biri öteki olmadan öteki de beriki olmadan tek başına bir şey ifade etmemektedir.

Doğa kendi yarattığı ilahi kurallar çerçevesinde kendisini korumayı ve yenilemeyi hep bilmiştir. Ne var ki insan denen canlının bitmez tükenmez hırsı yaşam dengelerini alt üst etmeye yetmiştir. Yüzyıllardır süre gelen amansız sosyal, siyasal, toplumsal ve de ekonomik doyumsuzluk insanın insanla, insanın doğayla savaşları sonucu dünya yaşanılabilir bir yer olmaktan hızla uzaklaşmaktadır.

Toprak işlenebilirlikten ve verimli olmaktan çıkmıştır. Ormanlar, göller, nehirler hatta denizler içinde barındırdıklarıyla birlikte yok edilmiştir. Dünyanın can damarları bir bir kesilmektedir.

İnsanoğlu sandı ki onca tahribata karşın dünya tüketilebilir değildir. Oysa, yaşamın kaynağı olan ve yerine hiçbir şeyin konulamadığı su da tükenme riskiyle karşı karşıyadır. Havanın ve toprağın kirlenmesiyle oluşan küresel ısınma tehdidi büyük bir felaketin gelmekte olduğunun habercisi olarak görülmelidir. Toprak suyunu geri istemektedir. Alamadığı sürece çatlayıp, çoraklaşıp çölleşecektir. Altında ve üstünde hiçbir şey yetişemez hale gelecektir. Su binlerce türde ağaç, bitki ve hayvanı barındıran ormanlarını geri istemektedir.

Nehirler, dereler, çaylar çağlar boyu aktığı yolunu, evini kaybetmek istememektedir.

Denizleri, gölleri insanların haince bitirdiği balıklarını geri istemektedir.

Hava kendisini temizleyecek yağmura, kara ulaşamadığı sürece kirliliği daha da yoğunlaşacaktır. İnsanların hayvanların bitkilerin kötü hava solumanın getireceği erken ve toplu ölümleri yaşamalarına ramak kalmıştır. Görülen odur ki doğa;

tüm çabasına rağmen bozulan ekosistemi yenilemede yeterli olamamaktadır artık.

Öte yandan dünya nüfusu onca olumsuzlara rağmen artmaya devam ederek 6,5 milyara dayanmıştır. Nüfus artışı kullanılan suyun miktarının artması demektir. Diğer bir ifade ile bu ek su kaynaklarına ihtiyaç var demektir. Öte yandan bugün açıklanan dünya nüfus raporuna göre aç insan sayısı 1 milyarı geçmiştir. Bu korkunç bir rakamdır. Dünyada bugün kadın, çocuk, erkek bir milyarlık bir nüfus bir lokma ekmek ile bir yudum içme suyuna hasret. Bırak kullanma suyunu. Dolayısıyla içilebilir ve kullanılabilir su miktarının hızla azalması adım adım yaklaşmakta olan çok önemli bir tehlikeyi haber vermektedir.

Su savaşları...

Yakın tarihte ülkeler arasında su savaşları yaşanılması kaçınılmaz gözükmektedir. Mevcut su kaynaklarını bir şekilde yok eden, ya da kullanılmaz hale getiren veyahutta yetmemeye başlayan ülkeler yeni kaynakların peşine düşeceklerdir. Bu kaynak mutlak surette bir başka ülkenin topraklarındadır veya topraklarından geçmektedir. Tehlike geliyor değil geldi ve kapımıza dayandı.

Yağışlar giderek düzensizleşti. Bir yıl şiddetli kuraklık yaşanırken ertesi yıl mevsiminde ve mevsim dışında şiddetli yağışlar görülmeye başlanmıştır. Aşırı yağış heyelan ve sel felaketlerini artırdığı gibi verimli toprak kayıplarına da neden olmaktadır. Özellikle sağanak yağışların doğa da yarattığı harabiyet ortadadır.

Sera gazı salınımının önü kesilemezse dünyamız ısınmaya devam edecektir. Bunun sonucunda dünya iklim felaketlerini daha şiddetli yaşayacaktır. Kuraklık artacak, su ihtiyacı artacak dolayısıyla güvenli ve yeterli gıda üretimi tehlikeye girecektir. Çölleşmeler hızlanacaktır. Denizler yükselecektir, insan yaşamı için uygun alanlar azalacağından büyük göçler yaşanacaktır. Bitki ve hayvan çeşitliliği hızla azalacaktır, buzullar eriyecek, Mercan kayalıkları yok olacaktır. Kuzey kutbu, amazon ormanları, sulak araziler velhasıl doğadaki eko sistem tamamen bozulacaktır.

Oysa ki; küresel ısınmanın en çok etkileyeceği ülkeler arasında Türkiye ilk sıralardadır. Görülen odur ki, yakın bir tarihte Türkiye'de şiddetli kuraklık yaşanacağı, Akdeniz kıyılarının tarımsal verimliliğini

yitireceği, özellikle orta Anadolu ile batı Anadolu'da yoğun çölleşme yaşanacağı ve gerek bu bölgelerde; gerekse suların yükselmesi sonucu, önemli toprak kaybına uğrayacak kıyılarımız da ve aşırı yağışlar dolayısıyla sel ve toprak kaymalarının artacağı, Doğu Karadeniz de yoğun göçlerin yaşanacağı sinyallerini vermektedir. Yeni aklı başına gelen bir kısım ülkeler çağrı üzerine çağrı yapıyor ve insanlarını bilgilendirici ve uyarıcı kampanyalar düzenliyorlar. Öte yandan sadece kendi ülkelerini korurcasına, sera gazı salınımını artırıcı eski sanayi teknolojilerini, nükleer enerji üretim tesislerini, (termik santralleri) yakıt tesislerini, fosil sanayi atıklarını geri kalmış ülkelere itelemektedirler.

Türkiye ne yapıyor? Kyoto sözleşmesine imza koymak, çevre kanununu çıkarmak, bir takım yaptırımlar getiren yönetmelikler yayınlanmakla sorunu çözeceğini sanıyor. Ama öte yandan da, petrol, fosil yakıt kullanımı, nükleer santral kullanımını engelleyici, yenilebilir enerji üretimini destekleyici Enerji Yasası mecliste bekletilmektedir.

Halen gelişmiş ülkelerin terk ettiği eskimiş teknolojiler girmeye devam ediyor, denizlerimizi biraz biz kirletiyorsak, çoğu uluslar arası atıklardan kirleniyor. Ülkenin en bakir yörelerine ulusal sermaye nükleer santral kursun diye uğraşyoruz. Topraklarımız ölsün, yer altı kaynaklarımız zehirlensin diye ulusal sermayenin dayattığı genetiği bozulmuş tohumları ekiyoruz. Böylelikle gelişmiş ülkeler bir taşla beş altı kuş vuruyor. Toprak, hava, su, bitki, hayvan ve insan varlığımız süratle bitiriliyor. Tüm bunlara karşın Türkiye çözüm üretmiyor. Aksine sorunu büyütüp geliştirici uygulamalar sergiliyor.

İklim değişikliği öncelikle tarımı vurdu. Geçen yıl kuraklıktan ürün tarlada yandı, rekor düşüdü.

Bu yıl aşırı yağışlar nedeniyle mahsul yabancı ot ve haşare istilasına uğradı. Sel büyük zarar verdi üreticiye.

Büyük orman yangınları yaşandı ve de yaşanmakta olup yerine ağaçlandırma yapılmadığı gibi yetişmiş ormanlık alanlar turizm tesisi yapımına açıldı.

Orta Anadolu Bölgesi ve özellikle Konya Ovası yer altı sularının çekilmesi, yeterli yağışı alamaması nedeniyle tamamen çoraklaştı.

Pek çok dere, çay kurudu. Büyük nehirlerin su seviyesi düştü.

Kontrolsüz verilen özel kuyu açma izinleri dolayısıyla ülkenin her tarafında yer altı su kaynakları

kurduğu için yerel barajlar su tutamadı.

Mevsim geçişleri farklılaştı. Sert kış koşullarında genelde bir iyileşme var. Kar yağışları azaldı. Dağlar yeterli karı alamadığı gibi bahardan yaza geçiş hızlandığından dağlardaki karlarda erken erimektedir.

Kullanılabilir su tasarrufu topluma iyi anlatılmadı. Bu konu da bir devlet politikası oluşturulamadı.

Küresel ısınmanın etkilerinden olsa gerek aşırı ve düzensiz yağışlar büyük sellere neden olmaktadır. İnsan, hayvan, bitki ve doğadaki tahribat ve telefata hızla artmaktadır.

Ülke su sıkıntısı içinde iken dışarıya kaynak (Manavgat Suyu) satışının programlanmasının yanlış bir tercih olduğunu düşünüyorum.

Bunlara Çare mi?

- 1-Kıt kaynakların özelleştirme kapsamında çıkarılması.
- 2-Çevre bilincinin bireylerin kafalarına yerleştirilmesi için okullarda etkili bir program uygulanması.
- 3-Bıkmadan usanmadan ağaçlandırma faaliyetine devam edilmesi.
- 4-Fidancılığın süratle geliştirilmesi.
- 5-Ormanlık alanların, tarım ve turizm ve madencilik için çıkarılması.
- 6-Erozyonla mücadeleye süreklilik kazandırılması. Toprağı, suyu tutucu bitki türleri geliştirilmeli ve ekilmeli.
- 7-Tarımda damla sulama sistemine geçilmesi ve zorunlu hale getirilmesi.
- 8-Yer altı su kaynaklarının jeolojik haritasının çıkarılarak rezerv tespiti yapılması.
- 9-Akarsularımıza, göllerimize ve denizlerimize sahip olunması.
- 10-Suların kirlenmesine sebep sanayi ve tarım atıkları için kesin ve kalıcı tedbirlerin alınması.
- 11-Su ve toprak kullanım bilincinin yerleştirilmesi, hiçbir kaynağın tükenmez olmadığına topluma anlatılması. Bunun için çok etkin ve çarpıcı kampanyalar düzenlenmesi. Kampanyalarda da ana tema olarak toprak – su – hava üçlemesinin mutlaka birlikte kullanılmasına özel gösterilmesi.
- 12-Ülkemizde doğup başka ülkelere akan nehirlerimizle ilgili çok ciddi önlemlerin süratle alınması.
- 13-Tasarruflu su kullanımının öğretilmesi.
- 14-Tarımda, bağ bahçe sulamada toplu sulama ve damlama sulama sisteminin yaygınlaştırılması.

Özel kuyu açım ruhsatlarının sınırlandırılması, gibi önlemlerin alınması, takibinin devamlılaş- tirilmesi, cezaların etkinleştirilmesi şarttır.

İnsan topraktan yaratıldı. Sonuçta yine toprağa gidecektir.

Su toprakla kaimdir. Toprakta su ile. Yağmur ve kar şeklinde toprağa düşen suyun bir kısmı toprağın üstündeki canlılara hayat verirken, bir kısmı da yer altına inip oradaki kaynakları beslemektedir. Sonuçta toprağın altındaki de üstündeki de yeryüzüne dönecektir. Bu bir devinimdir. Bu devinimi sürdürecektir de insan oğlunun ta kendisidir.

Beynin algılanmasını sağlayan organ gözdür. Göze hitap edecek unsurların yaratılmasında, tasarımın kullanılması, tasarlanan materyallerin kağıda dökülmesiyle anlam kazanacaktır.

Göz gördüğünü kolay kolay unutmaz. Dolayısıyla görsellik her zaman olduğu gibi bu konuların vurgulanmasında kullanılabilir en etkili yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır.

Hele de görsellekle ses titreşimleri birlikte kullanılabilirse başarı grafiğinin yükseleceğinden emin olabilirsiniz.

Sonuç olarak kaynaklar bize emanet. Bunları en ekonomik şekilde kullanmak zorundayız.

Gelecek kuşaklara hayat hakkı vermek, onların da haklarını korumak zorundayız. İşte bu zorunlulukların bireylere en iyi şekilde anlatılabilmesini teminen çeşitli ve çarpıcı tasarımlar yaratılıp afişe taşınması, etkili kampanyalarla da bunların suyun ve insanın bulunduğu her yere ulaştırılması, keza su savaşlarının insanlığı bir kaosa sokacağına betimlenmesi ve afişlenmesi, son derece önem taşımaktadır.

Nurhan Yüce suyla ilgili olarak der ki;

- Garibim su teknolojiye ayak uyduramadı gitti.
- Su der ki; imdat insanlar beni öldürüyor.
- Denizdeki su insana diyor ki; şimdi seni bir güzel boğayım da çöp nasıl dökülürmüş görürsün.
- Nehirdeki su der ki; sen benim yolumu kesersen ha! ... Tarlanı, bağını, evini şimdi önüme katıp götürüyem de vurun dur.
- Dicle Suriye'ye bağıyor ; tepemi attırırsan dümdüz eder geçerim seni.
- Atatürk Barajı şöyle seslenir; beni bir bıraksalar ya! Valla Ortadoğu'yu suya boğarım da haritadan silinip giderler evelallah.
- Fırat bağıırır; ey Allahın avanağı bana beddua edeceğine bebene sahip olaydın.
- Fırat bağıırır; ben doğuştan çılgınım sağ gösterir

sol vururum. Bir saatcik yolumdan çıkarsam görürsünüz... Hem sonra hiç kimse beni suçlayamaz da.

- Bulutlardaki su seslenir; son bir gayretle toplanıp afat gibi bir ineyeğim ki, ne olduğunu anlamayacak insanoğlu.

BAŞSAĞLIĞI

MELEK YÜCE 1924-2009 1924 yılında Niğde'de doğdu. Niğde'nin eski ve köklü ailelerinden Kayabaşı'ndan Kapıcı oğullarından merhum Hacı Kadir- Merhum Hacı Zehra Özcan'ın kızları, Hacı Ömer, Hacı Necip, Adnan ve Vefa Özcan ile Naside Uluman'ın kardeşleri, DDY Ambar Müdürü Merhum Şevket Yüce'nin eşi, Vakfın Kurucu Üyelerinden İ. Nurhan Yüce'nin, Özden Özcan'ın, Ertuğrul Yüce'nin ve Esin Özmen'in ve Ahmet Yüce'nin anneleri olan Melek Yüce, 14 Aralık 2009 Pazartesi günü Ankara'da vefat etmiş 15 Aralık Salı günü Niğde'de toprağa verilmiştir. Melek Yüce; o Niğde'nin kendine has kültürünü, örf ve adetini özümsemiş ve yaşamı boyunca da bunlardan hiç kopmamıştır.

Son derece kültürlü, bilgili, becerikli, özverili, gözü-gönlü tok, geleneklerine göreneklerine sıkı sıkıya bağlı bir o kadar da yeniliklere açık örnek bir Cumhuriyet kadınıydı. 85 yıllık yaşamının bir saniyesinde bile Ata'sından ve O'nun ilkelerinden ve O'nun yolundan asla vazgeçmemiştir. Kalbi güzel, ruhu güzel, yüzü güzel Melek Hanım nur içinde yatasın. Mekanı cennet ola.

HATİCE ECEMİŞ 1927-2009 1927 Çamardı doğumludur. Vakfımız Kurucu ve Onur Kurulu üyelerinden Dr. Zafer A. Ecemiş'in, Niğde Belediye Başkan Yardımcısı Cengiz Ecemiş'in, Uğurcan Ecemiş'in, Rahmetli Hasan Ecemiş'in, Emine Ongun'un, Remide Turasan ve Hamiyet Ecemiş'in anneleri Hatice Ecemiş, 07.10.2009 tarihinde vefat etmiş ve Bademdere beldesine defnedilmiştir.

SELAM MELENDİZ GÜZEL MEMLEKET

İç Anadolu Bölgesi'nde, Niğde iline bağlı bir ilçe olan Çiftlik, kuzeyinde Derinkuyu, kuzeybatısında ve batısında Güzelyurt, güneyinde Niğde Merkez ve Altunhisar, doğusunda da Niğde Merkez ilçe ile çevrilidir. Niğde'nin kuzeybatısında yer alan ilçe topraklarını Orta Torosların devamı olan Melendiz Dağları engemelendirir. Bu dağların en yüksek doruğu Beşparmak Tepesi (2.935 m.)'dir Deniz seviyesinden yüksekliği 1.555 m'dir. İl merkezine 65 km. uzaklıktaki ilçenin yüzölçümü 587 km²'dir.

Çiftlik (Melendiz) adının nereden geldiğine dair kesin bir bilgi mevcut değildir. bir görüşe göre; Malazgirt Meydan Savaşı'ndan sonra Türk Akıncıları 15 koldan Anadolu'nun dört bir yanına akınlar yapmışlardır. Bu akıncı beylerinden birinin adı Melendiz Bey'dir. Melendiz Bey'in Konya Niğde ve Göller Yöresi'ne akınlar yaptığı ve bu yöreleri Türk Yurdu yaptığı tarihi kayıtlara geçmiştir. Melendiz'e de bu akıncı beyinin ismi verilmiştir. Kimi rivayetlere göre de Sultanpınar (finas) Köyü'ndeki Takyanus Dağı'na adını veren Takyanus Kral'ın Çiftliği olduğundan burası Çiftlik adını almıştır. Melendiz ise melez bir halkı olduğundan dolayı bu adı almıştır. Çiftlik'in 4000 yıllık bir geçmişi vardır.

Melendiz; Çiftlik ilçesi; Azatlı, Divarlı, Bozköy Kitreli kasabaları; Kula köy, Çardak, Asmasız, Çınarlı, Murtaza, Şehler, Ovalıbağ, Sultanpınar köylerinden oluşan alana verilen genel addir. Çiftlik ismi çok kullanılmamakla beraber ilçenin isminin Melendiz olarak değiştirilmesi için çalışılmaktadır.

Çiftlik, Niğde'ye bağlı nahiye iken, 1972 yılında Belediye teşkilatı kurulmuş, 1990 yılında da ilçe

konumuna getirilmiştir.

72 yılından darbeye kadar(1980) beldenin ilk belediye başkanı; Ömer BORAN olmuştur. Daha sonra sırasıyla Rüstem GÜZEL, Muzaffer GÜZEL, Eşref TEKİN, Rahmi TEKİN bu görevi üstlenmişlerdir. 2009 mart yerel seçimleriyle bu görevi Yusuf ÖCAL devralmış ve halen bu görevi yürütmektedir.

Melendiz'in yüksek dağlarla çevrili olması, rakımının yüksek olması, kışların çok sert geçmesine neden olmuştur. Bu iklim ve yeryüzü melendiz'in kaderini kötü yönde etkilemiştir. Öyle ki 2000 yılına kadar kışın Niğdeyle bir iki ay ulaşım kesilmektedir. Bu zamanla ilçede gelenek haline gelir ve insanlar ilçeden gerekmediği sürece dışarıya çıkmazlar, bu zamanla kapalı bir toplum oluşturur. Atanan memurlar, özellikle de öğretmenler ilçeye gelmek istemez, gelende bir an önce nasıl kaçırım onun hesabını yapar. Sürgün yeri gözüktüğü için ilçeye gelen diğer memurlarında neredeyse hepsi vukuatlıdır. Öğretmen yokluğundan dolayı okullarda bir çok ders boş geçer, gelen öğretmenlerin bir yolunu bulup kaçmaları sebebiyle istikrar ve başarı sağlanamaz. Eğitim kalitesinin düşük olması toplumu geri bırakmış sonucunda çok hızlı bir nüfus artışı olmuştur, en az çocuk sahibi olan aile dört çocukludur. Nüfus artışı da okulda sınıfların mevcudunun ellinin üzerinde olmasına neden olmuş, toprağın bölünmesi sonucu yetersiz kalmasıyla işsizlik baş göstermiştir. İşsiz kalan insanlar Niğde'ye göç etmişler ve o dönem Niğde'nin en dışında yer alan Dere mahallesine yerleşmişler. Tabii mahallede gecekondulaşma hat safaya ulaşmış, zamanla yerel seçim dönemlerinde tapu verilmesiyle de buraya yerleşmişler. Ülkenin tüm varoşları gibi burada yaşam mücadelesi vermişlerdir.

Bu gün itibarıyla Melendiz nüfusu kırk bin civarındadır. Niğde de ise on beş bin civarında Melendizli vardır. İşte bu nüfus potansiyeli daha doğrusu oy potansiyeli siyasilerin seçim döneminde çok fazla önem vermesine neden olmuş. Ne var ki ve ne yazık ki bu ilgi sadece seçim dönemiyle sınırlı kalmış.

2000 yılından sonra ilçe yerel yöneticileriyle ve idealist kaymakamlarıyla atılım yapmış, hızla yükselmiştir. 2001 yılında meşhur şelek'in bayırının dinamitlere patlatılarak düşürülmesiyle kışın Niğde'yle

Hazırlayan: Kadir TEKİN
Ankara Üniv. Hukuk Fak. 4. Sınıf Öğ.

artık bağlantının kesilmesi engellenmiş, öğretmen kontenjanlarının doldurulmasıyla eğitim kalitesi yükselmiştir. Alışveriş merkezleri, toki evleri, spor salonu, fitness merkezi, anaokulu, yataklı hastane, rehabilitasyon merkezi, patates paketleme, yıkama tesisleri dershanelerle vs ile ilçe hızla büyümüş çok kısa zamanda büyük değişim yaşamıştır. Memurların kaçtığı bir ilçeden memurlar tarafından tercih edilen bir ilçeye dönüşmüştür. Derneklerle, vakıflarla pasif siyasetten kurtulmuş, aktif siyasette yerini almıştır. Eğitim, yaşam standartları yükselmiş; en şaşırtıcı gelişme ise ortalama beş çocuklu aileden bir kuşakla iki çocuklu aileye dönüşmesidir.

Çok kısa olarak köy ve kasabaların en belirleyici özelliklerinden bahsederek;

Kitreli kasabası; ilçeye, ile çok uzak olması nedeniyle bağımsız özelliğini hep koruyan geliri ve yaşam standarttı yüksek iki bin ilçede on bin dışarıda nüfusu olan bir kasaba, öyleki çoğu dönem belediye başkan adayları bile dışarıdan gelir. seçim akşamı kasabanın nüfusu on bine yükselir. Aşağı yukarı mahalle ayırımının belki de Türkiye'de ki en sert örneği burasıdır. O kadar ki her seçimde sadece iki aday olur, mahallelerin birbirlerine kız alıp vermeleri (Anadolu tabiri) dahi çok zordur.

Divarlı kasabası; çok kaba konuşmasıyla apayrı bir şiveye sahiptir. Halkın yaşama sınıksız bağlı olduğu, tedavisi en zor hastalığın seçim olduğu bir kasabadır. Öyle ki kasaba da her yerel seçimde on aday çıkar, seçim günü gizli birleşmelerle aday sayısı ikiye düşer; seçimin hemen arkasından gelecek dönem adayları çıkar ve çalışmalar başlar.

Bozköy kasabası; Türkiye'de emekçi bir halk nasıl olur diye araştırılırsa daha iyi bir örnek bulunamaz herhalde. Halk çok çalışkandır, ekmeğini topraktan çıkarırlar, yemekte tamak tadının önemi yoktur, karınların doyması kafidir. Yeni elbise kolay kolay alınmaz ikinci el tercih edilir; genelde gençler İstanbulda hurdacılık yapar. Çok erken yaşta evlendikleri için nüfusları kalabalıktır. Erkekler 17-18 kızlar 15-16 yaşında evlenirler.

Şehler köyü, Niğdenin inşaat sektörü ellerindedir. Burdaki insanların çoğu müteahhit, inşaat ustası, amele vs olmak üzere inşaat sektöründe çalışır. Bu nedenle de çok göç vermekte, köy nüfusu giderek azalmaktadır.

Çardak köyü, çocukların ilerde ne olacağını sorusuna asker doktor öğretmen yerine formen (su tesisatında uzman olmuş işçi başı) olacağını dediği bir köy. Erkeklerin %90 ı ülke dışında özellikle Rusya'da çalışmaktadır. Dolayısıyla çocuklarda büyüklerine özenmektedirler.

Asmasız, gösterişe, giyim kuşama, çok önem verirler çok büyük kısmı İstanbul'a göç etmişlerdir. Evleri çok süslüdür.

Kelimeleri uzatarak ve bastırarak konuşurlar.

Melendiz'in en güzel özelliği, on iki köyün birbirine bitişmiş olmasına rağmen çok farklı kültüre sahip olmaları. Örneğin Asmasızla Divarlı'nın arasında beş km vardır ama şiveleri, yaşam tarzları çok farklıdır. Aynı şekilde Azatlı ve onun bir mahallesi haline gelen Ramat siyasi görüş olarak birbirlerine çok zittir. Birbirine girmiş on iki halkın tamamen farklı kültürle yaşamaya devam etmeleri Melendizi görmeye değer kılıyor.

2000 yılında bulunan tepelik höyüğü, yer altı şehirleriyle turizm açısından da önem kazanmaya başlamıştır.

Özellikle eğitim alanında hızla ilerlemekte tüm aileler çocuklarını okutmak için mücadele etmekte meyvelerini de almaktadır. Dağ yoluna bakım onarım çalışmalarıyla Niğde'ye yarım saat te ulaşmak mümkün olmuş bu durum ilçenin hızla şehirleşmesine katkı sağlamaktadır. Kısacası 2000 yılından sonra hak ettiği yere gelmeye başlamış kavgacı özelliklerini kaybetmiş, kötü davranışları bırakmış, şehrin dışında değil merkezde yaşamaya başlamıştır. Yani bu insanlar mecbur bırakılmasaydı ilgililer biraz ilgilenseydi nasıl bir yaşam tarzı benimseyeceklerini göstermiştir.

Son olarak Melendiz; az ama verimli toprağıyla, buz gibi yayla suyuyla, tertemiz havasıyla, melendiz dağı ve ovasıyla, dağı gibi her durumda dik durmayı başaran halkıyla, misafirperverliğin en ileri boyutuyla, kalabalık nüfusu, kültür çeşitliliğiyle, kır düğünleriyle, seçim hastalığıyla, birbirlerine tutkunluğuyla kısacası; melendizi melendiz yapan her şeyiyle bir başkadır benim memleketim.

BİR BASIN AÇIKLAMASI

Niğde Kalsit Üreticileri Derneği Platformu'ndan Kamuoyuna Duyuru ve Uyarı

Kimyasal formülüyle Kalsiyum Karbonat olarak bilinen ve önemli bir endüstriyel mineral olan 'KALSİT': kağıt, plastik, boya, alçı, cam, gıda, ilaç, yem, seramik, kablo, yapı kimyasalları gibi onlarca değişik ve önemli sektörün hammaddelerinden birisidir. Aslında yaygın bulunan bir maden türü olmasına rağmen kalsiyum karbonat oranının, beyazlığının ve saflığının yüksek olması kullanıcı sektörler tarafından aranan nitelikler olduğu için; bu özelliklere fazlasıyla sahip olan Niğde kalsitide dünyada ün yapmıştır. Öyle ki günümüzde Niğde kalsitinin kalitesiyle ilgili olarak; "Dünyada Türkiye ve Türkiye'de Niğde" ibaresi resmi slogan haline gelmiştir. Dolayısıyla Niğde artık ülkemizde ve dünyada Kalsitiyle tanınan bir yer olmuştur.

Niğde'de en kaliteli kalsit ocakları; Kayseri çevre yolunun doğu ve güney doğusunda yer alan Hıdırlık Mevkii'nin üst yamaçlarındadır. Halen bu bölgede oldukça fazla sayıda ruhsatlı kalsit ocağı faaliyet halindedir. Bu ocaklardan dinamik patlatma yöntemiyle çıkarılan kalsit taşı, özel teknikler kullanılarak milimetrenin bindebiri boyutunda öğütüldükten sonra, paketlenip iç ve dış pazara sunulmaktadır.

Ocaklardaki patlatmalardan doğan sismik etkiler ve üretim sırasında çıkan ve maalesef tamamiyle tutulması mümkün olmayan kalsit tozu dikkat alındığında, Niğde'de şehirleşmenin Hıdırlık Mevkii'ne doğru yöneltilmemesi lazımdır. Bilindiği gibi ülkemizde herhangi bir bölgede şehirleşme başladığında çok kısa bir süre sonra önlenemeyen bir hızla ilerlemektedir. Hıdırlık Mevkii'ne doğru Niğde'nin şehir yerleşimini kaydırmaya sebep olacak bazı kararlar geçmişte maalesef alınmış ve uygulanmıştır. Bunlar; Bölge Trafik Müdürlüğü,

Alay Komutanlığı, Polis Meslek Yüksek Okulu yerleşkeleri ve Şehirlerarası Otobüs Terminalidir.

Öte yandan birbirine paralel ve çok yakın geçen Kayseri Çevre Yolu ile giriş ve çıkışının zor ve masraflı olduğu bilinen Otoyol'un şehrin bu yöne gelişmesini engellemesi beklenirken, aksine kararların şehir planlama prensipleri açısından da pek çok sakıncaları olacağı muhakkaktır. Ayrıca Niğde'nin Hıdırlık Mevkii'nin dışında çok daha kolay ve sağlıklı şekilde büyüyebileceği yönler olduğu da bir gerçektir. Tüm bunlara ek olarak şimdi de yeni Adliye Binasının bu bölgede inşa edilmesine karar verildiğini mahalli basından duyuyoruz. Bilindiği üzere şehirlerin en merkezi yerlerinde yapılan adliye binalarının etrafında hızlı yapılaşmalar olur ve şehir bu yöne doğru büyür. Şayet yeni Adliye Binası da Hıdırlık Mevkii'nde yapılırsa, şehrin bu yöne doğru büyümesi engellenemez ve kalsit ocakları şehre çok yaklaşmış olacağından, zorunlu olarak kalsit ocakları artık işletilemez hale gelir. Böylece Niğde'de halen binlerce kişinin istihdam edildiği, katma değeri çok yüksek ve ihracatı çok fazla olan bu sektör de yok olup gitmeye mahkum olur.

Niğde'nin ekonomik geleceği açısından hayati öneme haiz kalsit sektörünün yok olmasına kadar gidebilecek bu tür hatalara düşülmemesini, Hıdırlık Mevkii'nin sadece kalsit sektörüne hizmet verecek şekilde planlama yapılması gerektiğini kamuoyuna duyuruyor ve şimdiden uyarıyoruz.

Saygılarımızla... (Mikropol Kalsit Sanayi, Niğtaş Mikronize Kalsit, Nidaş Madencilik, Orta Anadolu Madencilik, Boran Mozaik, Anadolu Mikronize Kalsit, Mikron-S, Nanakol Endüstriyel Mineraller, Has Mozaik, Niğde Mozaik)

Hazırlayan: Adnan ÖZDOĞAN

DOST VE DOSTLUK ÜZERİNE

1-) Güvenme dostuna saman doldurur postuna : Bu söz; atalarımızdan Kazakistanlı Abay veya Yusuf Has Hacıp'e (Kutadgu – Bilig) ait olabilir.

2-) Şu elerin taşı hiç bana değmez ille dostun gülü yaralar beni. Pir Sultan Abdal.

3-) Dost dost diye nicesine sarıldım, benim sadık yarım kara topraktır. Aşık Veysel.

4-) Düşmanımdan bir defa dostundan bin defa sakın. Arap atasözü.

5-) İnsanları öğrendikçe hayvanları sevmeye başladım. Alman atasözü.

6-) Sen dostunu ara, anan düşmanını doğurur.

7-) Söyleme sırrını sırdaşına (dostuna) sırdaşının da sırdaşı olur o da söyler sırrını sırdaşının sırdaşına.

8-) Beni devirenin sapı benden yana ona yanıyorum. Adam ormanda ağaçları kesmeye başlamış, sıra kendisine gelen ağaç darbeyi yedikçe ağlamaya başlamış. Yanındaki ağaçlar niye ağlıyorsun kaderde bir gün devrilmek var deyince, darbeyi alan ağaç; devrildiğime yanmıyorum beni devirenin sapı benden ona yanıyorum. 'Beni devirenin sapı benden ona yanıyorum.'

Türkler tarihte kesintisiz (tarih sahnesinden çekilmeden) 16 devlet kurmuş 13

devlet kendi soydaş devletleri tarafından yıkılmıştır.

9-) Heryüzüne güleni dost olur sanma.

Aynı dili konuşmayan (Dil birliğinin sağlanmadığı) ülkelerde kültür farkları varsa etnik durumları bahane ediliyorsa işin içine yabancı parmağı girdiyse, o memleketin birliğinden, bütünlüğünden bahsetmek biraz hayal olur.

Büyük Önder Atatürk ve hizmeti geçen değerli insanlarımız tarafından Türk Milleti özgürlüğüne kavuşmuştur. Atatürk Avrupa'da tahsilini tamamlayan genç birini (ülkeye faydalı olur düşüncesi ile) milletvekili yapmış. Meclisin en genç bu milletvekili Ziya Hürşit ikinci devre millet vekili olamayınca İzmir suikastını hazırlamıştır.

Tarihte hükmetmesini bilen, teslimiyeti tanımayan soylu bir milletin evlatları olduğumuzu unutmamalı.

10-) Akranın akrabaya ettiğini akrep etmez.

11-) Dost acı söyler. Acılar insanları pekiştirir, olgunlaştırır. Yaşça, başça, akılca olgunlukta olan dost acı söyler uyarır, kara günler yaşamadan.

12-) Dost kara günde belli olur.

Sayın Üyelerimiz;

Dergi abone bedelini ve üyelik aidatını, Başkent Niğde Vakfı 108000 nolu posta çeki hesabına yatırabilirsiniz.

Ayrıca üyelik aidatları ve dergi abone borçlarını ödemeyenlerin, sekreterimiz Kezban DALAK ile 0312 231 7991 nolu telefondan öğrenerek ödemelerini önemle rica ederiz.

YÖNETİM KURULU

BÜLENT TANIK ÇANKAYA BELEDİYE BAŞKANI

Bülent Tanık 1949 yılında Niğde'de doğdu. Adana Erkek Lisesi'nden sonra, Ortadoğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nü 1976 yılında bitirdi.

Evli ve 2 çocuk babası olan Bülent Tanık, çalışma hayatına İller Bankası Genel Müdürlüğü'nde Şehir Plancısı olarak başladı. Kamu görevleri deneyimi, Banka'daki çeşitli görevlerden sonra da gelişmeye devam etti. 1978-1979 yıllarında Yerel Yönetim Bakanlığı'nda Bakan Danışmanı olarak görev yaptı. Kamu alanındaki yöneticilik deneyimi, meslek örgütlerinde seçildiği görevler ile devam etti. 1981-1985 yılları arasında TMMOB Genel Başkanlığı, 1985-1988 yılları arasında TMMOB Genel Sekreterliği görevlerinde bulundu. 1989-2009 yılları arasında Özel Proje Bürosu sahip ve yöneticiliğinin yanı sıra çeşitli sivil toplum örgütlerinin kuruculuğu ve yöneticiliğinde görev aldı.

Yerel Yönetimler hakkında "Ada" (Yerinden Yönetimden Gazetesi) ve "Ada Kentliyim" Dergilerini yayınladı ve yönetti. Çankaya, Muğla, Çanakkale, Aliağa, Foça, Değirmendere, Çayırova Belediyeleri başta olmak üzere çok sayıda belediye için Danışmanlık yaptı.

Cumhuriyet Halk Partisi üyeliğinin yanı sıra, TMMOB Şehir Plancıları Odası ve ODTÜ Mimarlık Fakültesi İletişim Derneği Kurucu Üyeliği de bulunan Bülent Tanık'ın özel ilgi alanları arasında; müzik, resim, edebiyat, sinema ve tiyatro bulunmaktadır. İyi derecede İngilizce ve iletişim düzeyinde Fransızca ve Yunanca bilmektedir.

30 Ocakta yapılan 19. Olağan Genel kurula Niğde doğumlu Çankaya Belediye Başkanı Sayın Bülent Tanık da iştiraketmiştir.

GEÇMİŞTEN BUGÜNE

•Düşle gerçek, acılar, üzüntüler arasında yaşadım durdum. Sevinçlerimse kısa sürdü. 60 yaşında yüreğime yenik düştüm. Büyük bir darbe yedim ama, her şeye karşın bu yürek direndi, yaşattı beni. Bezginliklerim arttı, ama direncim eksilmedi.

•Türkiye'nin gidişatına baktıkça 80 yıl içinde içim sürekli karardı. Atatürk'ün devrim ve ilkeleri yaşam biçimine dönüşmedi dönüşemedi. Baştaki yetkililer parlak sözlerle geçitirdiler onları. Atatürkçülükten ödün üstüne ödün verdiler.

•Eğitimde yolunu şaşırılmış yolcu örneği zikzaklar çizip bir arpa boyu yol alamadılar. Amaca ters düştüler, bocalayıp duruyorlar.

•Algı, vergi, hak hukuk, yolsuzluk, onursuzluk kararttı ülkenin ufuklarını. Çıkamazlar içinde debelenip yaşamını sürdürüyor halkımız.

•Geçen 81 yıl onarılmaz tahribat açtı yüzümde, bedenimde. Aynalardaki görüntüm eski ben değilim. Hiçbir şey yüzümdeki yılların izlerini silemez artık. Oysa iki evli, 12 kızdan sonra tekne kazıntısı köy imamı Süleyman Hoca'nın "teberliği"ydim ben. 5 yaşında babadan öksüz kalmış, okumak sevdalısı, ama çaresiz, parasız, pulusuz, orta yaşlarını geçkin ananın gönülsüz desteği ile nasıl bitirdim bir saat uzaktaki ilkokulu ve köye dört saat uzaktaki ortaokulu. Bir ben, bir de Allah bilir çektiğim sıkıntıları. Varsıl, şımarık kentli arkadaşlarımın yanında, sessiz boynu bükük, ama zihinsel aydınlanmanın ışığında yaşamsal güdülerini varoluş bilincine dönüştürmüş, savaşçı, okuma inadında direnen, sabırla tamamladığım çileli öğrenim yılları... Sonra Adana Öğretmen Okulu'nda geçen başarılı üç yıl, ardından bir üst okulun sınavını kazanma. Gazi Eğitim Enstitüsü'nde aykırı, isyankar, kırgın, duyarlı iki yıl... Köy Enstitülerinde öğretmen olarak geçen beş yıl... Askerlik ve okullarda yöneticilik... Okuldan okula savrulmalar... Derken Amerika'da bir yıl ve son görevler... İçimden bir ses "Hadi bunları ayrıntılarıyla yaz sana..." diyor. Aynı ses yanıtıyor, "Zaman ...?" "Eh, zaman elverirse..." diyorum.

•Kökenimle bağım koptu sayılır. Ayırında bile değilim, kuşaklar değişmiş. Köyüme gittiğimde beni tanımıyorlar. "Kim bu yabancı?" diyorlar. Demek ki buradan iyice kopmuş, unutulmuşum. Onlara göre gizemli durumda biriyim.

•Zamanı toprağın yağmur damlalarını emerek kaybettiği örneğin yok etmişim ya da zaman beni yok etmek üzere. Oysa ben kendi yöremizin kültürü ile beslenmiş onu damıtmaya çalışmışım. O günlerin özlemlerini bugünlere taşımışım. Güney Ege'nin fiyollarından birinin bitimindeki köyde acı, tatlı

günlerimi yazgımın yumağına sarmaktayım. Hannup, zeytin, badem, incir ağaçları arasına gizlenmiş barınakta, büyüleyici mistik bir panoramayla iç içe, her gün füsunlu gün batımında son yıllarımın takvim yapraklarını koparıyorum. Denizden gelen serin esintiler içinde, düşük nem oranı ve bol oksijen soluyarak yaşam enerjimi sürdürüyorum. Tin(Ruh), zihin, beden sağlığımı kazanıyorum. İki yüzlü insanlar arasında tedirgin de olsam, kabuğuma çekilsem de pes etmiyorum.

•Çocukluğumdan bu yana kimse elimden tutmadı. Dost diye sarıldıklarım saman alevi gibi söndüler gitti. Özverili olmaktan usandım. Zaten yaşdaşı tükenen, türü neredeyse kalmayan insanlardan biriyim. Çıranın titrek ışığında, dersimi ezberlediğim, sabah kalkınca erkenden çorba içip koltuğumda odunla okulun yolunu tuttuğum günleri unutmadım hiç.

•Yaşam ne ki? Gözünü açmakla kapamak arasındaki zaman dilimi. Son noktası ölüm. Konuk olarak kaldığımız bu dünyadan hiçbir canlının görüp bilmediği yere varmak... Acılı günler, kısa mutluluklara son verip "Elveda dünya" diyeceğimiz anın gelmesi yakın, bundan kaçınılmaz.

•32 yıl meslek yaşantımda kendimce yaşamda gerekli öğretileri vermeye çalışmışım. Binlerce öğrencimin ne kadar çok ödevlerini, sınav kağıtlarını okumuştum. Yazar, çizerler, senaristler, hakimler, hekimler, millet vekilleri, bakanlar, profolar rahle-i tedrisimden geçmiş, onlara ders vermiş, okutmuşum. Bu arada dar bütçeyle ailemi muhtaç duruma düşürmemeye çaba göstermiş, 4 çocuğumun yüksek öğrenim görmelerini sağlamışım.

•Yaşamım boyunca üzerimdeki kara bulutları dağıtmak için uğraştım durdum. Kimi zaman küskün, kimi zaman dargın, içe dönük, uykusuz gecelerde aydınlığa çıkmak için kendimle konuşup önlemler düşündüm. Ama hep öfkeli, yorgun, zor işlere, sert taşlara vurduğum kafamı.

•Organlarımdan, özellikle yüreğimde, midemde, karaciğerimdeki tanılardan hangisi öne çıkıp bedenimi yataklara düşürecek bakalım? Ne zaman kolay kolay pes etmeyen direncimi bitirecek?..Kendimi SİSLER İÇİNDEKİ DORUKLARda düşleyerek ne zaman o gidip dönülmeyen sonsuz sessizliğin içinde kaybolup gideceğim... Bakalım...

Hazırlayan: A. İhsan BEYHAN

EBUBEKİR HAZIM TEPEYRAN

Hazırlayan: Üstün ESEN

Vakfımızın sürekli yayın organı NİĞDEmiz dergisinin, Haziran 1995 tarihli sayısında Büyüklerimiz EBUBEKİR HAZIM TEPEYRAN başlığı altında hayatını ve eserlerini anlatmaya çalıştığım Hazım Beyin zalimane bir idam hükmü ve Belgelerle Kurtuluş Savaşı adlı kitapları bu defa Güner Yayınları tarafından birleştirilerek tek kitap halinde yayınlanmıştır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun son yılları ve İstiklal Savaşı ve Cumhuriyetin ilk yıllarına ait İç İşleri Bakanlığı, Valilik, İstanbul Belediye Reisliği (Şehremini) ve 3 dönem Niğde Milletvekili görevlerinde bulunan Rahmetli büyüğümüzün hatıratı yakın tarihe ışık tutan önemli olayları ve bilgileri anlatmaktadır. Tarihe ilgi duyan hemşehrilerimizin ilgisine ve bilgisine sunarım. Kitabın önsözü mahiyetinde Hazım Bey'in torunu ve Cumhuriyet Gazetesi yazarı ve Edebiyatçı Sn. Oktay Akbal tarafından yazılan yazı da ilişikte bilgilerinize sunulmuştur.

BÜYÜKBABAM EBUBEKİR HAZIM TEPEYRAN

Ebubekir Hazım Tepeyran, 1864'te Niğde'de doğdu, Haziran 1947'de öldü.

Devlet adamı, vali, bakan, milletvekili. Romancı, şair, ressam...

Benim dedem, annemin babası.

Koskoca bir tarih yapırağı gibidir, Hazım Bey'in seksen üç yıllık yaşantısını yazmak, yazabilmek:

"Ben daha ilkokulun ilk sınıfındayken" diye başlamak gerek öyküye...

Yazarlığa, öyküler yazmaya, daha doğrusu sanat değeri taşıyan yapıtlar okumaya onun yüreklendirmesiyle başladım. Her bayram evine, Erenköy'deki "Beyaz Köşk'e, annemle babamla gittiğimde bana Fransızca kitaplar vermesiyle, daha sonraki bayramda, o kitapları okuyup okumadığını sormasıyla...

Beyaz sakalı vardı. Eşi Fransız Paulette Hanım'dı. Anneme ve dayıma mürebbiye olarak Fransa'dan getirilmiş bir aydın insan. İki de yaşlıydı, yetmişlerindeydiler. Dedem emekliliğin sıkıntıları içindeydi o günlerde. Anılarını yazıyordu, romanlarını düzeltiyordu, şiirlerini Kar Çiçekleri adıyla

kitaplaştırıyordu. Fransızca şiirlerini de Les Fleur Degeneeres (Yozlaşmış Çiçekler) adıyla yayımlatmıştı. Bu şiirler daha önce Fransa'da bir antolojide de çıkmıştı.

Yirmili yaşlarımda ben de yazmaya başladım. İlk kitabımla adımlı duyurdum. Dedemin eski yazılarıyla çıkmış kitaplarını daktiloyla temize çekmekteydim. Yirminci Asırda bir İdam Kararı, *Küçük Paşa ve iki roman daha; biri Fransızcaya çevrilmiş... Bu iş için kırk liraya yeni daktilo da almıştım. Çünkü evdeki yazı makinesi elli yıllıktı: Bağdat valisi iken Londra'dan getirilmiş bir "Underwood"...

Dedemle ilgili anılarımın bir bölümünü "Büyükbabamla Ben" adlı öyküde anlattığım için, bu konuyu uzatmak gereksiz.

1939 yılındaydık; İsmet Bey cumhurbaşkanı olunca, Hazım Bey Niğde'den milletvekili seçilmişti. İki dönem sürdü. Meclisin en yaşlısıydı; yetmiş beş yaşlarında. Savaşın patladığı günlerdeydik. Köşkün bahçesinde hasır koltuklarda zaman zaman anılarını anlatırdı. Hatta gizli aşklarını bile! Zaman zaman bahçede dolaşarak... Dostları gelirdi. Kazım Karabekir Paşa gibi, Faik Ali Ozansoy gibi, Hilmi Ergeneli, Faik Öztoprak gibi... Atatürk dönemi üstünde konuşulur, tartışılırdı. Hazım Bey, ikinci Meclisten sonra bir daha seçilmemişti. Birinci Anayasa yapılırken ilgili komisyon üyesiymiş, orada Gazi'nin pek hoşlanmadığı eleştiriler yapmış. Ama hiç unutmayacağım bir sözü vardı, "O olmasa ne Türkiye kurulur, ne de cumhuriyet..." derdi... Tek başına Atatürk'tü, ona göre, bağımsız bir ülke oluşumuz, çağdaş uygarlığa geçişimiz...

Seksen üç yaşındaydı, ama sağlıklı, yeni görevlere hazır gibiydi. Ama bir gün bahçede düştü ve hastaneye kaldırıldı. Birkaç gün sürdü sürmedi, çektik gitti. Yayındaydım; küçük not defterine bir şeyler yazmış bir gün önce, "El evinde, el elinde" diye. Yalnızlığını mı duyurmuş! Oysa annem, ben, yeğeni Hüseyin Nail Kubalı yanındaydık. Son soluğunu verirken beni tanımış, elimi tutup sormuştu: "Yazıyor musun? Yaz yaz..." demişti. Bir hikaye anlatır gibiyim. Daha doğrusu bir roman. Ama bunu yapacak gücüm yok yüreğimde... zor bir şey dopdolu bir insanın savaşımlı ömrünü kağıtlara dökmek.

Bir insan ölür, geriye neleri kalır? Bir yazar ölür öyle!... Ama hem bir yazar hem de bir devlet adamı ölünce geriye doldurulmuş binlerce eski yazı, defterler, dosyalar kalırsa!... Geride kalanlar onları yok mu eder, sahaflarda mı satışı çıkarır, ne yapar? Ben dayıma sordum, emekli büyükelçi Celal Hazım Tepeyran'a, ki dayım Paris'te görevliyken babasının soyadı Tepeyran'ı almamıştı, ünlü Fransız dışişleri bakanı Napolyon'un sağ kolu Taleyran'a benziyor diye! 'Arar' adını almış, babasını kızdırmıştı. 'Neyi arar ki bu çocuk, ben bu adı doğduğum Niğde'nin Tepeviran mahallesinden aldım' demişti. Dayım bir şey demedi, bana bıraktı... Bütün dosyaları, evrakları, kitapları, yazıları aldım sakladım yıllarca. Bir gün bütün bunlar yayımlanır diye... 1950'nin içişleri bakanlığı alıp basmak istemişti, vermedim. Çünkü o sıra iktidar DP'ye geçmişti. Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Afet İnan da istedi, vermedim. Keşke verseydim de basılsaydı diye sonraları çok üzüldüm. Yıllar akıp geçti, bu kez ben seksenleri geçtim, şimdi bu anıları Yirminci Asırda İdam Kararı ve Kurtuluş Savaşı Anıları hiç yayımlanmamış belge ve fotoğraflarla zenginleştirilerek, Gürer Yayınları'nca kitaplaştırıldı. Daha arkası da gelecek elbet, Hazım Bey'in Makedonya, Arabistan, Anadolu anıları da, edebiyatımızda ilk kez Anadolu gerçeklerini anlatan ünlü Küçük Paşa romanının yeni baskısı da...

Niğde'de rüştüye (ortaokul) bitirmiş bir genç. Niğde'nin soylu bir ailesinden. Bir dedesi adına Murat Paşa Camisi bile var. Niğde'de özel çalışmasıyla kendini yetiştirmiş. Yazmaya başlamış, şiirler okuyarak; Namık Kemal'ler, Hamit'ler!... Sonra devlet hizmeti; ilkin vilayette küçük bir memurluk, orada Halit Ziya'yı tanımış, ondan Fransızcanın önemini duymuş, başlamış yabancı bir dilde ustalaşmaya, günün ilerisinde o dilde şiirler yazacak kadar...

Sonra Edirne'de vali yardımcısı, derken Dedeâğaç mutasarrıfı... Resimler yapmak, şiirler yazmak, bu arada fotoğraf çekmeyi öğrenmek, Avrupa'dan gökleri izleyen dürbün getirterek başka işlere karışmak!... Bu yüzden de hafiyelerin jurnaliyle görevden alınmak...

"O zaman bir genç adamdım, iki oğlum, bir kızım vardı. Ne yapacaktım? Gidip Niğde'de köyde çalışmaktan başka bir çarem yoktu," diye anlatmıştı. Hazım Bey ne yapmış, Dedeâğaç'ta yaptığı bayındırlık işlerinin resimlerini bir albümde toplamış. Düşünün, daha 19. Yüzyılın son yılları, fotoğrafçılık yeni yeni biliniyor, ama genç bir mutasarrıf çektiği fotoğrafları kendi eliyle banyo yapmaktadır!...

"Saraya yakın birine verdim albümü. O da bu

fotoğraf albümünü saraydaki bir dostuna vermiş, o dostu da bunu Abdülhamit'e göstermiş." Şaşırılmış padişah, ne yapmış bilir misiniz? Ebubekir Hazım Bey'i, görevden atılmış bir insanı, tutmuş Musul vilayetine vali atanmış... Derdi ki "Bir insan yalnız kendi alanıyla yetinmemelidir, ikinci üçüncü bir uğraşta da uzman olmalıdır. Ben o albümü yapmasaydım, yaşantım neredeyse sona ermişti."

Hazım Bey çoluk çocuğuyla Musul'a gider, topraktan bir takım değerli suların çıktığını görür, orada bir petrol hazinesi olduğunu anlar, bir komisyon oluşturur. Babıali'ye de haber verir, ilgilenmelerini ister. Ama anlayışsız yönetim, biraz da bu konuyu ilgi duyan ve yararlanmak isteyen yabancıların etkisiyle "Sen bu işe karışma" derler. Musul'daki zenginliği dış güçlere daha o zamandan kaptırırlar.

Valiliklerinde hiçbir yerde uzun zaman kalmaz Hazım Bey. İlle de yararlı işler yapacaktır. Ama onun bunun çıkarına dokununca oradan oraya atanır. Derken Manastır'a vali olur. 1900'lü yıllar, Makedonya'nın Rum, Sırp, Bulgar, Ulah çeteleriyle bir yangın yerine döndüğü günler... Oradayken evlenir. Matmazel Paulette'le, hani oğluna ve kızına Fransızca ve piyano öğretmek için Fransa'dan gelen güzel hanımla... Dünkü yardımcı, bir anda annemin üvey anası olmaz mı?

Bitip tükenmez Hazım Bey'in valilik serüvenleri... Hangisini saymalı. Bağdat mı, Beyrut mu, Hicaz mı, Ankara mı, Sivas mı, Trabzon mu, Danıştay başkanlığı mı!... En önemlisi başkent İstanbul'da şehremini olması...

Şehremini hem validir, hem de belediye başkanı. Abdülhamit'in tahttan indirildiği bir dönem... 31 Mart olayı, gericilerin şahlanması, Hareket Ordusu'nun gelmesi, iktidar değişikliği, Yıldız Sarayı baskını.

Yıllar sonra Damat Ferit iktidarı, daha doğrusu Vahdettin'in saltanatı da, Ebubekir Hazım Bey'den Yıldız Sarayı olayının hesabını soracaktır. Bursa valisi görevindeyken Milli Mücadele'ye yaptığı yardımların yanı sıra!... Oysa Yirminci Asırda Bir İdam Kararı kitabında yazdığı gibi (Bkz. 1. Bölüm) Hareket Ordusu subaylarının Yıldız Sarayı'nı bastıkları sırada, Hazım Bey'in gericilerin tehdidinden Yeşilköy'e sığındığı sıralar...

Hazım Bey'in anıları binlerce sayfa tutar. Hem edebi, hem siyasi niteliklidir hepsi. Önemli tarih yapılarıdır, dolu dolu yaşanmış. Türk tarihinin her zaman ibretle anımsanması, ders alınması gereken

olayları, kişileri...

Kürt Mustafa Paşa Divanı Harbi'nde Hazım Bey'in duruşması ile günümüzün kimi duruşmaları arasında benzerlik yok mu? Orada da suçlananlar aylarca hapislerde yatırılmışlardır. Eski vali, nazır (bakan) Hazım Bey, Nemrut adıyla anılan, sonra da vatan haini olarak yurtdışına kaçan Mustafa Paşa'nın karşısında mertçe yanıtlar vermiştir. Bütün bunları ibret alınması için günü gününe yazmıştır.

Ebubekir Hazım Bey yedi buçuk aylık hapislikten, Mustafa Kemal hareketinin Anadolu'da başarılar kazandığı ve Babiali hükümetinin eski şiddetini yitirdiği dönemde Divanı Harp başkanlığına yeni getirilen kişinin yardımlarıyla, hapisten çıkmıştır. Gizlice Anadolu'ya geçmesi de ayrı bir hikayedir.

Büyük Millet Meclisi Hükümeti'nce önce Sıvasa, sonra Trabzon'a vali atanır. Sıvas'a bu ikinci gelişidir. Ordu komutanı Nurettin Paşa'yla anlaşamaz. Özellikle Koçgiri hareketinde bu paşanın çok şiddetli davranışlarına karşı çıkar. Bunu da anılarında ayrıntılarıyla yazmıştır.

Bir süre sonra Niğde milletvekilliği önerilince Ankara'ya gider. 1922 yılıdır. Meclis yeni bir anayasa hazırlamaktadır. Anayasa komisyonunda görev alır. Mustafa Kemal'in kafasında, cumhuriyet rejimini kurmak, padişahlığı, halifeliği kaldırmak vardır. Ama İstiklal Savaşı sırasında önemli roller oynayan, Rauf Bey, Refet Paşa, Karabekir Paşa gibi arkadaşları bu önemli değişmeden yana değillerdir. Anayasa hazırlıklarında Hazım Bey'in kimi önerileri, Mustafa Kemal'in istekleriyle uyuşmaz. Örneğin, ayan meclisi ve senato kurulmasından yanadır. Hazım Bey, cumhurbaşkanına geniş yetkiler verilmesini, cumhurbaşkanının hem hükümete, hem TBMM'ye başkanlık etmesini doğru bulmaz. Ama cumhuriyetin ilanına karşı çıkanların yanında yer almadığı gibi, cumhuriyetin ilan edilmesi için önerge verenlerle birlikte olur, bu önergeyi imzalayanların başındadır.

İkinci Meclis sona erer. Ama Üçüncü Meclis'e seçilemez.

Erenköy'deki beyaz köşkte geçecek uzun yıllar başlar. Şiirler, öyküler, anılar... Koskoca sorumluluk yıllarını yazmaya başlar, sayfalar, dosyalar, belgeler dolusu. Eşi Paulette Hanım hastadır. Onu kurtarmak için varını yoğunu harcar, kurtaramaz. Tek başına yaşar, eski günleri anarak. Yazıları, torunu, ben ve kızıyla (annemle) birlikte.

Babam genç yaşta ölünce, bana en yakın tek kişi odur.

Atatürk üstüne sohbetlerde, özellikle bana

anlattıklarında, hep "O'dur, yalnız Mustafa Kemal'dir, bugün Türkiye bir cumhuriyete" diye yinelediği. Atatürk'ün beklenmedik ölümüyle sarsılan Türkiye'de, özellikle İkinci Dünya Savaşı tehlikesi, yeni Cumhurbaşkanı İsmet Paşa'nın önemini artırmıştır. Savaşa girip girmemek önemli bir sorun olarak konuşulur. Bu konu Hazım Bey'in evine gelen dostlarıyla tartışma nedenlerinin başındadır.

1939'da yapılan seçimlerde Hazım Bey yeniden Niğde milletvekili olur. Meclisin en yaşlısıdır. Açılış toplantısında başkanlık yapması istenir, kabul etmez. Ama bence beklediği, yeni devlet sorumluluklarıdır. Yaşı seksene yaklaşmıştır, ama o yaşlılıktan kendini uzak görmektedir. İki dönem sürer vekilliği; 1946 seçimlerinde aday gösterilmez. Bu kez eski köşkten, kiracı olarak oturduğu yerden çıkmış, Bağdat Caddesi'nde bir küçük villaya yerleşmiştir. Annem, öbür kızı Nesrin Hanım ve dayım Celal Bey'le yeni bir yaşam, ama çoğunlukla kendi yalnızlığında... Bahçesiyle, ağaçlarıyla, üzümleriyle, anılarıyla...

"Kalbiniz gençlerde bile yok, sapsağlam" der doktorları... ama bir gün bahçede düşer... Kalça kırığı, Alman Hastanesi ve ölüm... Önce de yazdığım gibi, not defterine "El elinde, el evinde" diye yazarak, bana da son dakikalarında "Yazıyor musun, yaz yaz diyerek."

Benim için bir upuzun destandır bunca valilik, bunca deneyim, bunca tarihsel olayda yer almak...

Ebubekir Hazım Tepeyran'ın Anılarım, Yirminci Asırda İdam Kararı ve bence en önemlisi Küçük Paşa romanı, hem tarih hem edebiyat açısından eşsiz yapıtlardır.

Özellikle Küçük Paşa, ile Anadolu'nun köy gerçeklerinin ilk kez bir roman olarak gün ışığına çıkarılması, edebiyat tarihimizde bir dönüm noktası sayılır. Nice inlemeleri, yazılarıyla, bence Hazım Bey'in devlet adamlığı kadar, bir edebiyatçı olması da önemlidir; ama benim gözümde çok daha önemlisi, kalıcı bir birikimdir kitapları.

Şimdi yepyeni bir kitapla karşı karşıyasınız. Daha önce okuyanlar belki vardır, tanıyanlar da. Ama Gürer Yayınları'nda okuyacağınız belge, mektup ve fotoğraflarla zenginleştirilmiş bu kitap, genç kuşaklara bir tarihsel dönemi, kişileri, olayları, sorunlarıyla bir ayna gibi yansıtarak öğretecektir.

Daha çok şeyler var anlatacak! Torun olarak benden bu kadar... Şimdi iş gerçek tarihçilerde, gerçek araştırmacılar, gerçek edebiyatçılarda...

Oktay Akbal, 25 Mart 2009, İstanbul

FERİT ŞAHENK: “SANAYİLEŞMİŞ BİR TARIM SEKTÖRÜ İSTİYORUM”

Doğuş Holding Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Ferit Şahenk'in Kapital İş ve Ekonomi Dergisi'nin Ocak 2010 tarihli sayısında yaptığı söyleşi de Niğde'ye kurmak istediği Ziraat Fakültesi ve yatırımları hakkındaki fikirleri:

Tarıma Girilecek mi? Biz biraz da sosyal sorumluluk ilkesine yönelik olarak da bunu yapmak istiyoruz. Hedefimiz Niğde'de bir tarım fakültesi açmak. İç Anadolu'da tarımın A'dan Z'ye eğitimini yapmak istiyoruz. Hatta Türk tarımını ileri noktalara taşıyacak politikaları tasarlayan hükümetlerimizle beraber çalışacak ekibi oluşturan, uygulaması olan ve ileride de GAP gibi yerlere yatırım yapılırken buradan çıkacak gençlerle oralarda tarımın değişik alanlarında yatırım yapmak istiyoruz. Bu bizim için çok önemli. Türkiye'nin tarımı yanlış yaptığını dair benim bir hissiyatım var. Biz sanayileşmiş bir tarım sektörü istiyoruz.

Takvim Oluşturdu mu? Şu anda beraber çalışacağımız danışmanlık şirketleriyle görüşüyoruz. Beraber bir çalışma yapılacak Türkiye'nin bir tarım envanteri ve gerçeğinin resmi çekilecek. Dünyadaki standart ortaya konulacak. Bu konularda dünyada kimse en iyi oraların hocaları gelecek. Oralarda nasıl bir lüks varsa Niğde'de bunu sağlayacağız. Yeter ki Niğde bize tarıma dönük bir ziraat fakültesi imkanı versin. Buna yatırım yapmayı düşünüyoruz. İlk başta bunun kişi başına istihdamı da artıracığını düşünüyoruz. Sonra daha sanayileştikçe yeni sahaları, yan sanayileri de getirecek.

Gelişmekte olan Niğde'miz, Sayın Ferit Şahenk'in bu büyük projesiyle geleceğe daha umutlu ve güvenle bakacaktır. Bu projeye üniversitemizden ve valimizden destek geleceğine inanıyor, Sayın Ferit Şahenk'e Niğdeliler olarak teşekkürlerimizi sunuyoruz.

KİTAP: KALDIRILABİLECEK KADAR YÜK

Sevgili hemşerimiz, arkadaşımız, yazar fikir adamı Avukat Osman Üçer'in KALDIRILABİLECEK KADAR YÜK adlı ikinci şiir kitabı Ames Ajans tarafından yayınlanmıştır. Kitapta yer alan bir şiiri ilişikte sunulmuştur. (Kitap Osman Üçer'den temin edilebileceği gibi Vakfımızdan da temin edilebilir. Osman ÜÇER Cep: 0535 210 68 34)

HANÇERLİ'DE SU-HAVA FOLKLOR, HANÇERLİ'DE HARİKA TABİAT VAR...

Tozlanan yılların garipser durur,
Hançer'in bağrıma, elli beş vurur.
Bölgede en güzel, en haklı gurur,
Yalçın tepelerle haşmetli belde!..

Komasyon göç dedi: Hep toplandılar,
Haralambos söyler: Yandık komşular!
Türkler, hele Rumlar çok ağladılar!
Derin yaraları sarılmaz belde!...

Telmisos, Dulmucun konmuştu önce,
Hançereli demek, yeni söylene,
Mutluluk veriyor, ihtiyaç gence,
Mekanlar güzeli, en şanlı belde!...

Tam yedi yaşımda suyunu içtim,
Tarih ve folklorla kendimden geçtim,
Not aldım, yazdım, gizemi seçtim,
Efsane yeşillik, harika belde!...

Dermason fasulyen namını salmış,
Dünyada pazarlar, kapışmış almış,
İyi ad ünlenmiş, asırlar kalmış,
Kalıcı değerler, senindir belde!

Güneş sana doğar hem ilk ışıklar,
Suya ve yeşile, saplanan oklar,
Toprak, güneş ve su, beste mırıldar,
Türküler yankılar, rüyalı belde!

Güzellik saçılır, hu Allah diye,
Konfetiler yağar doğal hediye,
Güneş hayat verir, Hançerli'ye,
Pırıltı diyarı, büyüdü belde!

Dereler çağıldar, koşar ovaya,
Genç gelin suyunu alır kovaya,
Yapraklar bezenir, kutsal tabloya
Gökkuşağı gibi, rengarenk belde!

Kiraz, vişne, elma, kayısı dolu
Göklere yükselir incecik yolu,
Bir dağdan bir daha uzanır kolu,

Bulutla süslenir, bu şanlı belde!

Kayalar gururla, dünü zikreder,
Suyun akışında, dini zikreder,
Manastır camiyle, birlik zikreder,
İnsan sevgisinin, özü bu belde!

Hayat veren suyla, yıkanır toprak,
Ninnili cevizde, hu çeker yaprak
Nur havuzu sanki, seherde bir bak,
Burcu burcu kokan, mis gibi belde!

Yaprakta ve kökte şifası ekli,
Evren eczanesi, dallı, çiçekli,
Yılanlı, çiyanlı, türlü böcekli,
Çeşit çeşit şifa, yararlı belde!

Bahar ve yaz başka sihir resimler,
Tabiyat coşmuş ki, tüm merasimler,
Söğüt, kavak, ceviz renkler mevsimler,
Oyunlar sahneler, bulunmaz belde

Masallar diyarı, esrarlı her yer,
Tepeler rakseder, seyreder evler,
Karanlık basarken, heybetli devler,
Güldür güldür anlatır dereli belde!

Geçimi çok kısa, yeğ in acısı,
İnsanı kalender, sağlam yapısı,
Sevgiler kaynaşık, dostluk kapısı,
Yürekler oynatır, bu garip belde!...

Mavi gök, yağız yer, hepsi ünlüce,
"Davar Eri!" kaval, çalıyor gürve
İnliyor dağları, mutlu görünce!
Bayram yeri sanki, bu kutlu belde!

Aman sende diyor, bilinmez niçin,
El birliği ister, kalkınmak için,
İstimplak, yol, köprü, verelim biçim!
Hamleler bekliyor, bu seçkin belde!

Osman ÜÇER

MEHMET ÇAVUŞ

Müttefik donanması Çanakkale Boğazına girdi. 19 Şubat 1915 Perşembe 12 savaş gemisiyle saldırdılar. 15 Mart sabaha karşı Miralay Cevat Bey torpil kumandanı Nazmi Kaptanı çağırdı: "Sana vazife vereceğim, kabul etmemekte serbestsin, zira bu vazife tek kişinin bıçakla bir orduya saldırmasına benziyor, çok tehlikeli!" Nazmi Kaptan istifini bozmadı: "İcabında bıçaksız da bir orduya karşı çıkarız kumandanım!..."

Cevat Bey harita üzerinde savaş alanını göstererek; "Burasını mayınlayacaksınız" dedi. Nazmi Kaptan, doğruca Nusret gemisine gitti. Bataryalardan sabah ezanı sesi geliyordu. Nazmi Kaptan içinden: "Yenilmeyiz, bu ezanı kimse susturamaz" diyordu. Nihayet hareket günü geldi, geceyi ipe çektiler, karanlıkla birlikte Yüzbaşı Hakkı Beyin emri çınladı: "Vira Bismillah" Nusret gemisi, Çanakkale Bağazı'nda hedefe ulaştı, gecenin karanlığında denize mayınlarını döktü. Bütün gücü ve tekniğiyle koca Avrupa, Çanakkale Boğazı'nı geçip İstanbul'a ulaşmak için üstümüze geliyordu. Nihayet 18 Mart 1915 sabahı çullandılar, aynı karşılığı gördüler. Mevzilerimizden bir çığlık yükseldi: "Vurdum!" diye. Bu topçu çavuşu Mehmet'in sesiydi. Nişan aldığı zırlı isabet almış ve yan yatmıştı. Fransız gemileri perişan olup, yerini İngilizlere bıraktı. Fakat Nusret mayın gemisinin mayınlarına onlar da fazla dayanamadı.

Zaferden birgün sonraydı, Miralay Cevat Bey cepheyi geziyordu. Bir ara sırtını top arabasına dayamış denize doğru yönelmiş bir asker fark etti. Arkadaşlarının zafer sevincine katılmaması dikkatini çekti, yanına gidince tanıdı; savaş boyunca aslanlar gibi dövüşen Topçu Mehmet'ti. Gözleri sarılıydı., demek ki düşman topları onu gözünden vurmuştu, kan yanaklarından süzülüyor ama yüzünde acının izleri görünmüyordu, sakindi. Cevat Bey hatırını sordu: "Yaralısın Mehmet, niye kendini tedavi ettirmiyorsun?" Mehmet Çavuş kumandanının sesini duyunca ayağa fırladı, esas ayağa fırladı, esas duruşa geçip selam verdi: "bu yaradan herhalde ölmem

Hazırlayan: Dr. E. İlhan OLGAY

kumandanım, sıhhiyeler ağır yaralılara zor yetişiyorlar, başlarına bir de ben çıkmıyayım." dedi. Kumandan sordu: "Görebiliyor musun bari?" Pırl pırl gülümsedi Mehmet, zaferin sevinciyle: "Hayır kumandanım göremiyorum ama ne ehemmiyeti var, bu gözler dün göreceğini gördü. Gavurun arkasına bakmadan kaçtığını gördüm ya, gayrı bundan sonra hiç görmesem de gam yemem!" Cevat Beyin gözleri yaşardı: "Mehmedim! Senin gibi yiğitler sayesinde bu muhteşem zaferi kazandık."

Artık Mehmet Çavuş'un gözlerinden yaş yerine kan akıyordu: "Haksızlık etmeyin kumandanım, ben ne yaptım sanki, sadece gösterilen yere gülle yağdırdım. Asıl büyük işi sizler yaptınız, Allah razı olsun."

Evet o güzel insanları her an analım, bu vatan için gösterdiğimiz gayretleri onlarınki ile kıyaslayalım, onlara layık olmayan her halimizden utanalım...

Vatanını canından çok seven o yiğitlerimiz kendiliğinden yetişmemiştir. Onları yetiştiren, ana babalardır, çevredir, toplumdur, eğitimidir ve binlerce yıldan akıp gelen bir büyük ulusun kan bağıdır. Mehmet Çavuşları asla unutmamalım, sefahata dalmamalım. Bugün de ; ekonomide, teknolojiye önde olan milletlerin, geridekileri yutma savaşı vardır. Bu savaşta; sadece askerin değil, her birimizin her zaman, her yerde Mehmet Çavuşların milli heyecanları gibi gayretle, yiğitlikle, heyecanla bu mücadelede yerimizi almamız gerekir. Bir büyük millete ancak bu yaraşır, en önde olmak bu ulu milletin hakkıdır, bunu atalarımıza borçluyuz, mecburuz. Vatan müdafası kolay olmuyor, gayret istiyor, yürek istiyor, yiğitlik istiyor, ruh istiyor. Çoluk çocuğumuza çevremizdekilere bu ruhu aşılayalım. Devamlı; öyle bir ekonomik, teknik, politik savaş içinde bulunduğumuzu anlatalım. Ancak atalarımızın özverisiyle galip gelebileceğimizi bilelim, bildirelim. En derin saygılarımla.

TEKNOLOJİK GELİŞME

Size manevi mirasım BİLİM ve Fen (K. Atatürk)
Dünyada yapılan ilk planlı sanayi planı 1930-1935 yıllarında Atatürk döneminde uygulanan sanayi planıdır.

Kurtuluş Savaşı'ndan yeni çıkmış yokluk içindeki Türkiye'de, Sümerbank'la tekstil ve ayakkabı sanayi, Karabük Demir Çelik'le çelik ve metal sanayi, Makine Kimya Endüstrisi ile silah ve kaliteli çelik sanayi, SEKA ile kağıt ve selüloz sanayi, Şeker Şirketi ile şeker sanayi, Şişe Cam'la cam sanayi Atatürk Orman Çiftliği ve Devlet Üretme Çiftlikleri ile tarım ve tarım makinaları, Etibank'la madenleri işleme sanayi İş Bankası ile ticari bankacılık başlamıştır.

Ayrıca 1930-1935 yıllarında Avrupa'ya üniversite tahsili için o günkü ekonomik şartlarda 800 öğrenci gönderilmiş. Bu öğrencilerin bir kısmını ATATÜRK Ankara tren garından bizzat kendisi uğurlamıştır. (Avrupa'ya giden ilk metalürji mühendisi Selahattin Şenbaşıoğlu'nun anılarından.)

Yazımda ilk sanayi kuruluşlarımızın çalışmalarından kesitler vereceğim. Karabük Demir Çelik Fabrikalarının temeli 1937 yılında atılmış olup ilk ünite kuvvet santrali 1939 yılında faaliyete geçmiştir. Kuruluşunun temel hafriyatında yeterli iş makinası olmadığı için hafriyatın tamamı kazma ile yapılmış. Nakliyesi katır ve eşeklerin üzerine konan selelerle taşınmıştır. Yeterli işçi bulunamadığından inşaatında mahkumlar çalıştırılmıştır. İlk kuruluş kapasitesi 100.000 ton/yıl olan fabrika daha sonra yapılan yatırımlarla 1.800.000 ton/yıla ulaşmıştır. FABRİKALAR KURAN FABRİKA ADI ile anılan KARABÜK D.Ç. 1960'lı yıllarda Ereğli D.Ç. fabrikaların kuruluşunda bulunmuş. Kuruluşta hisse % 25 1970'li yıllarda İskenderun D.Ç. fabrikalarının kuruluşunda bulunmuş olup kuruluş hissesi % 100'dür.

T.C. Hükümetinin 1934 yılında çıkardığı bir kararname ile İş Bankası'na Türkiye Cam Sanayi kurma görevini verir. Bugün cam sanayimiz Avrupa'nın 2. Büyük cam sanayisi olup yurt dışına da cam ve soda sanayi ile ilgili yatırımlar yapmaktadır.

2. Aşama 1960 yılında Devlet Planlama Teşkilatı kuruldu. Planlı ekonomik 2. Planlı 1965-1970'li yıllarda sulama ve enerji yatırımlara ağırlık verildi. Kömüre dayalı TERMİK SANTRALLAR enerji nakil hatları, büyük ölçekli hidrolik enerji santrallerinin altyapıları ve projeleri planlandı. 1965-1990 yılları

Hazırlayan: Muzaffer TUNA
Mak. Yük. Müh.

arasında Keban, Karakaya, Atatürk, Hasan Uğurlu, Altınkaya, Manavgat, Aslantaş, Menzelet Barajları inşa edildi ve hizmete geçti.

Araştırma – Geliştirme

AR-GE: Gelişmiş ülkeler milli gelirinin % 02'sini Ar-Ge çalışmalarına ayırıyorlar. Gelişmekte olan ülkeler milli gelirlerinin % 006'sını araştırmaya ayırıyorlar.

2010 yılında işsizlik % 13 oranı ile tavan yapmıştır. Mühendislerin ve kalite elemanlarının işsiz kalması üretim savurganlığıdır. Küreselleşme acımasız şekilde devam etmektedir.

Şeker üretiminde ülke kendine yeter iken pancar ekim alanlarına kota getirilmesi ile Pazar yurt dışından gelen mısır nişastasından elde edilen şekere açılmıştır.

Tekel özelleştirildi. Enerji de doğalgaza bağımlığımızın faturası 20 milyar dolar.

Geleceği hazırlamak için teknolojik gelişmeleri takip etmemiz, AR-GE çalışmalarımızda başta YENİLENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARIMIZI kullanmamız gereklidir.

BAŞARILI KİŞİLERİN ORTAK ÖZELLİKLERİ

- 1- Tespit edilmiş bir hedefin olması,
- 2- Kendine güvenip başarabileceğine inanma,
- 3- Her şeyden tasarruf alışkanlığı,
- 4- İnsiyatif gösterilme ve yönlendirme,
- 5- Hayal gücü ve yeni şeyler üretebilme,
- 6- Coşkuya ve hedefe dört elle sarılabilmek,
- 7- Otokontrol ve sezgiyle mantığı yerinde kullanabilme,
- 8- Kendinden beklenenden daha fazlasını verme alışkanlığı,
- 9- Cana yakın kişilik,
- 10- Çabuk ve mantıklı karar verebilme,
- 11- Konsantrasyon kabiliyeti,
- 12- Başkalarıyla uyum ve işbirliği,
- 13- Hatalardan ders alma,
- 14- Hoşgörü,
- 15- Kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapmamak.

MUZAFFER ECEMİŞ

(E. İçişleri Bakanı)

Muzaffer Ecemiş; Hacirifat Efendi zade Talât Ecemiş'in oğludur. Annesi Fethiye Ecemiş'tir. 1938 yılında Çamardı İlçesi'nde doğmuştur.

İlkokulu, Çamardı-Bereketli İlkokulunda (Şimdiki ismi Mehmet Akif İlköğretim Okulu) okumuş ve 1950 yılında mezun olmuştur. Ortaokulu; şimdiki ismi Anadolu Lisesi olan tarihi Niğde Lisesi'nde yatılı olarak okumuş ve 1955 yılında bitirmiştir. Lise öğrenimini Ankara – Atatürk Lisesi'nde yapmış ve bu liseyi 1959 yılında pekiyi derece ile tamamlamıştır. Müteakiben Siyasal Bilgiler Fakültesinde 1963 yılında iyi derece ile mezun olmuştur.

1963 yılında Niğde maiyet memurluğuna (Şimdiki ismi kaymakam adaylığı) atanmış, sırayla: Niğde- Ortaköy, Adana – Pozantı, Adıyaman – Gerger ve Çelikhane ilçeleri kaymakam vekilliklerinde bulunmuştur. Bu dönemde hazırladığı Toplum Kalkınması ve Türkiye konulu tez pekiyi derece ile kabul edilmiş ve kaymakamlık kursuna çağırılmış ve 42. Dönem kaymakamlık kursunu da 1966 yılında pekiyi derece ile tamamlayarak asil kaymakam olmuş, Bitlis'in Adilcevaz ilçesine kura ile atanmıştır. Aynı yıl askerlik görevine başlamış iki yıllık vatani hizmetini Yrd. Sb. Olarak 1968 yılında tamamlamıştır.

Daha sonra 1968-1971 yıllarında, Hatay – Yayladağı ve Gaziantep – Oğuzeli kaymakamlıklarında bulunmuştur. Mahrumiyet hizmetini (Şark hizmeti) 1971-1974 yıllarında Erzurum'un Tortum ilçe kaymakamlığında yapmıştır. Müteakiben 1974-1982 yıllarında sırasıyla; Tekirdağ - Malkara, Ankara – Şereflikoçhisar, Zonguldak- Safranbolu İlçeleri kaymakamlıklarında bulunmuştur. Safranbolu kaymakamı iken, 12 Eylül İhtilal döneminde kaymakamlık görevi ile birlikte, Safranbolu Belediye Başkanlığı görevini de yürütmüştür.

1982-1983 yıllarında, İçişleri Bakanlığı mahalli idareler Genel Müdürlüğünde Belediye Hizmetleri Daire Başkanlığına 1984 Mahalli İdareler Genel Müdür Yardımcılığına, 1985'te de Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü'ne atanmıştır. 1988 yılına kadar görev yaptığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü döneminde; Niğde İl Özel İdaresi ve tüm belediyelerin projelerine, mahalli idareler fonundan önemli katkıları ve hizmeti olmuştur.

1988-1991 yıllarında Çanakkale 1991-1992 yıllarında Diyarbakır, 1992-1996 yıllarında merkez, 1996-2001 yıllarında da Manisa Valiliklerinde bulunmuş ve 2001 yılında İçişleri Bakanlığı Müsteşarlığına atanmıştır.

2002 yılında erken seçim kararı alınması üzerine İçişleri Bakanlığına atanmış ve dört ay süreyle İçişleri Bakanlığı görevini yürütmüştür. 2003 yılında emekli olmuştur.

Güzin Ecemiş'le evlidir. İki oğlu vardır. Büyük oğlu Talat Ecemiş Celal Bayar Üniversitesi'nde Yardımcı Doçent, küçük oğlu İzzet Ecemiş Ankara'da Halkbank'ta şube müdürüdür. Bu çocuklarından Muzaffer- Orhun ve Ezgi isimlerinde üç torunu vardır.

Muzaffer Ecemiş Ankara'da ikamet etmektedir.

KAYARDI'NIN GELİNİ YÖRÜK KIZI AYŞE HANIM

2007 Yılı temmuz ayı başında Ankara'dan burnumuzda tüten Niğde hasretine son vererek Kayardı bağına göçtük ve sılamıza ulaştık.

Birkaç gün sonra bağın içinden "Hu hu komşum nirdesin gel?" diyen bir ses duyarak, sesin

geldiği yöne baktığımda yıkık bağ duvarından geçip bizim bağa giren komşum Öznur Koç Hanım ve tanımadığım ak saçlı yaşlı ama dinç görünümlü bir hanımın kahkahasını ve akabinde Niğde ve Yörük ağzı ile konuşmalarını duydum.

Gelenleri hoşamedi ile karşılayıp, çardağın altına oturduk, başladık yarenliğe. Öznur Hanım, ak saçlı hanımı tanıttı. Bağ komşumuz Rahmetli Albay İhsan Zan'ın hanımı imiş. Yıllardır bağa geçmediklerinden tanıımıyordum.

Yarenlik uzadıkça Ayşe Hanım'ın hitabetine, özümsemiği Anadolu Yörük kültürüne dilinin şiirsel güzelliğine, espri ve teşbih kabiliyetine hayran oldum. Kahveler, çaylar, sigara molaları ile devam eden muhabbet saatlerce sürdü ve sonunda baci kardeş, ana oğul olduk.

2008-2009 yazlarında Kayardı'daki beraberliğimizde hitabeti ve lisanın şiirsel güzelliğinin boş olmadığını ve kendisinin tabiri ile 'garip bir şair' olduğunu öğrendim.

Anadolu'nun böcüsüne börtüsüne, dağına yamacına, suyuna çeşmesine, argına pırasasına, Kayardı'nın elmasına, dutuna, cevzine, üzümüne aşık Ayşe Bacı Toroslar'da Karaisalı'nın bir dağ köyünde doğmuş, yokluklar içinde büyüüp okumuş. Kader onu Niğde'ye gelin olarak getirmiş. İyi ki de getirmiş ve de tam bir Niğde aşığı ve sevdalısı olarak gönüllerimizdeki tahtına oturmuştur.

Ayşe Ablamız, nefis şiirlerini Güz Gülü adlı bir kitapta toplamış. Kayardı isimli şiirini dergimizde yayınlamak Kayardı'ya bir güzelleme yapmak istedim.

Lafı uzattığının farkındayım ama Ayşe Zan Hanımefendi hakkında anlatacağım çok hatıra var; sözü söz ustası olan Sevgili Ablamıza ve şiir kitabı hakkında nefis bir yazı yazan halaoğlu Halil Atılğan'a bırakıyorum.

Saygılarımla. Bir Kayardılı Şubat 2010

GÜZ GÜLÜ'NE

Adana'da bir Karaisalı, Karaisalı'da İncirgediği, İncirgediği'nde de bir Kemikli vardı ki: Okumadan hoça, yazmadan hafız.

İşte Güz Gülü onlardan birisi.

O, İncirgediği'nde doğdu. Kekik kokladı, mantuvar topladı. Ovada turaç, kayada keklik sesi oldu. Kara yılanın tozlu yoldan belene belene geçtiği yerlerde o, ayakyalın dolaştı.

Gün oldu kömme yedi, gün oldu mayalı.

Gözü ağrıdı, eşek sütü döküldü, ayağı ağrıdı tavuk boku sarıldı.

Kalem dedi, kömür verildi, defter dedi, önüne Aksay'ın Kumu serildi.

O, İncirgediğinde, Kokar Kuyu'da baykuş, Beşdili'nin bahçesinde conk kuşunun sesleriyle büyüdü.

Gün oldu sepet ördü, kargı kesti, ot kazdı, şıhranada üzüm tepeledi, dama pekmez serdi, çorak çekti.

Hasılı bu zaman içinde dert bohçasına elvan elvan dert doldu.

Güz Gülü, Erciyes, Kırmızı Gül, Kızıma, Kardeşime diyerek, bohçasındaki dertlerini dile getirdi.

Zira: Demir bitti, kömür bitti, bir de baktı ömür bitti.

Halan Oğlu Halit Atılğan

SUNUŞ

İncirgediği Adana'nın Karaisalı ilçesinin bir köyüdür. Ovanın bittiği engebeli arazinin Toroslara sırtını dayadığı bir yerleşim birimidir. Tozlu yolların, çakır dikenin, domuz buturakların, keklığın, turacın bol olduğu, yoklukların ise cirit attığı bir köydür İncirgediği. İşte ben bu yokluklar deryasında, bir Yörük torunu olarak 1927 yılında hayata gözlerimi açmışım.

Çocukluğum köyümün yollarında, bağda bahçede, bütün dünyaya kapalı, yalın ayak, başı kabak, akşamları idare lambasının kör ışığında kötü günlere gün ekledi.

Bu zaman içerisinde önlük, kılık kıyafet, defter kitap gibi şeyleri çok iyi tanımadan, böyle güzellikleri yaşayamadan ilkokulu bitirdim. Benim yaşadıklarım şafağın güzelliğinde, güneşin sıcaklığında, yediğim bulgur aşının küçük yüreğimde meydana getirdiği küçük umutlardı.

Umutlar dünyasında gezerken yeni bir ışık parladı. Köyümüzden Tarsus'a göçecek, asfalt yolda giden taşıtları görme imkânına kavuşacak, kuyudan su taşımayacak, elektriği görüp, şehir denilen gönlümdeki esrarengiz beldeye ulaşacaktık. Ve ben, ilk defa şehir denilen, adı da Tarsus olan beldeyle tanışma fırsatı buldum.

Babamın tuttuğu iptidai bir evde şehre göçmenin, elektriği, musluktan akan suyu görmenin mutluluğu içinde, açtığımız bakkal dükkânında babama yardım ediyor, evde küçük kardeşlerime bakıyordum. Evden dükkâna, dükkândan eve derken zaman su gibi akıp gitti. 1942 yılında babamın da isteği üzerine Toros Biçki Dikiş Yurduna gönderildim. İğne tutmasını, teğel yapmasını hasılı bir genç kıza gerekli olan temel bilgi ve becerileri edindim. Bu öğrenimim iki yıl sürdü. Bu zaman içerisinde hızla evlilik denen müessesenin kapısına yaklaşıyordum. Aslında gönlüm okumak, şiir yazmak, dünyayı tanımak istiyordum. Ama bu ne mümkün, engeller bir türlü geçit vermiyordu. Ben ise hep bu engelleri yıkıp, amacıma ulaşmak için mücadele ediyordum.

Sözün kısası ve kader bu ise, kendimi evlilik kapısında buldum.

1953 yılında, teğmen İhsan ZAN'la evlendim.

Subay eşi olmanın gerekleri ile çevrelendim. Gurbet denilen uzunca maraton da başlamış oldu. Bu yolda gün oldu ağladım, gün oldu güldüm. Sevinç gözyaşları, gurbet gözyaşlarına karıştı. Sel olup çağladı. Çağlayan duygular bazen içime gömüldü, bazen de şiir olup mısralarıma yansıdı. Şark hizmeti garp hizmeti derken 67 yıl geçti.

Şükrolsun; bu yolculuğa, ömrümün özü, Çiğde, Serap ve Tülin adlı "yeni dünya"lar girdi.

İşte bu mısralar o yılların mahsülüdür. Mahsülü hasat etmeğe çalıştım. Bu sunuşta "Elin bal şerbetinden bana ne, işte benim ayran tasım. Bölüşelim sevinçlerimiz büyüsün, bölüşelim acılarımız küçülsün" dedim.

Hoşgörünüze saygı ile sunduğum "Güz Gülü" adlı bu kitapçık böyle oluştu. Şiir denilen ummana bir taş da ben attım. Belki sudaki gibi halkaları sizlere doğru büyür, belki bir ses duyarsınız.

"Hoş sada"sı gönüllerinize...

Ayşe Zan Mart -1995

KAYARDI

Kayardı kadarağa yaslanır,
Kayalardan keklikleri seslenir,
Çay aşığı ovaları beslenir,
Böylesine güzel Niğde bağları,

Bahar olur lale sümbüller açar,
Renkli kelebekler enginden geçer,
Keklikle palaz birlikte uçar,
Bülbülün sevdiği gülde Niğde'de

Tevekten salkımlar sallanır sarkar,
Ağaçtan meyveler ballanır bakar,
Arılar her çiçekten bal yapar,
Arının sevdiği balda Niğde'de,

Kuzucudan soğuk sular içilir,
Derbendin yanından Bor'a geçilir,
Böyle güzel yerden nasıl geçilir,
Benim ilk göz ağrım gözüm Niğde'de,

Haziran 1990 Ayşe Zan

GÜZGÜLÜ

Sende mi geç yatıp erken kalkarsın,
Düşüncelerin yoğun uykuların kıt olduğu
Gecelerin sabahında,
Herkes güler "Günaydın" deme
durumunda mısın?

Sofraya en son oturup erken mi kalkarsın,
Senin de benim gibi gülmeye hakkın yok mu?
Hastalanmaya, ağlamaya bile Güzgülüm.
İşte ben böyleyim, yok benim adım.
Ve de kendimi kimseye anlatamadım.
Bize bir ad vermemişler, varsın olsun,
Arkadaşım, bundan böyle senin adın Güzgülü

olsun.

1990

SOKAK HAYVANLARI

Ben, Başkent Niğde Vakfımızın Mütevelli Üyesiyim. Ayrıca ismini 24 Şubat 1977'de vefat eden Veteriner Hekim – Avukat MELİHA YILMAZ'dan alan; 24 Ekim 1977 tarihinde kurulan MELİHA YILMAZ Doğal Hayatı Koruma Geliştirme Sağlık Eğitim ve Kültür Vakfı'nın da hem Kurucu Üyesi hem de Yönetim Kurulu Üyesiyim.

Bu kış gününde yağmur ve kar altında hayatını devam ettirmeye çabalayan kediler, köpekler ve hatta kuşlar... Açlık, soğuk, çaresizlik... Çöplerin içinden sonu gelmez bir yiyecek arayışı... Umutla yaklaştığı insanlardan, tekme, sopa, taş... Sonunda ya tekerlek altında ya da insanların zalimliğine kalan zehirlenme veya kurşunlanıp kıvrılarak can vermek. Bunlar insanların canı istediğinde sevilen, istemediğinde de sokağa atılan duygulu varlıklardır. Terk edilmiş, kaybolmuş veya sokakta doğmuş, sahihsiz milyonlarca kedi ve köpeğin yaşamı budur. Kurtulmaları insanların menfaatine kalmıştır.

Sokak hayvanlarının sorunlarının temelinde miktarlarının yani nüfuslarının çokluğudur. Çok üremektedirler. Bir dişi köpek yavrularıyla beraber altı yılda 67.000 köpek üretebilmekte, bir dişi kedi de yavrularıyla beraber yedi yılda 240.000 kedi üretebildiği tespit edilmiştir. Tek çare kısırlaştırmaktır. Vakfımızın Gölbaşı'ndaki köpek barınağından üç bin civarında sahihsiz köpeğe bakılmaktadır. Orada köpekler aynı zamanda kısırlaştırılmaktadır. Ben evin önünde beslediğim sokak kedilerini de kendi imkanlarımla devamlı kısırlaştırmaktayım. Bütün veteriner kliniklerinde bu işlemler yapılmaktadır.

Bizleri en fazla üzen sokak hayvanları ise bin bir hevesle eşi veya çocuğunu memnun etmek, sevindirmek için alınan cins kedi ve köpeklerin evde beslenmeye alıştıktan, şahıslarla sevgi bağlarıyla bağlandıktan sonra çeşitli nedenlerle sokağa bırakılmalarıdır. Hiç düşünmüyorlar mı ki, evde hazır mamalarla beslenmeye alışmış sokak mücadelesinden bi haber olan o hayvancağızlar ne yaparlar? Sevdiklerinden ayrılmanın üzüntüsünü görmemezlikten gelebilirsiniz ama yiyecek bulamayıp, açlıktan ölmek üzere olan, yaşama küsmüş bi çareler sokakta bulunup vakfımıza getirilmektedir. Vakıfta onların bakımları, tedavileri çoğunun mümkün olmamakta yaşamak istemeyeni yaşatmak elbette zor olmaktadır. Tedavi edip iyileştirdiklerimizi de

sahiplendirmeye uğraşmaktayız. Ricam hayvan almayı düşünüyorsanız ona sonuna kadar bakacağınıza emin olduktan sonra alınız. Bir gün sokağa bırakacağınız hayvanı almayın. Sokakta beslediğim kedilere, sabah yiyeceklerini verdiğimde bilhassa karlı havalarda kedilerin yiyeceğine güvercinler ortak olmakta, karlı günlerde bizim sokak güvercin işgaline uğramaktadır. Onlara da ayrıca üç dört ekme alıp doğrayıp vermekteyim.

Bir mevzu da yazın sıcak günlerinde ve bugünlerdeki gibi her yerin don olduğu günlerde sokak hayvanlarının su bulma zorluğudur. Bizim sokakta devamlı değiştirdiğim su kablaları mevcuttur. Kışın bu kaplara sıcak su yazın da soğuk su koymaktayım. Siz de bir sokak hayvanına yiyecek ve su verin, onun yediğini ve içtiğini gördüğünüzde görmesiniz bile düşündüğünüzde vicdanen nasıl rahatladığınızı göreceksiniz. Sevgi ve saygılarımla.

SOKAK KÖPEĞİ

Ben bir sokak köpeğiyim
Hiçbir hakkım yok
Hatta yaşama hakkım bile
Siz benden korkarsınız
Ben sizden
Oysa ben bir şey yapmam size
Bir lokma yiyecek için
Kapanırım ayaklarınıza
Ellerinizi yalarım
Bir sahibim olsun isterim
Arasına başımı okşayan
Yiyecek vermeseniz de olur
Sevginiz yeter bana
Sizinle konuşamam
Konuşabilsem neler anlatırdım
Benim de başım ağrır sizler gibi
Ben de aşık olurum
Tekmelendiğimde, sopa ile dövüldüğümde
kahrolurum
Ben bir sokak köpeğiyim
Hiçbir hakkım yok
Beni sevin ne olur
Ben sizi seviyorum.

Hazırlayan: Nezahat ÇELİK

F. TUNCER

KIRLANGIÇ YAVRUSU

Güzel bir Temmuz sabahı erkenden kalktım, karşı dağlardaki sis bugün yok, hava tertemiz ortam deniz kokuyor... Malatyalı Cuma ustanın pide fırınına gidip sıcak pide aldım, pideler çok sıcak, nefis bir kahvaltı yaparak günlük gazetede haberleri okumaya başladım...

Neden bilmiyorum içimi bir huzursuzluk kapladı, canım sıkılmaya ve balkon içinde dolaşmaya başladım. Bir yerlerden cik cik diye kuş sesi geliyordu, sağı solu kolaçan ettim; merdiven basamaklarında bir kırlangıç yavrusu vardı, sanki donmuş hiç hareket etmiyordu, yanına yaklaşarak ürkünmeden almayı denediğimde, uçamayacak kadar küçük bir yavru olduğunu gördüm.

Ana kuş yuvadan kafasını çıkarmış yavrusunu kurtarmak için feryat ediyor, baba kırlangıç havada pikeler atarak yavruyu korumaya çalışıyordu, önce elime aldığım küçük yavruya baktım: minicik kalbi küt küt atıyordu, belli ki çok korkmuştu. Yapacak bir

şeyin olmadığını oda farkındaydı sanki baba kırlangıç pikelerini artırmış olanca gücü ile yuvayı korumaya çalışıyordu.

Bir sandalye üstüne çıkarak yavruyu yuvaya koydum. İşte bütün güzellik o zaman ortaya çıktı, bana ilk seferinde inanılmaz savaş pikeleri yapan nahif baba kuş bir anda sanki teşekkür edercesine kocaman davranışlar sergilemeye başladı.

Anne kuş yuvadan başını çıkartarak o acı ağıtsal çığlıklardan daha güzel ötüşlere bıraktı... Yavru kuş da annesinin teşekküründen sonra başını yuvadan çıkartıp beni selamladı ve bu pozu verdi... Benim can sıkıntıda bir anda gitti, o mutluluk tablosundaki payımdan dolayı mutlulukların en güzelini yaşamış olmanın keyfini bir köpüklü kahve ile pekiştirdim...

Hazırlayan: Celal KESEK

SEVGİ, ANNE OLACAK

Sitemizin yönetiminde çalışan, sevgili sekreterimiz... Bizlere yardımcı olmak için elinden geleni yapmaya çalışır. Gelen giden evrakların dosyalanması yazılması aidatların tutulması işlenmesi hep onun görevidir... Kızımın yaşında, geçen sene evlendiler... Eşinin adı Cem, o da bir okulda görevli... Küçük birde bahçe tutmuşlar, evlerine yakın, domates yetiştiriyorlar vakit buldukça, hem de bu kadar işin içinde bütçelerine katkı olsun diye... Sevgi, iki canlı, anne olacak, ama daha var... Şimdilik pek belli değil, yakında belli olmaya başlar, hamileliği... Allah yardımcıları olsun, o, minik insan da katılacak bir gün onlara... Sevgi, anne olacak, anneliği tadacak acısı tatlısı ile... Sevgi, anne olacak... Annelik: duyguların en yücesi, anne: çocukları arasındaki denge adalet terazisi, bunun farkındadır Sevgi... Sevgi, anne olacaksa böyle olmalı... Sevgi, anne olmalı... Bugün güzel bir gün; sabah kahvaltısının üzerine bir duygusallık çöktü... Sevgiyi yazmaya çalıştım... Ana sevgisi, baba sevgisi, çocuk sevgisi... Her şeyden önce vatan sevgisi, belki de şu günlerde en çok ihtiyacımız olan sevgiyi... Anne olacak sevgiyi... Ne yazık ki anne olacak sevgi, çok az...

Ama sevgi, anne olacak... Olacak... İnadına, olacak... Sevgi, anne olacak... OLAMADI... Aradan iki ay geçti (1 Eylül 2008) Sevgi anne olamadı, bu yıl olamayacak, doktorunun dediğine göre, suyu kalmamış, annenin karnında, çocuk canlı canlı alınamadığı için hayatına son verildi ve suni doğumla alındı... Sevgi anne olamadı ama inadına olacak... Hem de bu sene olmazsa seneye. Sevgi üzgün, Sevgi perişan, Sevgi çocuk özlemi ile yanyor, ilk çocuğunu milyonda bir rastlanan hastalıktan dolayı kaybetti... Genç anne genç baba daha önlerinde çok günleri var... Sevgi anne olacak, inadına olacak... Sevgi anne olacak... 21 Ağustos 2009 yine Mersin Erdemlideyim, bu sefer Sevgi Anne olacak bu kız çocuğunu doğuracak artık... Sevgi inadına anne olacak... Sevgi Anne olacak ...ve Sevgi ANNE oldu artık... Avni Celal KESEK Yaşanmış Hikâyeler 12 Temmuz 2008 Erdemli/Mersin

Hazırlayan: Kemal AKMAN

Vakfımızın Kurucu Üyesi KEMAL AKMAN'ın Kendi Kaleminden Hayat Hikayesi

Yıldız Teknik Üniversitesi Jeodezi ve Fotogrametri Mühendisliği Bölümü

1929 yılında Niğde'de doğdum. Mütevazı bir ailenin beş erkek çocuğunun en büyüğüyüm. İlk ve orta eğitimimi Niğde'de, lise öğrenimimi Ankara Kadastro Meslek Lisesinde birincilikle tamamladım. İki sene Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü'nde uygulamalı Kadastro Fen Memurluğu yaptım.

1948-1949 senesinde Ankara'da Tapu Kadastro Meslek Lisesinde "Teknik Okula Giriş" için özel bir eğitime tabi tutulduk. 1952 Yıldız Teknik Üniversitesi Harita Kadastro Bölümünden mezun oldum.

50 yıllık iş hayatımdan sonra şu an üç çocuğum, 6 torunum ve eşimle mutlu bir yaşam sürüyorum.

Meslek hayatımın 1952-1988 yıllarında,

- Büyüklü küçüklü yüzlerce şehir ve kasabanın harita taahütleri,
 - Yüksek gerilim enerji nakil hatları etüdleri,
 - İmar plan uygulamaları,
 - 1970'den sonra Meyve Suyu Fabrikası Kurulması ve Yönetimi,
 - 1984'de Meyve Suyu Fabrikası sahibi ve Yönetim Kurulu Başkanlığı,
 - 1991'de Turizm ve Turistik tesis yapım ve yönetimi,
 - 2000 yılında fiilen çalışmayı bırakmış bulunuyorum.
- Çalışmayı ve çalışan insanları, gerçek dostları ve tüm meslek camiamı çok seviyorum.

EDEBİYATIMIZIN NİĞDELİ USTALARI

(Doğan Hızlan'ın 26.12.2009'da Hürriyet gazetesinde yayımlanan köşe yazısı.)

İnsanların doğup büyüdüğü yerler önemli midir? Bence evet. Çünkü o kent mutlaka onlarda bir iz bırakır. Çocukluk anıları arasında yer alır. Ömrünün büyük kısmını başka bir şehirde geçirmiş olsa da, nice şair ve yazar çocukluğunun, gençliğinin birkaç yılını geçtiği şehirlere daha sonra mutlaka dönmüştür. Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Beş Şehir adlı eseri bunun en güzel örneklerinden biri değil midir?

Edebiyatçıların kentleri anlattığı kitapların yanında asıl kentlerin edebiyatçılarına dair kitapları çok severim. Bir kentin yetiştirdiği isimlerin yer aldığı yerel gibi görünse de bütün edebiyat tarihine not düşen kitaplardır bunlar. Bu kitaplarda yer alan isimleri dikkatle incelediğimizde aralarında ünlüleri de vardır, kentin sınırları içinde kapanıp bir süre sonra kaybolan değerleri de.

İsmail Özmel'in hazırladığı Niğdeli Şairler ve Yazarlar kitabından, edebiyat dünyasından tanıdığımız birçok ismin Niğdeli olduğunu öğrendim, bilmediğimiz birçok isminse Niğde'de ne kadar önemli olduğunu gördüm.

Kitabın başında Niğde Valisi Sebahattin

Öztürk'ün Takdim'i, İsmail Özmel'in de Önsöz'ü bulunuyor.

Niğde'ye şiiri getiren, aynı zamanda felsefeci olan Namdar Rahmi Karatay'dır. Orada doğmamıştır ama Niğdeli edebiyatçıları arasına girmeye bence de hak kazanmıştır.

Ünlü "Geçti Bor'un Pazarı" şiirinden anımsamanız için özellikle genç kuşakları düşünerek şiiri tekrar okumanızı isterim:

GEÇTİ BOR'UN PAZARI

Başta kavak yelleri estiği günler hani?
Umduğumuz neşeler, şerefler ünler hani?
Beklenen alaylı, şanlı düğünler hani?

Servi gibi ümitler döndür birer iğdeye,
Geçti Bor'un pazarı, sür eşeği Niğde'ye!

Sende cevher var imiş, onu herkes ne bilsin?
Kimler böyle züğürdün huzurunda eğilsin?
Şöyle bir dairede müdür bile değilsin,

Ne çıkar öğrenmişsin mesahayı piy diye,
Geçti Bor'un pazarı, sür eşeği Niğde'ye!

Bilmem ne olmalı senin gayen, maksadın?
Fare gibi kitaplar arasında yaşadın.
Ne dans ettin, eğlendin, ne de sevdin kız,
kadın.

Kim dedi hey serseri gençliğine kıy diye?
Geçti Bor'un pazarı sür eşeği Niğde'ye.

Gönül ne çalgı ister, ne eğlence ne de dans,
Ne güzel kadınların önlerinde reverans.
Kapandıkça kapandı bunca yıldır kahpe şans.
İhtiyarlık gölgesi perde çekti dideye,
Geçti Bor'un pazarı, sür eşeği Niğde'ye.

Fırsatı iyi kolla olma sakın dangalak,
Keyfine bak, dünyada gülerek oynayarak,
Sonra iç şampanyalar, viskiler bardak, bardak.

Dokunuyor üç kadeh şimdi bizim miğdeye,
Geçti Bor'un pazarı sür eşeği Niğde'ye.

Fırsat uçan bir kuştur vaktinde yetişmeli,
Durmadan eğlenmeli, atıştırıp şişmeli,
Yanmadan, kavrulmadan mükemmelen
pişmeli.

Sonra seni almazlar hiçbir yere çiğ diye,
Geçti Bor'un pazarı sür eşeği Niğde'ye.

Önce Niğdeli ünlü adları sıralamalıyım. Hiç
kuşkusuz bu benim tanıdıklarım, bildiklerim
adlardır. Yoksa bu kitabı okuyan, başka adlar
konusunda da bilgi sahibi olabilir.

Ebubekir Hazım Tepeyran, Zatî, Mehmet
Emin Erişirgil, Hüseyin Avni Göktürk, Mehmet
Naci Ecer, Hüseyin Nail Kubalı, Vahap Okay,
Yavuz Donat, Bekir Sıtkı Erdoğan, Cafer Tayyar
Sadıklar, Asım Tanış, Ali İhsan Kolcu, Namdar
Rahmi Karatay, Ümit Yaşar Oğuzcan, Oktay
Akbal, Muzaffer Buyrukçu... Bu liste daha da
uzatılabilir.

Kitabın yazılış biçimini beğendim, sadece
sıradan, yüzeysel bir biyografi ile yetinilmemiş.
Detaylı bilgilere, yorumlara yer verilmiş.
Eserlerinin listesi, hakkındaki kaynakların da
bulunması kitabı zenginleştiriyor.

Ayrıca anılara, şahısların birbirleriyle
ilişkilerine de yer ayrılması, kitabın daha zevkle
okunmasını sağlıyor.

Yazarların, şairlerin eserlerinden örnekler,
okurun onu daha iyi, bütüncül bir anlayışta
tanımamasını sağlıyor. Bunlardan biri:

BİR GECE ANSIZIN GELEBİLİRİM

Bu kadar yürekte çağırma beni
Bir gece ansızın gelebilirim.
Beni bekliyorsan, uyumamışsan
Sevinçten kapında ölebilirim
Ümit Yaşar Oğuzcan

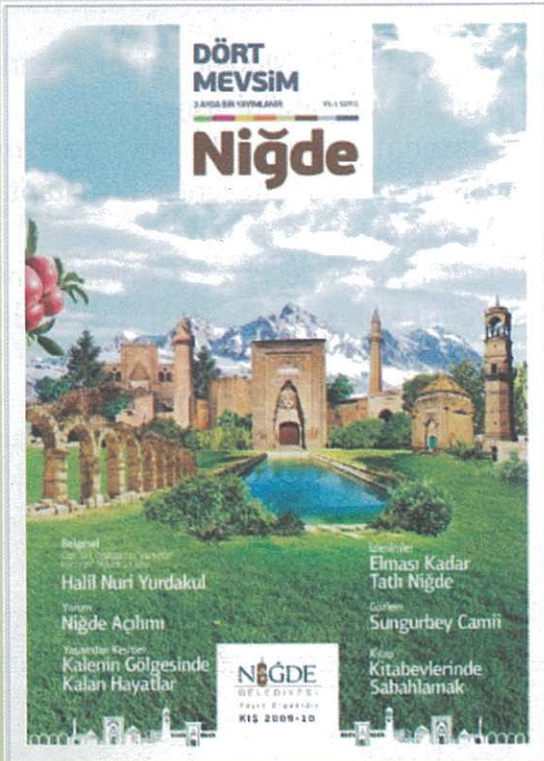
İsmail Özmel'in Niğdeli Şairler Yazarlar
kitabı, iyi bir başvuru niteliği taşıyor.

Sanatçıların ayrıntılı biyografisini,
monografisini yazmak isteyenler bu kitaptan
yararlanacaklardır.

(Niğdeli Şairler ve Yazarlar, İsmail Özmel,
Niğde Valiliği İl Özel İdaresi tarafından
basılmıştır.)

NIĞDE BELEDİYESİ WEB SAYFASI YENİLENDİ

Niğde Belediyesinin <http://www.nigde.bel.tr/> adresinde hizmet verdiği web sayfası yenilendi. Ayrıca belediyenin sahibi olduğu Dört Mevsim Niğde dergisi yayın hayatına başladı.

1964 yılında Niğde'de doğdu. İlköğretim ve lise eğitimini Niğde'de tamamladı. Yirmi iki yıl serbest ticaret ve inşaat müteahhitliği ile uğraşmış olup Niğde Ticaret Borsası yönetim kurulu üyeliği ve Meclis Başkanlığı, Niğde Genç İş Adamları Yönetim Kurulu ve İl Genel Meclis Üyeliği, AK Parti Merkez İlçe ve İl Başkanlığı görevlerinde bulundu. AK Parti Niğde Teşkilatı'nın kuruculuğunu yaptı. 29 Mart 2009 tarihinden buyana Niğde Belediye Başkanlığı görevini sürdüren Faruk Akdoğan evli ve üç çocuk babası.

BAŞKENT NİĞDE VAKFI GENÇLİK KOLU KURULDU

21.02.2010'da Niğde Milletvekili sayın İsmail GÖKSEL ve Vakıf Yönetim Kurulu üyelerinden sayın Ali DEMİR'in katılımlarıyla vakıf binasında, Başkent Niğde Vakfı Gençlik Kolları Yönetim Kurulu seçimi yapıldı. Yönetim kurulu başkanlığına seçilen Kadir Tekin açılış konuşmasında 'örgütlü ve toplu bir gençliğin gücüne inandıklarını; bu inançla üç ay önce, üniversite gençliğini bir araya getirme çalışmalarına başladıklarını ve bu gün bunu başarmanın gururu içinde olduklarını belirtti. Bizlere bu yolu açan ve Gençlik Komisyonu kurulmasına karar alarak gençlere sahip çıkan Niğde Vakfı Başkanı ve üyelerine çok teşekkür etti. Temel amaçlarının Niğdeli gençlerin birbirleriyle ve Niğdeli büyüklerimizle, tanışması, kaynaşması birbirlerine destek olması, vakfımızın güçlenmesi olduğunu; bundan sonra her okula bir temsilci atayarak bir ay içinde üniversitelerde ki tüm Niğdeli gençlere ulaşip şuan elli olan üye sayısını ikiyüze çıkarmayı, şartlar elverirse; yıl içinde bir gece ve bir gezi düzenlemeyi, bir ay içinde vakıfta bir kitaplık oluşturmayı, her hafta mesleklerinde başarılarıyla

ün kazanmış Niğdeli ağabey, ablargımızla gençleri buluşturarak röportaj yapmayı hedeflediklerini belirtirken böyle bir günde kendilerini yalnız bırakmayan milletvekilimize, vakıf yöneticimize ve üniversite gençliğine çok teşekkür ettiğini, seçim sonucunun hepimiz için hayırlı olmasını temenni ettiğini söyleyerek konuşmasını tamamladı. Milletvekilimiz Sayın İsmail GÖKSEL; Niğde ve gençlik için hayırlı olmasını dilerken, gençlerin böyle bir amaç için örgütlenmelerinden dolayı gurur duyduğunu, bu yolda gençlerin engelleri aşmadığı yerde ellerinden geleni yapacaklarını belirtti. Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi Ali DEMİR, vakfa gençlerin katılmasından dolayı mutlu olduğunu, her zaman gençlerin yanında olacaklarını, gençlerle vakıf yönetim kurulunun ortak projeleri yürütebileceğini belirtti.

Tek listeyle gidilen seçimde; 35 evet 3 hayır oyla yeni yönetim kurulu seçildi. Yönetim kurulu başkanı, Kadir TEKİN, başkan yardımcısı, Bilal AYDUDU, genel sekreter Ümit İŞBECER, olurken diğer üye isimleri şöyledir; Emin KENDİRLİ, Uğur Cem TÜRKER, Gizem AVŞAR, Levent YÜCEL, Fatma Selçuk, Mustafa Emre KILIÇ, Adem EFE.

DEĞERLİ BİR İNSANI KAYBETTİK

Hazırlayan: Hilal Erdinç
Işık Erdinç Kural

Cemil Oktay Çağlar, uzun bir süredir mücadele verdiği kanser rahatsızlığına yenilerek, geçtiğimiz aylarda aramızdan ayrıldı.

Merhum Hafız Sami ve Nevriye Çağlar'ın oğlu olan Oktay Çağlar, 14.08.1940 tarihinde Niğde'nin Bor ilçesinde doğdu.

1957 yılında başladığı lise eğitimini önce Adana Erkek Lisesi, daha sonra Niğde Lisesi'nde tamamladı.

1966 yılında Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Türkoloji Dili bölümünden başarıyla mezun oldu.

1968 yılında Bor Lisesi Edebiyat Öğretmenliğine atandı. 1972-74 yılları arasında Diyarbakır Eğitim Enstitüsü, 1974-1976 yılları arasında Gazi Eğitim Enstitüsü -Yabancı Diller Yüksek Okulu ve 1976-1980 yıllarında aynı okulda Türkçe bölüm başkanı olarak görev yaptı.

1980 yılında TRT Kurumu'na Yayın-Planlama-Koordinasyon Dairesi uzmanı olarak atandı.

1984-1986 yılları arasında Ankara Televizyonu Öndenetim ve Sözleşmeler Müdürü, 1986-1988 yılları arasında TRT İzmir Bölge Müdürü olarak görev yaptı.

Eğitimci olarak başladığı görevini; büyük bir gayret, başarı ve Türkiye'nin dört bir yanına yetiştirerek gönderdiği öğrencilerinin gururu ile sürdüren Cemil Oktay Çağlar, TRT'ye geçtiği dönemde de aynı başarı ve idealle devam ettirdiği çalışma hayatını, son olarak görev yaptığı TRT'de, Yayın Denetleme Kurulu üyesi olarak tamamladı.

Eğitim Enstitüleri için "Yeni Türk Edebiyatı", "Kültür ve Kültür Değişimleri" isimli araştırma kitabı ve dört tane yayınlanmış radyo oyunu bulunan Çağlar, çeşitli dergi ve gazetelerde öykü, şiir, deneme

ve makaleler yazdı.

Halen yayımlanmamış birçok çalışması ve bestelenmiş güfteleri olan Çağlar'ın, çalışmalarına devam edebileceği bir yaşam süresi olabilseydi keşke...

Birkaç yıl süren hastalığının zorlu sürecini; bir dakika bile elini bırakmayan 8.7.1973 tarihinde evlendiği öğretmen Şahap Sağlam ve Nedime Sağlam'ın kızı Betül Çağlar ve sevgili evlatları Koray, Güray ve gelinleri Esin, Sevim'in sevgi ve ilgileri ile tamamladı.

Kardeşleri Haluk Çağlar, Günay Eken ve kardeşi kadar sevdiği kayınbiraderi Bülent Sağlam da bu süreci paylaştı.

Yazıyı, Oktay Çağlar'a ait aşağıdaki bir anımızla tamamlamak isteriz;

Son aylarında idi.

Rahatsızlığı her geçen gün artmasına rağmen, moralini ve iyileşme gücünü hiç kaybetmemişti.

Ziyaretine, ailece gittiğimizde rahatsızlığını anlatırken çok etkilenmiştik.

"Ben hastalığımla mücadeleyi bıraktım, dost olarak yaşamayı öğrendim." dedi.

"Üç şeye şükrediyorum:

Birincisi, Tanrıya şükrediyorum.

İkincisi, doktoruma şükrediyorum, güvendiğim ve kendimi huzurla emanet edebildiğim için.

Üçüncüsü eşime şükrediyorum, bana hep gülüyle, sevgiyle ve hiç bitmeyen ilgisiyle baktığı için..."

Ruhu şad olsun, üzerine yıldızlar yağsın.

Ailesine, yakınlarına, çalışma arkadaşlarına, öğrencilerine ve tüm Bor ve Niğdeli hemşehrilerimize sabır ve baş sağlığı diliyoruz.

Saygılarımızla

FİLİBELİ'NİN ARDINDAN

(Bir önceki sayımızdaki baskı hatası nedeniyle özür dileriz. Sayın Halil İbrahim Yaşar'a ait yazı aşağıdadır)

Hazırlayan: Halil İbrahim Yaşar
Milli Eğitim Müdürü

Her şey bir telefonla başlamıştı.
2003 yılında İstanbul'dan arayan ve kendisinin Niğde'nin Fesleğen köyünden olduğunu söyleyen **Kemal Avcu Bey, Eczacı Necla Filibeli** hanımefendiyi telefonda tanıtmıştı.

Filibeli hanımefendi ile ilk tanışmam bu telefonla olmuştu. Kendisi Niğde'ye bir okul yaptırmak istiyordu.

Çevresine ve ülkesine en iyi şekilde hizmet etmek, faydalı olmak düşüncesiyle eğitim işine girmek isteyen Necla Hanım, bu düşüncesini yıllardır birlikte çalıştığı Fesleğen Köyü'nden Kemal Avcu bey'e açar.

Kemal Bey kendi köyünce çok acil olarak okula ihtiyaç olduğunu söyleyince hiç düşünmeden "Peki" der. Başta sayın Valimiz olmak üzere Milli Eğitim Müdürü olarak hayırseverimize bu düşüncesinden dolayı teşekkür ederek; her türlü yardımı ve ilgiyi gösterdik.

İsminin verildiği **Fesleğen Eczacı Necla Filibeli** İlköğretim Okulu, doksan gün gibi kısa bir sürede bitirilerek eğitim öğretime başladı.

2003 yılında **Niğde'nin Fesleğen** köyüne, kendi adı verilen ilkokulunu yaptıran Filibeli, ikinci okulu İzmir'in Kiraz ilçesine inşa etmek istemiş. Okul yapılacak alanın keşfi için gönderdiği iki mühendis yeğenin, "Burası çok yüksek bir yer, inşaat yapmak çok zor" sözlerinden sonra bizleri tekrar aradı.

Valimizin ve bizlerin gösterdiği ilgi, kendisini yeniden Niğde'ye okul yaptırmaya fikrine yönlendirdi. Necla Filibeli'nin isteği üzerine, haziran ayında ihaleyi açtık. Kendisini Kasım ayında arayarak "Buyurun gelin, okulunuzun açılışını yapalım" dedik. İkinci okulu, **Niğde'nin Bozköy** kasabasında babası adına yaptırıldı.

Filibeli, annesinin hatırasını da ertesi yıl **Kızılören**'de yaptırdığı okulla yaşattı. **Kırkpınar** köyündeki okulla birlikte dedesinin ismi de ölümsüzleşti.

Eczacı Hanım, son olarak da 2008 yılında **Çiftlik Ovalıbağ** Köyünde **Süleyman Hasan Filibeli** İlköğretim Okulunu yaptırmak; Niğde'ye 5 yılda 5 okul kazandırdı.

Yaptığı hayırlara rağmen, Niğde'ye sadece iki kez gelebilen **Necla Filibeli**, 2008 yılının 23 Nisan'ında yanına kalfasını da alarak Niğde'de yaptırdığı son iki okulun resmi açılışına katıldı.

Niğde Belediye Meclisi, 2008 yılının haziran ayında hayırsever eczacı **Necla Filibeli**'yi yaptırdığı okullardan dolayı fahri hemşehri ilan etti. Katkılarından dolayı geçtiğimiz yıl Niğde'de "Yılın Ahissi" seçilen Eczacı Filibeli'yi Niğdeliler hiç unutmayacak.

"Benim hiç çocuğum yok ama şimdi yaptırdığım okullarda bin 600 tane çocuğum oldu." diyen **Filibeli**'nin vefat haberini alan öğrenciler büyük üzüntü yaşadı.

Tüm öğrenciler adına **Necla Filibeli** Hanımefendiye seslenmek istiyorum;

Necla Hanım, artık sizin de Niğde'de binlerce manevi evladınız var. Bugünden sonra Filibeli ismi sadece bu okulun tabelasında yazılı kalmayacak; öğrencilerimizin diploma ve karnelerinde, en önemlisi de gönüllerinde de yer alacaktır.

Eminim ki bugünden sonra **Niğdeliler** sizi hep saygıyla anacak; okullarınızdaki öğrencilerimiz daha çok çalışarak, sizleri ve bizleri mahcup etmeyeceklerdir. Öğrenciler deyimiyle "**Necla Abla**"ları artık onları ziyaret edemeyecek ama **Filibeli** ismi Niğde'de hep hatırlanacak. Okullarla ölümsüzleşerek **Necla Filibeli, Niğde** semalarında hoş bir seda olarak her zaman yankılanacak ve Niğde halkı her zaman minnetle anacaktır.

YEREL BASINDAN KISA HABERLER

Anadolu Haber-NİĞDE HABER - Hamle - Yeşil Bor

GÜNDEM- Bor Haber - 51 HABER- BORun SESİ
Niğde Gelişim-Kapadokya Atılım-Paralel

Niğde Teröre 82 Şehit Verdi: PKK'nın eyleme geçtiği 1984'ten bugüne, terörle mücadele'de şehit düşenlerin memleketleri incelendiğinde; Niğde şehit haritasında 82 şehitle listenin ilk sıralarında yer alıyor. Terörle mücadele'de yurt genelinde Türk Silahlı Kuvvetleri'nin şehit sayısı 5 bini aştı.

Hafıza Şampiyonu Niğde'den: Hafıza Olimpiyat Oyunları (MEMORİAD)'da Hafıza Gücü, Zihinsel Matematik ve Hızlı okuma alanlarında 9 ayrı kategoride yapılan yarışmaya Niğde'den katılan Latif Güngör İskambil kağıtlarını hafızaya alma kategorisinde Türkiye 3.sü olarak çok önemli bir başarıya imza attı.

Zengen Niğde'ye Bağlanmak İstiyor: Araştırmacı gazeteci yazar Ömer Fethi Gürer'in öncülüğünde başlayan çalışmalar meyvesini vermeye başladı ve Konya Zengen kasabası Niğde'ye bağlanmak için Belediye Meclisi Başkan Metin Karakaya başkanlığında toplanarak oy birliği ile Niğde'ye bağlanma kararı aldı. Yapılacak referandumda da Niğde'ye bağlanma kararı çıkarsa Zengen Niğde'ye bağlanmış olacak. Bu kararın çıkması için Niğde milletvekillerinin biraz gayret göstermesi gerekecek.

"GALA" Bilimsel İnceleme Bekliyor: Araştırmacı gazeteci-yazar Ömer Fethi Gürer Balcı (Cücü) köyünde yer alan anıt kestane ağacının kayıt altına alınmasının yanında, yine Balcı köyünün ötesinde yer alan GALA'yı da ilk kez gündeme taşıdı. Kat kat mağaralardan oluşan bölge eski bir yerleşim yeri olarak biliniyor. Yetkililerin konuya eğilmesini bekleyen vatandaşların ümitli bekleyişi sürüyor.

"Yeşil Bor" 42 Yaşında: 41 yıl önce 6 Ağustos 1968'de H. Molla Şimşek tarafından basın hayatına

başlayan Yeşil Bor gazetesi 42. Yaşını kutladı. Kesintisiz yayını, değişmez yayın ilkesi ve sorumluluğu ile herkesi kucaklayan, kişinin değil, her bireyin sahip çıkacağı kitlenin malı olmuş gazetenin değişmeyen sloganı daha güzel, daha yaşanır Bor için olmuştur. Başta Mahmut Şimşek olmak üzere gazetenin tüm emekçilerini kutluyor başarılarının devamını diliyoruz.

Beşiktaşlıların Niğdeli Ablaları Vefat Etti: Beşiktaş Kulübü bünyesinde Beşiktaş Dergileri ve Yavru Kartal Dergisinin Genel Yönetmeni olarak görev yapan Niğdeli Cemile Mukaddes Özdemir kansere yenik düştü. Özdemir için İstanbul Akaretlerdeki Beşiktaş Kulübü binasında tören düzenlendi. Vasiyeti gereği Özdemir'in cenazesi Beşiktaş Kulübü tarafından özel bir araçla Niğde'ye getirildi.

Niğde'nin Yüzde Yirmisi Yeşil Kartlı: Niğde'de sosyal güvencesi olmayan ve yoksulluk sınırı içinde yaşamlarını sürdüren vatandaşların hak ettiği yeşil kart sayısı rekora ulaştı. Niğde genelinde 59 bin 432 kişi'nin yeşil kart sahibi olduğu belirtilirken, çiftlik ilçesinde yeşil kartı olanların oranı %47'9'u buldu.

Eski Terminale Talip Çıkmadı: Niğde şehirlerarası eski otobüs terminal alanına talip çıkmadı. 25 bin metrekarelik alanın muhammen bedeli 13 milyon 265 bin olarak belirlenmişti. İhale ileri bir tarihe ertelendi.

Gebere -2 İz Ödenekten Kurtulamadı: Niğde'nin Yeşilburç köyü yakınında Niğde'nin içme ve sulama ihtiyacını karşılayacak olan ve yapımına 1995 yılında başlanan "Gebere-2 Merhale Projesi" kapsamındaki Yeşilburç Barajı yarım kaldı. Toplam proje bedeli 25.652.000 TL olan Yeşilburç barajına

bugüne kadar 11.157.000 TL harcama yapıldı. Projeye 2003 yılından beri "Öz Ödenek" ayrılıyor. Ve bu ödenek 2009 yılında da 1.000 TL oldu. Niğdeli vatandaşlar ve Kayardı sakinleri yetkililerden ilgi beklemekten artık umudunu kestiler.

Geleneksel Kısa Şalvarda Türkiye Üçüncüsüyüz: Geleneksel kısa şalvar Türkiye Güreş şampiyonasında Niğde Türkiye üçüncülüğü kazandı. Kahramanmaraş'ta yapılan şampiyona Niğde'yi temsilen katılan güreşçilerimiz Serkan Meşe, Hakan Kurtoğlu, Mesutcan Kısaoğlu ve H. İbrahim Erdinç oldu.

Dr. Zafer Ecemiş'in Acı Günü: Başkent Niğde Vakfı Kurucu üyesi ve Ankara Hastanesi Dahiliye Klinik şefi Dr. Zafer Aydın Ecemiş'in annesi muhterem insan Hatice Ecemiş vefat etti. Merhume rahmet dilerken başta Dr. Zafer Aydın Ecemiş, Belediye Başkan Yardımcısı Cengiz Ecemiş ve Uğurcan Ecemiş olmak üzere tüm yakınlarına ve sevdiklerine başsağlığı diliyoruz.

Mahmut Kılıç'a Altın Ödülü: Tayvan'ın başkenti Taipei'de yapılan İşitme Engelliler Olimpiyatlarında gülle atmada dünya ikincisi olarak gümüş madalya kazanan Mahmut Kılıç'a 10, Antrenörü sedef Kurt'a 5 adet altın hediye edildi.

Fabrika Kurtarılmaya Bekliyor: HAYKOOP tarafından 700 bin liranın üzerinde bir harcamayla yaptırılan süt fabrikası 150 bin lira bulunamadığı için batma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Niğde Bölgesi Hayvancılık Kooperatif Birliği (HAYKOOP) tarafından kurulan fabrika bu parayı bulamazsa batacak, yükümlülüklerini yerine getiremeyen süt kooperatifleri ise haciz kiskacına girecek.

Mehmet Tosun'un Vefatı Üzüntü Yaşattı: Niğde Şoförler ve Otomobilciler Odası Başkanı, NESOB Yönetim Kurulu Üyesi muhterem insan Mehmet Tosun'un ani vefatı tüm Niğde'de büyük üzüntü yaşattı. Şoför ve sürücü esnafımıza sabır, metanet ve başsağlığı diliyoruz.

Türkiye'ye Niğde Patatesi: Niğde Tarım İl Müdürü Cemil Usanmaz'ın verdiği bilgiye göre; Niğde'de toplam 716 bin ton patates üretiliyor. İlimizden il dışına yılda yaklaşık 40 bin kamyon patates sevki yapılıyor. Üretilen patatesin %90'ını il dışına gönderiliyor. Ancak ve ne patates ne de elma para etmiyor, çiftçilerimiz hemen her yıl zarar ediyor.

Diş Hekimleri Gelecekte Endişeli: Diş Hekimleri Odası Niğde İl Başkanı Dt. Sevgi Özbek, Diş Hekimleri günü münasebetiyle yaptığı açıklamada uygulanan yanlış politikalar sonucu, ülkemizin ve Niğde'mizin ağız – diş sağlığı göstergeleri gelişmiş ülkelerin çok gerisinde olduğunu söyledi.

Şair Dikmen'e Uluslar arası Ödül: Şair Fikret Dikmen, Hacıbektaş Veli'nin doğumunun 800'ncü yıldönümü münasebetiyle Azerbaycan Aşıklar Birliği, Avrasya Yazarlar Birliği, Bulgaristan Gron Dunav Vakfı'nın ortaklaşa düzenlediği "Şiir Yarışması"nda uluslar arası birincilik ödülü kazandı.

Emin Üstüntaş Vefat Etti: Niğde'nin önde gelen esnaflarından Milangaz, Arçelik ve Vestel bayiliği yapan Emin Üstüntaş'ın ani ölümü Niğde'de büyük üzüntü yaşanmasına neden oldu. Merhuma Allah'tan rahmet yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Emine Çakır Vefat Etti: Niğde esnaflarından Mehmet Çakır'ın eşi, Doktor Nurhan Çakır Nebol'un annesi, valilik özel kalem müdürü Ali Nebol'un kayınvalidesi Muhterem insan Emine Çakır vefat etti. Merhumeye Allahtan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Üretici Bu Yıl da Zarar Etti: Niğde Ziraat Odası Başkanı Bayram Ali Özdemir, patates, elma ve buğday üreticilerinin bu yıl da zarar etmekten kurtulamadığını bildirdi. Bugün için Niğde'de patatesin kilosu 30 kurutan, buğdayın kilosu 40 kuruştan, elmanın kilosu 45 kuruştan satılıyor.

Havuz İnşaatında Ödenek Sıkıntısı: 1994 yılında ihalesi yapılan Niğde Olimpik Yüzme Havuzu inşaatında ödenek sıkıntısı yaşanıyor. Niğde'ye ayrılması gereken ödenekler Erzurum ve Trabzon'da yapılacak olimpiyatlara yönlendirildi.

Ömer Fethi Gürer'in Ankara'da İmza Günü: Kapadokya'nın Başkenti NİĞDE adlı dev eserini tanıtmak amacıyla İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Niğde'de imza günleri düzenleyen araştırmacı gazeteci yazar Ö. Fethi Gürer Başkent Niğde Vakfında okurları ile buluştu. İmza törenine Niğde Milletvekili Muharrem Selamoğlu, Adana Milletvekili İbrahim Özdiş, eski RTÜK Başkanı Nuri Kayış, Vakıf Başkanı Musa Balaban, Onkoloji Hastanesi Başhekim Yardımcısı Dr. Y. Nadi Özdamar ile Bor, Ulukışla, Çamardı, Kemerhisar, Kızılca Dernek yöneticileri katıldı.

Yeni Adliye Sarayına Baro'dan Tepki:

Niğde Barosu'na bağlı avukatlar Adalet Bakanlığına gönderdikleri bir yazı ile Hıdırlık Mevkiine (Kayseri-Adana karayolu üzeri) yeni yapılacak olan Adliye Binasının yerinin değiştirilmesini istediler. Niğde Baro Başkanı Çimen yaptığı açıklamada, yapımı düşünülen bölgede Niğde Belediyesinin asfalt şantiyesi, Telekom'un deposu ve umumhane (genelev) bulunmaktadır. Bizce en uygun olan eski şehirlerarası otobüs terminalinin bulunduğu bölgedir, dedi.

Rasim Yılmaz Başkan Seçildi:

Ziraat Mühendisleri Odasının yapılan genel kurulunda başkanlığa Ziraat Mühendisi Rasim Yılmaz seçildi. Rakibi Aydın Tüfekçi'ye 6 oy fark atan Rasim Yılmaz aynı zamanda büyük kongre üyeliğini de kazandı.

Trafikte 10 Ayda 21 Ölü:

Niğde İl Emniyet Müdürü Kadri Kartal'ın verdiği bilgiye göre; 2009'un ilk 10 ayında toplam 806 trafik kazası meydana gelmiş, kazalarda 21 kişinin ölümlü, 381 kişinin ise yaralanması söz konusu olmuştur. Maddi hasarlı trafik kazası sayısı ise 404 olarak belirlenmiştir.

Esnaf İflasa Sürükleniyor:

Ülkemizde yaşanan derin ekonomik kriz dolayısıyla satış yapamayan ve iflas eden esnaf sayısı 925 oldu. Birçok esnafta ayakta kalabilmek için işçi çıkartarak küçülme yolunu seçti.

157 Bin Küçük Baş Kayıtlı:

Niğde İli Damızlık Koyun ve Keçi Yetiştiricileri Birliği sorumlu müdürü Namık Kemal Demirdoğan yaptığı açıklamada; birliğin 810 üyeye ait 157 bin adet koyun keçi'nin kayıt altına alındığını bildirdi.

Niğde'de 311 Arıcı Var:

Niğde Tarım İl Müdürlüğü verilerine göre; merkez ilçe de 70, Altunhisar'da 20, Bor'da 64, Çamardı'da 59, Çiftlik'te 23, Ulukışla'da 75 konaklayan 311 arıcı bulunuyor. Tüm ilde konaklayan arı sayısı ise toplam 47.206 olarak belirtildi.

Çifttehan'da Şartlı Arsa Satışı:

Niğde Valiliği İl Encümeni, Ulukışla İlçesi'ne bağlı Çifttehan Beldesi'nde üç ayrı arsayı 5 ve 3 yıldızlı otel yapılmak şartı ile 27 Ocak 2010 tarihinde ihale ile satışa çıkaracak.

Vali Yardımcısı Adıyla Dolandırıcılık:

Niğde Vali Yardımcısı Polat Kara, son günlerde Niğde'de bürokratlar ve yöneticilerin ismi

kullanılarak maddi durumu iyi olan vatandaşlardan yardım toplama bahanesiyle telefonla dolandırıcılık yapıldığı uyarısında bulundu.

Katı Atık Tesisi 1 Yıl Sonra: Niğde ve çevresindeki 9 belediyenin çöplerinin depolanmasını sağlayacak olan tesisin yapımı için Niğde Belediyesi ile yüklenici firma arasında sözleşme imzalandı. Tesis bir yıl içinde tamamlanacak.

E-90 Karayolunda Heyelan: Ulukışla-Pozantı karayolunda, köşkünün mevkiinde heyelan nedeniyle 750-16 (E-90) ulaşımına kapandı. Heyelandan sonra Adana'ya gidecek olan araçlar Kolsuz mevkiine yönlendirildi. Facia çok ucuz atlatıldı.

Bor'dan Milli Takım Seçmelerine: Bor Belediye Spor Kulübü Masa Tenisi sporcularından Recep Erdoğan, Yıldızlar kategorisinin Masa Tenisi Milli Takım aday kadrosuna çağrılarak Niğde'nin ve Bor'un gururu oldu.

Aktoprak Yeniden Kılan Adını Aldı: Niğde'nin Ulukışla İlçesi'ne bağlı Aktoprak Beldesi'nin ismi değiştirilerek eski ismi olan "Kılan" adı yeniden verildi. İç İşleri Bakanlığı'nın kararı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi.

İstanbul Niğde Derneğinde Yeni Yönetim: İstanbul Niğde Kültür ve Yardımlaşma Derneği genel kurulu yapıldı. Doğan Avcı'nın aday olmadığı genel kurulda yeni yönetim kurulu başkanlığına Halil Gül seçildi. Genel Kurula araştırmacı gazeteci yazar Ömer Fethi Gürer, gazeteci Dursun Özden, yayıncı yazar Vahit Mahmatlı, iş adamı hayırsever insan Şenol Bengü de katılarak birer konuşma yaptılar.

Fertek Belediye Başkanına 1 Yıl 3 Ay: Fertek Belediye Başkanı Mahmut Şafak ve arkadaşları, Kumluca Mevkiindeki imar yolsuzluğu iddiası ile yargılandıkları davada, 1 yıl 3'er ay hapis ve memuriyetten yoksun bırakma cezalarına çarptırıldılar. Niğde 1. Asliye Ceza Mahkemesinde görülen duruşmaya Mahmut Şafak, Avni Koçbay, Celal Kaya, İsmet Onat, Ali Tekdemir, Mehmet Ayhanöz ve Nushet Koç katıldılar.

Niğde Teşvikten Yüzde 30 Faydalandı: Yeni teşvik sisteminden aslan payını aralarında İstanbul, Ankara, İzmir, Kocaeli gibi büyük şehirlerin bulunduğu birinci bölge alırken, 3. Bölge de yer alan

Niğde % 30 oranında teşvikten yararlanabildi.

“Yaş Sebze ve Meyve Hali” Açılıyor: Niğde Belediyesi İşletme ve İştirakler Müdürlüğü bünyesinde Hal Kompleksi yeni yılla birlikte faaliyete geçiyor. Üreticinin mahsulünü Hale getirdiği zaman %2'lik rüsumata tabi tutulacak.

5.629 Ton Kömür Dağıtıldı: Niğde Vali Yardımcısı Polat Kara Merkez Köy ve kasabalarımızda kömür dağıtımının devam ettiğini ve bugün itibarıyla merkezde 2796 vatandaşımıza 2796 ton olmak üzere toplam 5626 ton kömür dağıtımı yapıldığını söyledi.

Niğde'de 350 Sığınmacı Yaşıyor: Sığınmacılar ve Göçmenlerle Dayanışma Derneği temsilcisi Recep Korkut'un verdiği bilgiye göre Niğde'de 350 sığınmacı yaşıyor. Mülteciler İran, Somali, Afganistan, Hindistan, Eritre ve Etiyopya menşei ülkelerden geliyor.

CHP Merkez İlçe Başkanı Ünal Baykal Oldu: Cumhuriyet Halk Partisi Niğde Merkez İlçe Başkanlığı 8. Olağan Genel Kurulunda CHP merkez ilçe başkanlığına emekli öğretmen Ünal Baykal seçildi.

Esnaf Kefalet'te Gergin Kongre: Niğde Esnaf Sanatkar Kredi ve Kefalet Kooperatifi'nin 57. Olağan Genel Kurulu'nda Başkan Murat Zeren güven tazelerken, Başkan Murat Zeren ve yönetimini eleştiren eski Başkan İbrahim Katırcıoğlu konuşurken, bazı üyeler kürsüye kadar gelerek Katırcıoğlu'na saldırmak istedi. Polis araya girmesi sonucu öfkeli grubun elinden alınarak olay yerinden uzaklaştırılan İbrahim Katırcıoğlu'dan sonra açık oylamada Murat Zeren ve Yönetim kurulu yeniden göreve getirildi.

Emekliler Derneğinden Ağaç Kesimine Tepki: Birleşik Emekliler Derneği Kurucu Üyesi Cemil Erkul, Atatürk İlköğretim Okulu'nun arkasından Lale Gıda'ya kadar olan bölgedeki ağaçların bir gecede kesildiğini belirterek, Niğde Belediyesi yetkililerine, “Ne oldu o ağaçlara, neden kestiniz, kime ne zararı vardı” diye tepki gösterdi.

Adliye Sarayına Son Nokta: Niğde AKP milletvekili Muharrem Selamoğlu, son günlerde kamuoyunda çok tartışılan yeni Adliye Binasının yeri ile ilgili son noktayı koydu. Hıdırlık mevkiine yapılması planlanan adliye sarayının yer

konusundaki anlaşmazlık nedeniyle ertelendiğini belirtmiştir.

Sanayi Bölgesinde Adliye Sarayı Olmaz: Niğde Baro Başkanı Av. Osman Çimen adliye binası konusunda önerilerini kamuoyu ile paylaşırken, valilik, belediye, tapu, nüfus gibi kamu binalarının da aynı yere taşınıp orada bir kamu alanı oluşturulması halinde adliyenin de Hıdırlık Mevkiinde yapılmasında bir sakınca olmadığına dikkat çekti.

Akkaya Barajı Çalıştay Hazırlığı: Akkaya Barajı Çalıştay kapsamında çalışma yürüten Niğde Üniversitesi Çevre Mühendisliği Öğretim Üyeleri Akkaya Barajından en çok etkilenen ilçe olan Bor Belediye Başkanı ile bir görüşme yaparak Bor Belediyesinden sunum talebinde bulundular.

Milli Kaleci Hayrettin 51 NiğdeSpor'da: Yıllarca Galatasaray ve milli takımın kalesini koruyan file bekçisi Hayrettin 51 NiğdeSpor'a transfer oldu. Hayrettin'in transferinde Teknik Direktör Cevdet Nail Sancaklı'nın büyük rolü oldu. Kulüp Başkanı İdris Turgut, ayrıca Adana Demirspor, Yozgatspor ve Afrika'dan yeni transferler yapılacağını ve önümüzdeki sezon 3. Lige çıkacaklarını belirtti.

Otoyolun Niğde Kesimi 2010'da Tamamlanacak: Başkent Niğde Vakfı'nın Onur Kurulu toplantısına katılan Niğde AKP Milletvekili Muharrem Selamoğlu ve İsmail Göksel yaptıkları açıklamada; Otoyolun Niğde kesiminin 2010 yılında tamamlanacağı, bu yolun Hıdırlık Mevkiinde Polis MYO ve oradaki kavşağa bağlanacağını söylediler. Önümüzdeki günlerde Hıdırlık Mevkiinde Adliye Sarayı'nın temelini atacaklarını, Niğde Devlet Hastanesi'nin yeni binasının TOKİ ile yapılan anlaşma gereği temelini atılacağı belirtilerek Niğde'ye Diş Hastanesi kazandırdıklarını ve 12 olan yeni doğan ünitesini 32'ye çıkardıklarını belirttiler.

BİRKO Artık Daha Güçlü: Birko Birleşik Koyunlular Mensucat Ticaret ve Sanayi A.Ş. ile Birko Koyunlu A.Ş. olağanüstü genel kurulda alınan kararla birleşti. Yönetim Kurulu Başkanı Erdoğan Mumcu, iki şirketin birleşmesinden sonra BİRKO'nun İMKB'deki hisselerinin daha güçlü ve daha kıymetli hale geleceğini söyledi.

Elektrikçiler Başkanı'nı Seçti: Niğde Elektrikçiler ve Elektronikçiler Odası Olağan Genel Kurulu'nda Ümit Yörükoğlu yeniden başkan

seçilerek güven tazeledi.

"Kültür Evi" Hizmete Açıldı: 1891 yılında yapılan Uzun Sokaktaki tarihi binanın restorasyonu tamamlanarak Niğde Üniversitesi Kültür Evi olarak kullanılmaya başladı. Başkent – Niğde Vakfı Kurucu ve Onur Kurulu Üyesi Dr. Y. Nadi Özdamar'ın dayısı Kazım Özbaki'nin eski evi olan Kültür evi olan binada canlı müzik sunumu, restoran ve resim sergileri yer alacak.

Emniyet Müdürü Kartal Veda Ediyor: Niğde İl Emniyet Müdürü Kadri Kartal, Kırıkkale İl Emniyet Müdürlüğü görevine atandı. Meslek hayatının en güzel 2 yılını Niğde'mizde dostluklarla, arkadaşlıklarla, çok güzel çalışma ortamı dahilinde geçirdiğini belirten Kartal'a yeni görevinde başarılar dileriz. Niğde İl Emniyet Müdürlüğü'ne de Kastamonu İl Emniyet Müdürü Yusuf Albayrak atandı.

Rektör Görür "Hedefimiz yeni fakülteler": Niğde Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Adnan Görür, üniversitede; 23 profesör, 33 doçent, 205 yardımcı doçent, 150 öğretim görevlisi, 49 okutman, 171 araştırma görevlisi ve 15 uzman, ayrıca 390 idari personel bulunduğunu, öğretim gören öğrenci sayısının 13.080 olduğunu bildirdi. Prof. Görür Mühendislik ve Mimarlık Fakültesini ikiye bölerek Mühendislik Fakültesi ve Mimarlık Fakültesinin de Fen Fakültesi ve Sosyal Beşeri Bilimler Fakültesi olarak ayrılmasını hedeflediklerini söyledi.

Katı Atık Tesisi Hıdırlık'a: Niğde merkez ve çevresindeki 9 belediyenin çöplerinin depolanmasını sağlayacak depolama tesisinin ihalesi yapıldı. Katı Atık Depolama tesisi ihalesini 5 milyon 383 bin TL teklif vererek alan yüklenici firma tesisi bir yıl içinde tamamlayacak.

Müze Ziyareti Zayıf Kaldı: Niğde Müzesi ve Gümüşler Manastırı'nda 2009 yılı içerisinde ziyaretçilerden 47 bin 337 TL gelir elde edildi. Niğde Müzesini paralı yerli turist olarak 2 bin 727 kişi, yabancı turist olarak ise 174 kişi gezerken, ücretsiz olarak 9 bin kişi 755 kişi gezdi.

Niğde Gazozu'ndan Spora Destek: Niğde Gazozu Niğde Veteranlar Spor Kulübü Genç Futbol Takımı'na sponsor oldu. Niğde Gazozu sahibi Asım Abay, sporun içinden gelen biri olarak her zaman spora destek olacaklarını ifade etti.

Osmaniye'ye Fark Attık: Niğde Bedensel Engelliler Tekerlekli Basketbol Takımı Osmaniye takımına fark attı. Osmaniye takımını 122-10 yenerek ikinci galibiyetini aldı.

Belediye'nin Yeni Logosu: Niğde Belediyesi yirmi yıldan uzun bir süredir kullandığı logosunu meclis kararı ile değiştirdi. Elma, kalem, kitap ve kale figürünün ağırlıklı olarak kullanıldığı eski logo değiştirilerek "Medeniyetlerin Yaşatıldığı Şehir" ibaresinin kullanıldığı saat kuleli logo kullanılacak.

Sıralı Cami Kurtarılacak: Yıkılma tehlikesi ile karşı karşıya bulunan tarihi Sıralı Camii'nin bu yıl içerisinde Vakıflar Genel Müdürlüğünce onarımının yapılacağı açıklandı.

Bor'a Modern Pazaryeri: Bor Belediyesi tarafından Bor'da yapımına başlanan Modern Kapalı Sebze Pazarı'nın temeli atıldı. Bölgenin kentsel dönüşüm projesi kapsamında yapılan proje için yıkım çalışmaları başlatıldı.

Hoş geldin Tuna
Bebek
Karayollarından
emekli Mak. Müh.
Cahit Kaya'nın oğlu
İnş. Yük. Müh. Nejat
Kaya'nın Tuna isimli bir oğlu olmuştur. Tuna
bebeğe ve ailesine bol sağlıklı ve mutlu günler
dileriz.

**Başkent Niğde Vakfı Türk Sanat Müziği
Korusu faaliyetlerine her pazartesi
Saat: 18.00-21.00 arası vakıf merkezinde devam etmektedir.**

B
Balaban
Tambur Kaplama

www.balabankaucuk.com

B **Balaban**

TAMBUR KAPLAMA İML. KAU. MÜH. İNŞ. ELK. NAK. MAK. İTH. İHR. SAN VE TİC. LTD. ŞTİ.

Yüzüncü Yıl Bulvarı 56. Sokak No:13 Ostim / ANKARA

Tel: (0312) 385 43 46 (pbx) Fax: (0312) 385 43 45

www.balabankaucuk.com E-mail: info@balabankaucuk.com

ÖZ MALINIZ, GÜVENİLİR İÇECEĞİNİZ

ANKARA BÖLGE BAŞ BAYİİ

EFES MOB. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
Sanatoryum Cad. No:50 Keçiören/ANKARA
Tel: 0312. 360 18 28 Gsm: 0537 312 19 74

